

111/1998 Sb.

ZÁKON

ze dne 22. dubna 1998

o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Úvodní ustanovení

Vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy jsou vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti tím, že:

- a)* uchovávají a rozhojňují dosažené poznání a podle svého typu a zaměření pěstují činnost vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,
- b)* umožňují v souladu s demokratickými principy přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti,
- c)* poskytují další formy vzdělávání a umožňují získávat, rozšiřovat, prohlubovat nebo obnovovat znalosti z různých oblastí poznání a kultury a podílejí se tak na celoživotním vzdělávání,
- d)* hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní,
- e)* přispívají k rozvoji na národní a regionální úrovni a spolupracují s různými stupni státní správy a samosprávy, s podnikovou a kulturní sférou,
- f)* rozvíjejí mezinárodní a zvláště evropskou spolupráci jako podstatný rozměr svých činností, podporují společné projekty s obdobnými institucemi v zahraničí, vzájemné uznávání studia a diplomů, výměnu akademických pracovníků a studentů.

§ 2

(1) Vysoká škola uskutečňuje akreditované studijní programy a programy celoživotního vzdělávání. Typ vysokoškolské vzdělávací činnosti je určen typem uskutečňovaných akreditovaných studijních programů. Typy studijních programů jsou bakalářský, magisterský a doktorský.

(2) Vysoká škola je právnickou osobou.

(3) Vysoká škola je univerzitní nebo neuniverzitní. Označení "vysoká škola", popřípadě z něho odvozené tvary slov mohou mít ve svém názvu pouze vysoké školy. Označení "univerzita", popřípadě z něho odvozené tvary slov mohou mít ve svém názvu pouze vysoké školy univerzitní.

(4) Vysoká škola univerzitní může uskutečňovat všechny typy studijních programů a v souvislosti s tím vědeckou a výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost (dále jen „tvůrčí činnost“).

(5) Vysoká škola neuniverzitní uskutečňuje bakalářské studijní programy a může též uskutečňovat magisterské studijní programy a v souvislosti s tím tvůrčí činnost. Vysoká škola neuniverzitní se nečlení na fakulty.

(6) Typ vysoké školy je uveden v jejím statutu a musí být v souladu se stanoviskem Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství (dále jen „Akreditační úřad“).

(7) Vysoká škola je veřejná, soukromá nebo státní. Státní vysoká škola je vojenská nebo policejní.

(8) Na vzdělávací a tvůrčí činnosti vysokých škol se mohou podílet i jiné právnické osoby, které se touto činností zabývají.

(9) Nikdo kromě vysoké školy nemá právo přiznávat akademický titul, konat habilitační řízení, konat řízení ke jmenování profesorem, používat akademické insignie a konat akademické obřady.

(10) Na vysokých školách je nepřípustné zakládat a organizovat činnost politických stran a politických hnutí.¹⁾

§ 3

Akademická obec vysoké školy

Akademičtí pracovníci a studenti vysoké školy tvoří akademickou obec vysoké školy.

§ 4

Akademické svobody a akademická práva

Na vysoké škole se zaručují tyto akademické svobody a tato akademická práva:

- a) svoboda vědy, výzkumu a umělecké tvorby a zveřejňování jejich výsledků,
- b) svoboda výuky spočívající především v její otevřenosti různým vědeckým názorům, vědeckým a výzkumným metodám a uměleckým směrům,
- c) právo učit se zahrnující svobodnou volbu zaměření studia v rámci studijních programů a svobodu vyjadřovat vlastní názory ve výuce,
- d) právo členů akademické obce volit zastupitelské akademické orgány,
- e) právo používat akademické insignie a konat akademické obřady.

ČÁST DRUHÁ

VEŘEJNÁ VYSOKÁ ŠKOLA A JEJÍ SOUČÁSTI

HLAVA I

VEŘEJNÁ VYSOKÁ ŠKOLA

§ 5

Zřízení veřejné vysoké školy

- (1) Veřejná vysoká škola se zřizuje a zrušuje zákonem. Zákon též stanoví její název a sídlo.
- (2) Veřejná vysoká škola se může sloučit nebo splynout jen s jinou veřejnou vysokou školou; rozdělit se může jen na jiné veřejné vysoké školy. Tyto změny je možné provést pouze zákonem.
- (3) V případě zrušení veřejné vysoké školy podle odstavce 1 nebo sloučení, splynutí nebo rozdělení veřejné vysoké školy podle odstavce 2 zákon též stanoví, na které právnické osoby přechází její majetek a závazky a které veřejné vysoké školy umožní dokončení vysokoškolského vzdělání studentům zrušené veřejné vysoké školy.

§ 6

(1) Do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy patří zejména:

- a) vnitřní organizace,
- b) určování počtu přijímaných uchazečů o studium, podmínek pro přijetí ke studiu a rozhodování v přijímacím řízení,
- c) tvorba a uskutečňování studijních programů,
- d) zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,
- e) organizace studia,
- f) rozhodování o právech a povinnostech studentů,
- g) zaměření a organizace tvůrčí činnosti,
- h) pracovněprávní vztahy a určování počtu akademických pracovníků a ostatních zaměstnanců,
- i) habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem,
- j) spolupráce s jinými vysokými školami a právnickými osobami a zahraniční styky,
- k) ustavování samosprávných akademických orgánů vysoké školy, pokud tento zákon nestanoví jinak,
- l) hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy,
- m) stanovení výše poplatků spojených se studiem,

n) stanovení výše poplatků za úkony spojené s habilitačním řízením nebo s řízením ke jmenování profesorem.

(2) Organizaci a činnost veřejné vysoké školy, jakož i postavení členů akademické obce upravují její vnitřní předpisy.

(3) Státní orgány mohou zasahovat do činnosti veřejné vysoké školy jen na základě a v mezích zákona a způsobem zákonem stanoveným.

§ 7

Orgány veřejné vysoké školy

(1) Samosprávnými akademickými orgány veřejné vysoké školy jsou

a) akademický senát,

b) rektor,

c) vědecká rada nebo umělecká rada nebo na neuniverzitní vysoké škole akademická rada,

d) rada pro vnitřní hodnocení, je-li zřízena,

e) disciplinární komise.

(2) Dalšími orgány veřejné vysoké školy jsou

a) správní rada,

b) kvestor.

Akademický senát veřejné vysoké školy

§ 8

(1) Akademický senát veřejné vysoké školy je jejím samosprávným zastupitelským akademickým orgánem. Má nejméně jedenáct členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu veřejné vysoké školy volí ze svých řad členové akademické obce veřejné vysoké školy. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Vnitřní předpis veřejné vysoké školy stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob volby předsedy akademického senátu, orgány akademického senátu a jejich ustavování a důvody a den zániku členství v akademickém senátu a případnou neslučitelnost členství v akademickém senátu s výkonem jiných funkcí. Zanikne-li členství některého člena akademického senátu veřejné vysoké školy před uplynutím jeho funkčního období a vnitřní předpis veřejné vysoké školy umožní výkon funkce člena akademického senátu veřejné vysoké školy náhradníkem, vykonává náhradník tuto funkci pouze po zbytek příslušného funkčního období.

(2) Členství v akademickém senátu veřejné vysoké školy je neslučitelné s funkcí rektora, prorektora, kvestora, děkana, proděkana, tajemníka fakulty a ředitele vysokoškolského ústavu.

(3) Funkční období jednotlivých členů akademického senátu veřejné vysoké školy je nejvýše tříleté. Je-li student zvolený do akademického senátu veřejné vysoké školy v průběhu svého funkčního období přijat do jiného, bezprostředně navazujícího studijního programu, může vnitřní předpis veřejné vysoké školy stanovit podmínky, za kterých jeho členství v

akademickém senátu nezaniká. Funkční období všech členů akademického senátu veřejné vysoké školy skončí, jestliže akademický senát po dobu šesti měsíců nekoná podle § 9. Rektor nejpozději do 30 dnů vyhlásí nové volby.

(4) Zasedání akademického senátu veřejné vysoké školy jsou veřejně přístupná. Rektor nebo v jeho zastoupení prorektor, děkan fakulty, předseda správní rady veřejné vysoké školy nebo v jeho zastoupení jím pověřený člen správní rady veřejné vysoké školy, jakož i předsedou rady pro vnitřní hodnocení pověřený člen rady pro vnitřní hodnocení, mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost rektora je předseda akademického senátu povinen bezodkladně svolat mimořádné zasedání akademického senátu veřejné vysoké školy.

§ 9

(1) Akademický senát veřejné vysoké školy

a) rozhoduje na návrh rektora o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení součástí vysoké školy, na základě souhlasného vyjádření orgánů nebo osob stanovených statutem jako vedoucí zaměstnanci vysoké školy rozhoduje také o zřízení nebo zrušení společných pracovišť součástí vysoké školy,

b) schvaluje

1. jednací řád akademického senátu veřejné vysoké školy na návrh člena akademického senátu veřejné vysoké školy; akademický senát veřejné vysoké školy si k tomuto návrhu vyžádá stanovisko rektora,

2. vnitřní předpis fakulty na návrh akademického senátu fakulty; akademický senát veřejné vysoké školy si k tomuto návrhu vyžádá stanovisko rektora,

3. ostatní vnitřní předpisy veřejné vysoké školy a jejích součástí na návrh rektora,

c) schvaluje rozpočet vysoké školy předložený rektorem a kontroluje využívání finančních prostředků vysoké školy,

d) schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření vysoké školy předložené rektorem,

e) schvaluje zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předloženou předsedou rady pro vnitřní hodnocení a dodatky k této zprávě,

f) dává rektorovi předchozí souhlas ke jmenování a odvolání členů vědecké rady, umělecké rady nebo akademické rady veřejné vysoké školy (dále jen „vědecká rada veřejné vysoké školy“), členů rady pro vnitřní hodnocení a členů disciplinární komise veřejné vysoké školy,

g) schvaluje podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech, které se neuskutečňují na fakultách,

h) usnází se o návrhu na jmenování rektora, popřípadě navrhuje jeho odvolání z funkce,

i) schvaluje strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti veřejné vysoké školy a každoroční plán realizace strategického záměru (dále jen "dlouhodobý záměr veřejné vysoké školy") předložený rektorem,

j) na návrh rektora zruší vnitřní předpis, rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu součásti veřejné vysoké školy anebo pozastaví jeho účinnost, pokud je tento vnitřní předpis, rozhodnutí nebo úkon v rozporu se zvláštními předpisy nebo vnitřními předpisy veřejné vysoké školy.

(2) Akademický senát veřejné vysoké školy se vyjadřuje zejména

a) k návrhům těch studijních programů, které se neuskutečňují na fakultách,

b) k záměru rektora jmenovat nebo odvolat prorektory,

c) k právním jednáním, která vyžadují souhlas správní rady veřejné vysoké školy podle § 15 odst. 1 písm. a) až d),

d) k podnětům a stanoviskům správní rady veřejné vysoké školy podle § 15 odst. 3.

(3) Návrhy podle odstavce 1 písm. a) až e), g) a i) a podklady k rozhodnutí podle odstavce 1 písm. h) je jejich předkladatel povinen nejméně 7 kalendářních dnů před jejich projednáváním zpřístupnit členům akademické obce veřejné vysoké školy způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) O návrzích zejména podle odstavce 1 písm. h) se akademický senát veřejné vysoké školy usnáší tajným hlasováním. Návrh na jmenování rektora je přijat, jestliže se pro něj vyslovila nadpoloviční většina všech členů akademického senátu veřejné vysoké školy; návrh na odvolání rektora je přijat, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů akademického senátu.

§ 10

Rektor

(1) V čele veřejné vysoké školy je rektor; jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. V případech, kdy zvláštní předpis předpokládá působnost statutárního orgánu, plní ji rektor.

(2) Rektora jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu veřejné vysoké školy prezident republiky. Návrh se podává prostřednictvím ministra školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen "ministr").

(3) Funkční období rektora je čtyřleté. Funkci rektora může tatáž osoba vykonávat na téže veřejné vysoké škole nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období.

(4) Rektora zastupují v jím určeném rozsahu prorektoři. Prorektory jmenuje a odvolává rektor.

(5) Mzdu rektora stanoví ministr.

Vědecká rada veřejné vysoké školy

§ 11

(1) Předsedou vědecké rady veřejné vysoké školy je rektor, který jmenuje a odvolává ostatní členy vědecké rady; délku funkčního období ostatních členů může stanovit vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(2) Členy vědecké rady veřejné vysoké školy jsou významní představitelé oborů, v nichž vysoká škola uskutečňuje vzdělávací a tvůrčí činnost. Nejméně jedna třetina členů jsou jiné osoby než členové akademické obce této školy.

§ 12

(1) Vědecká rada veřejné vysoké školy

a) projednává na návrh rektora návrh strategického záměru veřejné vysoké školy před jeho předložením akademickému senátu veřejné vysoké školy,

b) schvaluje studijní programy předložené rektorem na návrh vědecké nebo umělecké rady příslušné fakulty; v případě studijních programů, které se neuskutečňují na fakultách, bez tohoto návrhu,

c) schvaluje záměr předložit žádost o akreditaci, rozšíření akreditace nebo prodloužení doby platnosti akreditace studijních programů předložený rektorem na návrh vědecké nebo umělecké rady příslušné fakulty; v případě studijních programů, které se neuskutečňují na fakultě, bez tohoto návrhu,

d) schvaluje na návrh rektora záměr předložit žádost o institucionální akreditaci pro oblast nebo oblasti vzdělávání a o rozšíření institucionální akreditace pro další oblast nebo oblasti vzdělávání,

e) schvaluje záměr předložit žádost o akreditaci habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem předložený rektorem na návrh vědecké nebo umělecké rady příslušné fakulty; v případě řízení, která se neuskutečňují na fakultě, bez tohoto návrhu,

f) schvaluje na návrh rektora záměr vzdát se institucionální akreditace, záměr zrušit studijní program a záměr vzdát se akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,

g) vykonává působnost v řízení ke jmenování profesorem a v habilitačním řízení v rozsahu stanoveném tímto zákonem,

h) projednává návrh pravidel systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předložený rektorem před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy,

i) projednává záměry rektora jmenovat nebo odvolat členy rady pro vnitřní hodnocení, pokud je zřízena,

j) projednává návrh zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předložený předsedou rady pro vnitřní hodnocení před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy a návrhy dodatků k této zprávě,

k) projednává návrh výroční zprávy o činnosti vysoké školy před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy,

l) vykonává další působnosti stanovené statutem veřejné vysoké školy.

(2) Vědecká rada veřejné vysoké školy se vyjadřuje zejména k záležitostem, které jí předloží rektor.

(3) Působnost vědecké rady veřejné vysoké školy uvedenou v odstavci 1 písm. b), c) a e) lze statutem veřejné vysoké školy zcela nebo částečně svěřit radě pro vnitřní hodnocení nebo vědecké radě fakulty.

§ 12a

Rada pro vnitřní hodnocení

(1) Veřejná vysoká škola zřizuje statutem veřejné vysoké školy radu pro vnitřní hodnocení, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Na veřejné vysoké škole, která nemá institucionální akreditaci, může působnost rady pro vnitřní hodnocení vykonávat vědecká rada veřejné vysoké školy, stanoví-li tak statut veřejné vysoké školy.

(3) Předsedou rady pro vnitřní hodnocení je rektor. Místopředsedu rady jmenuje rektor z akademických pracovníků veřejné vysoké školy, kteří jsou profesory nebo docenty dané veřejné vysoké školy. Předseda akademického senátu veřejné vysoké školy je členem rady pro vnitřní hodnocení. Ostatní členy rady jmenuje rektor; z toho jednu třetinu na návrh vědecké rady a jednu třetinu na návrh akademického senátu, z toho je jeden člen rady vždy jmenován z řad studentů dané veřejné vysoké školy. Nejmenuje-li rektor členem rady toho, kdo byl na jmenování členem rady navržen, je povinen toto návrhovateli zdůvodnit. Délku funkčního období místopředsedy a ostatních členů rady pro vnitřní hodnocení může stanovit vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(4) Rada pro vnitřní hodnocení

a) schvaluje návrh pravidel systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předložený předsedou rady pro vnitřní hodnocení před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy,

b) řídí průběh vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,

c) zpracovává zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy a dodatky k této zprávě,

d) vede průběžné záznamy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,

e) vykonává další činnosti v rozsahu stanoveném statutem veřejné vysoké školy.

§ 13

Disciplinární komise veřejné vysoké školy

(1) Členy disciplinární komise veřejné vysoké školy jmenuje a odvolává rektor z řad členů akademické obce veřejné vysoké školy. Polovinu členů disciplinární komise veřejné vysoké školy tvoří studenti. Disciplinární komise veřejné vysoké školy si ze svých členů volí a odvolává svého předsedu.

(2) Funkční období členů disciplinární komise veřejné vysoké školy je nejvýše dvouleté.

(3) Disciplinární komise veřejné vysoké školy projednává disciplinární přestupky studentů veřejné vysoké školy, pokud nejsou zapsáni na žádné z jejích fakult, a předkládá návrh na rozhodnutí rektorovi.

(4) Pokud jsou všichni studenti veřejné vysoké školy zapsáni na jejích fakultách, disciplinární komise veřejné vysoké školy se nezřizuje.

Správní rada veřejné vysoké školy

§ 14

(1) Správní rada veřejné vysoké školy má nejméně devět členů, jejich počet musí být vždy dělitelný třemi. Členy správní rady veřejné vysoké školy po projednání s rektorem jmenuje a odvolává ministr tak, aby v ní byli přiměřeně zastoupeni zejména představitelé veřejného života, profesních komor, organizací zaměstnavatelů nebo dalších osob nebo orgánů vykonávajících, podporujících nebo využívajících vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky, představitelé územní samosprávy a státní správy a absolventi dané vysoké školy. Členové správní rady nemohou být zaměstnanci dané veřejné vysoké školy. Volbu předsedy a místopředsedů a způsob jednání správní rady veřejné vysoké školy upraví statut správní rady veřejné vysoké školy, který schvaluje ministr.

(2) Členové správní rady veřejné vysoké školy jsou jmenováni na dobu šesti let. Po prvním jmenování členů správní rady se losem určí jména jedné třetiny členů, jejichž funkční období skončí po dvou letech, a jedné třetiny členů, jejichž funkční období skončí po čtyřech letech. Zanikne-li funkce člena správní rady veřejné vysoké školy před uplynutím jeho funkčního období, je nový člen správní rady veřejné vysoké školy jmenován pouze na zbytek příslušného funkčního období.

(3) Funkce člena správní rady veřejné vysoké školy zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) vzdáním se funkce,

c) smrtí nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného,

d) dnem vzniku základního pracovněprávního vztahu k dané veřejné vysoké škole,

e) dnem nabytí právní moci

1. rozhodnutí soudu, kterým byl člen správní rady veřejné vysoké školy odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo kterým byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,

2. rozhodnutí soudu, kterým byla schválena dohoda o vině člena správní rady a trestu za jím spáchaný úmyslný trestný čin,

3. rozhodnutí státního zástupce, kterým bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání člena správní rady za úmyslný trestný čin,

4. rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání člena správní rady pro úmyslný trestný čin nebo kterým bylo v trestním řízení vedeném pro úmyslný trestný čin člena správní rady schváleno narovnání, nebo

5. rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost člena správní rady.

(4) Zasedání správní rady veřejné vysoké školy svolává její předseda, a to nejméně dvakrát ročně. Rektor nebo v jeho zastoupení prorektor, kvestor, předseda akademického senátu veřejné vysoké školy nebo v jeho zastoupení jím pověřený člen akademického senátu veřejné vysoké školy, jakož i předsedou rady pro vnitřní hodnocení pověřený člen rady pro vnitřní hodnocení, mají právo se zúčastnit zasedání správní rady veřejné vysoké školy a mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost rektora je předseda správní rady povinen svolat mimořádné zasedání správní rady veřejné vysoké školy.

(5) O návrzích, k nimž se po jejich schválení akademickým senátem veřejné vysoké školy vyžaduje podle § 15 odst. 2 písm. b) a c) schválení správní radou veřejné vysoké školy, musí správní rada veřejné vysoké školy rozhodnout do 2 týdnů ode dne postoupení schváleného návrhu akademickým senátem správní radě veřejné vysoké školy, prováděného prostřednictvím rektora; v případě, že správní rada veřejné vysoké školy v této lhůtě nerozhodne, platí, že návrh schválila. V případě, že správní rada veřejné vysoké školy návrh neschválí, vrátí jej s uvedením důvodů k novému projednání akademickému senátu veřejné vysoké školy; původní návrh je v takovém případě schválen bez potřeby dalšího následného schválení správní radou veřejné vysoké školy, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů akademického senátu. Ztotožní-li se akademický senát veřejné vysoké školy s připomínkami správní rady veřejné vysoké školy, schválí návrh v jejích znění prostou většinou. Určení dne postoupení, uvedeného ve větě první, vymezí vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

§ 15

(1) Správní rada veřejné vysoké školy vydává předchozí písemný souhlas

a) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá nabýt nebo převést vlastnické právo k nemovitým věcem,

b) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá nabýt nebo převést vlastnické právo k movitým věcem, jejichž cena je vyšší než pětisetnásobek částky, od níž jsou věci považovány podle zvláštního předpisu²⁾ za hmotný majetek,

c) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá zřídit věcné břemeno nebo jiné věcné právo nebo předkupní právo,

d) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá jinou právnickou osobu ustavit, zrušit anebo přeměnit, a ke vkladům s peněžitým nebo nepeněžitým předmětem do těchto a jiných právnických osob.

(2) Správní rada veřejné vysoké školy po schválení v akademickém senátu veřejné vysoké školy

a) projednává zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy, předloženou rektorem, a dodatky k této zprávě,

b) schvaluje rozpočet veřejné vysoké školy, předložený rektorem,

c) schvaluje strategický záměr veřejné vysoké školy,

d) projednává výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření veřejné vysoké školy, předložené rektorem.

- (3) Správní rada veřejné vysoké školy se vyjadřuje k dalším věcem, které jí k projednání předloží rektor; dává podněty a vyjadřuje stanoviska k činnosti veřejné vysoké školy, která zveřejňuje ve veřejné části internetových stránek veřejné vysoké školy.
- (4) Při úplatném smluvním převodu movité věci podle odstavce 1 písm. b) se cena³⁾ sjednává ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá; bezúplatně lze movitou věc převést pouze ve veřejném zájmu nebo je-li bezúplatný převod hospodárnější než jiný způsob naložení s věcí.
- (5) Správní rada veřejné vysoké školy právní jednání neschválí, jestliže je v rozporu s požadavkem řádného využívání majetku veřejné vysoké školy nebo jestliže by jím bylo ohroženo plnění úkolů školy.
- (6) Vydání předchozího písemného souhlasu k právním jednáním uvedeným v odstavci 1 písm. a) až d) je povinna správní rada veřejné vysoké školy oznámit do sedmi dnů od jeho vydání Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen "ministerstvo").
- (7) Právní jednání uvedená v odstavci 1 písm. a) až d) jsou bez souhlasu správní rady veřejné vysoké školy a bez oznámení ministerstvu podle odstavce 6 neplatná.
- (8) Správní rada veřejné vysoké školy dbá na zachování účelu, pro který byla veřejná vysoká škola zřízena, na uplatnění veřejného zájmu v její činnosti a na řádné hospodaření s jejím majetkem.
- (9) Činnost členů správní rady veřejné vysoké školy je úkonem v obecném zájmu.⁴⁾ Těmto osobám poskytuje veřejná vysoká škola cestovní náhrady podle zvláštního předpisu;⁵⁾ ministerstvo jim může poskytnout odměnu.
- (10) Na činnost členů správní rady veřejné vysoké školy se vztahují zvláštní předpisy.⁶⁾

§ 16

Kvestor

- (1) Kvestor řídí hospodaření a vnitřní správu veřejné vysoké školy a zastupuje ji v rozsahu stanoveném opatřením rektora.
- (2) Kvestora jmenuje a odvolává rektor.

§ 17

Vnitřní předpisy veřejné vysoké školy

- (1) Vnitřními předpisy veřejné vysoké školy jsou
- a) statut veřejné vysoké školy,
 - b) volební řád akademického senátu veřejné vysoké školy,
 - c) jednací řád akademického senátu veřejné vysoké školy,
 - d) vnitřní mzdový předpis,⁷⁾
 - e) jednací řád vědecké rady veřejné vysoké školy,
 - f) řád výběrového řízení pro obsazování míst akademických pracovníků,
 - g) studijní a zkušební řád,

- h)* stipendijní řád,
 - i)* disciplinární řád pro studenty,
 - j)* pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,
 - k)* další předpisy, pokud tak stanoví statut veřejné vysoké školy.
- (2) Statut veřejné vysoké školy obsahuje zejména
- a)* název, sídlo a typ vysoké školy,
 - b)* právní předchůdce,
 - c)* rámcové podmínky pro přijetí ke studiu a způsob podávání přihlášek,
 - d)* podmínky studia cizinců,
 - e)* organizační strukturu,
 - f)* ustanovení o poplatcích spojených se studiem,
 - g)* pravidla pro užívání akademických insignií a pro konání akademických obřadů,
 - h)* pravidla hospodaření veřejné vysoké školy.

§ 18

Rozpočet veřejné vysoké školy

- (1) Veřejná vysoká škola sestavuje rozpočet na kalendářní rok a hospodaří podle něj. Rozpočet veřejné vysoké školy nesmí být sestavován jako deficitní.
- (2) Příjmy rozpočtu veřejné vysoké školy jsou zejména:
- a)* příspěvek ze státního rozpočtu na vzdělávací a tvůrčí činnost (dále jen "příspěvek")⁸⁾,
 - b)* podpora výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků podle zvláštního právního předpisu^{8c)},
 - c)* dotace ze státního rozpočtu (dále jen "dotace"),
 - d)* poplatky spojené se studiem,
 - e)* výnosy z majetku,
 - f)* jiné příjmy nebo jiné příspěvky než uvedené v písmenu a) ze státního rozpočtu, ze státních fondů, z Národního fondu a z rozpočtů obcí a krajů,
 - g)* výnosy z doplňkové činnosti,
 - h)* příjmy z darů a dědictví.
- (3) Veřejná vysoká škola má nárok na příspěvek podle odstavce 2 písm. a). Pro stanovení výše příspěvku podle odstavce 2 písm. a) je rozhodný typ a finanční náročnost akreditovaných studijních programů a programů celoživotního vzdělávání, počet studentů a dosažené výsledky ve vzdělávací a tvůrčí činnosti a její náročnost. Pro výši příspěvku je také

rozhodný strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti pro oblast vysokých škol vypracovaný ministerstvem a každoroční plán realizace strategického záměru (dále jen „strategický záměr ministerstva“) a strategický záměr veřejné vysoké školy. Veřejné vysoké škole přísluší záloha na příspěvek stanovená na základě rozhodných údajů podle stavu k 31. říjnu předchozího kalendářního roku. Příspěvek je z rozpočtové kapitoly poskytován podle obecných předpisů pro poskytování prostředků státního rozpočtu pro dotace^{8a)}, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Ministerstvo rozhodnutím stanoví, zda poskytovaný příspěvek nebo dotace je účastí státního rozpočtu na financování programu^{8b)}, přičemž příspěvek nebo dotace na stavbu^{8c)} je vždy, s výjimkou její údržby a oprav, účastí státního rozpočtu na financování programu, je-li vyšší než 10 000 000 Kč, a pokud se nepoužije věta druhá. Na programy spolufinancované z rozpočtu Evropské unie nebo jejich části, jejichž předmětem je podpora kvality, rozvoje nebo dostupnosti vysokoškolského vzdělávání podle tohoto zákona, se nepoužijí ustanovení o programech podle rozpočtových pravidel.

(5) Veřejná vysoká škola má nárok na dotaci na rozvoj vysoké školy. Veřejné vysoké škole se může poskytnout dotace zejména na ubytování a stravování studentů. Podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu^{8d)} a zvláštními předpisy upravujícími podporu výzkumu a vývoje^{8e)}. Pro výši dotací je rozhodný strategický záměr veřejné vysoké školy a strategický záměr ministerstva.

(6) Veřejná vysoká škola zřizuje tyto fondy:

a) rezervní fond určený zejména na krytí ztrát v následujících účetních obdobích,

b) fond reprodukce investičního majetku,

c) stipendijní fond,

d) fond odměn,

e) fond účelově určených prostředků,

f) fond sociální,

g) fond provozních prostředků.

(7) Fondy veřejné vysoké školy uvedené v odstavci 6 písm. a), b), d) a g) jsou vytvářeny ze zisku, není-li výslovně stanoveno jinak; fond reprodukce investičního majetku a fond provozních prostředků též ze zůstatku příspěvků podle odstavce 2 písm. a) k 31. prosinci běžného roku, fond reprodukce investičního majetku též z odpisů hmotného a nehmotného majetku⁹⁾. Zdroji stipendijního fondu jsou převody poplatků za studium podle § 58 odst. 6 a převody daňově uznatelných výdajů podle zvláštního předpisu^{9a)}. Veřejná vysoká škola může rozdělovat do fondů zisk po zdanění pouze v případě, že byla uhrazena případná ztráta z minulých období. Zůstatky fondů k 31. prosinci běžného roku se převádějí do následujícího rozpočtového roku. Použití prostředků fondů uvedených v odstavci 6 písm. a) až d), f) a g) a podmínky převodu prostředků mezi fondy uvedenými v odstavci 6 písm. a), b), d) a g) upravuje vnitřní předpis veřejné vysoké školy; veřejná vysoká škola je povinna zajistit, aby prostředky fondů vytvořené převodem zůstatku příspěvku podle věty první použila v souladu s pravidly Evropské unie pro poskytování veřejné podpory tak, aby nedošlo k narušení ani hrozbě narušení hospodářské soutěže.

(8) Podmínky tvorby a užití fondů stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy tak, aby prostředky získané ze zisku pocházejícího z provádění základního výzkumu, aplikovaného výzkumu nebo experimentálního vývoje a šíření jejich výsledků prostřednictvím výuky, publikování nebo převodem technologií, které byly podpořeny z veřejných prostředků, byly využity zpětně pouze na tyto činnosti, nebo na šíření jejich výsledků nebo na výuku.

(9) Fond účelově určených prostředků vytváří veřejná vysoká škola z:

a) účelově určených darů, s výjimkou darů určených na pořízení a technické zhodnocení dlouhodobého majetku,

b) účelově určených peněžních prostředků ze zahraničí,

c) účelově určených veřejných prostředků, včetně prostředků účelové a institucionální podpory výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků, které nemohly být veřejnou vysokou školou použity v rozpočtovém roce, ve kterém jí byly poskytnuty.

(10) Účelově určené prostředky podle odstavce 9 písm. c) může veřejná vysoká škola převést do fondu účelově určených prostředků do výše 5 % objemu účelově určených veřejných prostředků poskytnutých veřejné vysoké škole na jednotlivé projekty výzkumu, experimentálního vývoje a inovací v daném kalendářním roce; v případě jiné podpory z veřejných prostředků do výše 5 % objemu této podpory poskytnuté veřejné vysoké škole v daném kalendářním roce, mimo dotace na rozvoj podle odstavce 5 věty první, kterou lze převést v neomezené výši. Převod účelově určených prostředků veřejná vysoká škola písemně oznámí jejich poskytovateli.

(11) Prostředky fondu účelově určených prostředků může veřejná vysoká škola použít pouze k účelu, ke kterému jí byly poskytnuty.

(12) Sociální fond je tvořen základním přidělem na vrub nákladů veřejné vysoké školy do výše 2 % z ročního objemu nákladů veřejné vysoké školy zúčtovaných na mzdy, náhrady mzdy a odměny za pracovní pohotovost.

(13) Prostředky rozpočtu se používají pouze na financování činností, pro které byla veřejná vysoká škola zřízena, a na financování doplňkové činnosti podle § 20 odst. 2.

§ 18a

Poskytování příspěvku

(1) O poskytnutí příspěvku podle § 18 odst. 2 písm. a) rozhoduje ministerstvo rozhodnutím na základě žádosti veřejné vysoké školy.

(2) Ministerstvo v rozhodnutí uvede výši poskytované částky. Pro ostatní náležitosti rozhodnutí se použijí přiměřeně ustanovení zvláštního zákona pro vydání rozhodnutí o poskytování dotací ze státního rozpočtu^{9b)} a pro rozhodování o odnímání dotací^{9c)}. Příspěvek ministerstvo poskytne převodem ze svého účtu na bankovní účet veřejné vysoké školy.

(3) Ministerstvo vede evidenci poskytnutých příspěvků.

(4) Veřejná vysoká škola je povinna čerpat a používat příspěvek v souladu s účelem, jehož má být dosaženo, a podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví. Zůstatky příspěvku na konci každého kalendářního roku veřejná vysoká škola převede pro další kalendářní roky do svých fondů podle § 18 odst. 7. Ministerstvo příspěvek veřejné vysoké škole rozhodnutím odejme, pokud jej čerpá v rozporu se zákonem nebo v rozporu s

rozhodnutím o poskytnutí příspěvku. Ministerstvo příspěvek veřejné vysoké škole rovněž rozhodnutím odejme, pokud zanikl akreditovaný studijní program, na jehož uskutečňování byl příspěvek poskytnut, nebo pokud se poskytnutý příspěvek dostal do rozporu se strategickým záměrem veřejné vysoké školy (§ 12).

(5) Za vypořádání příspěvku se státním rozpočtem v příslušném rozpočtovém roce se považuje jeho vyčerpání v souladu s tímto zákonem a se zvláštním zákonem upravujícím rozpočtová pravidla, převedení do fondů podle § 18 odst. 7 pro další kalendářní rok nebo odejmutí příspěvku.

(6) Na řízení o vydání rozhodnutí o poskytnutí příspěvku a na řízení o jeho odnětí se nevztahuje správní řád.

§ 19

Majetek veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola vlastní majetek potřebný k činnostem, pro které byla zřízena, a k činnostem, které vykonává v doplňkové činnosti podle § 20.

(2) O nakládání s majetkem veřejné vysoké školy rozhoduje rektor nebo orgány nebo osoby, o nichž to stanoví statut veřejné vysoké školy. V případech uvedených v § 15 odst. 1 písm. a) až d) rozhoduje rektor po předchozím souhlasu správní rady veřejné vysoké školy.

(3) Veřejná vysoká škola může nabývat pouze cenné papíry vydané státem nebo cenné papíry, za jejichž splacení se stát zaručil, a nebo cenné papíry obchodní korporace, do které veřejná vysoká škola vložila majetek.

§ 20

Hospodaření veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola je povinna majetek užívat k plnění úkolů ve vzdělávací a tvůrčí činnosti. Může jej užívat i k doplňkové činnosti v souladu s tímto zákonem.

(2) V doplňkové činnosti veřejná vysoká škola vykonává za úplatu činnost navazující na její vzdělávací a tvůrčí činnost nebo činnost sloužící k účinnějšímu využití lidských zdrojů a majetku. Doplňková činnost nesmí ohrozit kvalitu, rozsah a dostupnost činností, k jejichž uskutečňování byla veřejná vysoká škola zřízena.

(3) Veřejná vysoká škola není oprávněna k převzetí ručení za peněžitý dluh jiné osoby a ke zřízení zástavního práva k nemovitosti. Veřejná vysoká škola není oprávněna se stát společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti. Dále veřejná vysoká škola není oprávněna vkládat do obchodní společnosti nebo družstva nemovité věci nabyté do vlastnictví veřejných vysokých škol z vlastnictví státu, poskytnutý příspěvek podle § 18 odst. 3 a poskytnutou dotaci podle § 18 odst. 4. Podmínkou peněžitých a nepeněžitých vkladů do právnických osob je stanovení pravidel vnitřním předpisem veřejné vysoké školy.

(4) Stát neručí za závazky veřejné vysoké školy.

(5) Veřejná vysoká škola je povinna důsledně oddělit náklady a výnosy spojené s doplňkovou činností. V ostatním platí pro veřejnou vysokou školu obecné předpisy o účetnictví.¹⁰⁾

(6) Za účelné využívání příspěvků a dotací a za vypořádání dotací se státním rozpočtem a za řádné hospodaření s majetkem veřejné vysoké školy je ministrowi odpovědný rektor.

§ 21

Další povinnosti veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola je povinna

a) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a jako neperiodickou publikaci¹¹⁾ zveřejnit výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření vysoké školy v termínu a formě, kterou stanoví ministr opatřením zveřejněném ve Věstníku ministerstva,

b) vypracovat, projednat s ministerstvem a zveřejnit strategický záměr veřejné vysoké školy v termínu a formě, kterou stanoví ministr,

c) poskytovat Akreditačnímu úřadu a ministerstvu na jejich žádost ve stanovených termínech a bezplatně informace potřebné pro jejich činnost podle tohoto zákona,

d) poskytovat uchazečům o studium, studentům a dalším osobám informační a poradenské služby související se studiem a s možnostmi uplatnění absolventů studijních programů v praxi,

e) činit všechna dostupná opatření pro vyrovnání příležitostí studovat na vysoké škole,

f) činit vhodná opatření pro studium rodičů a osob, které převzaly dítě do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku²⁹⁾ nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu³⁰⁾, a to po dobu, po kterou by jinak trvala jejich mateřská či rodičovská dovolená^{11a)} (dále jen „uznaná doba rodičovství“),

g) provádět vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy za podmínek stanovených v § 77b,

h) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat seznam studijních programů, které uskutečňuje, jejich typy a profily, formy výuky, standardní doby studia a informace o jejich dostupnosti pro osoby se zdravotním postižením, a seznam oborů, ve kterých je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, s uvedením fakulty, je-li studijní program nebo obor, ve kterém je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, uskutečňován na fakultě; o změnách prováděných v rámci oprávnění vyplývajících z institucionální akreditace a o změnách ve výčtu uskutečňovaných studijních programů je povinna předem informovat Akreditační úřad,

i) zveřejňovat ve veřejné části svých internetových stránek registrované vnitřní předpisy veřejné vysoké školy včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti,

j) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat informace o omezení nebo odnětí institucionální akreditace, o omezení nebo zániku oprávnění uskutečňovat studijní program, o omezení nebo odnětí akreditace studijních programů a o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem.

(2) Výroční zpráva o činnosti veřejné vysoké školy obsahuje mimo jiné:

a) přehled činností vykonávaných v kalendářním roce,

b) rámcové výsledky hodnocení činnosti vysoké školy,

- c)* změny vnitřních předpisů a změny v orgánech vysoké školy, k nimž došlo v průběhu roku,
- d)* další údaje stanovené správní radou veřejné vysoké školy.

(3) Výroční zpráva o hospodaření veřejné vysoké školy obsahuje mimo jiné:

- a)* roční účetní závěrku a zhodnocení základních údajů v ní obsažených,
- b)* výrok auditora k roční účetní závěrce, pokud byla auditorem ověřena,
- c)* přehled o peněžních příjmech a výdajích,
- d)* přehled rozsahu příjmů a výnosů v členění podle zdrojů,
- e)* vývoj a konečný stav fondů,
- f)* stav a pohyb majetku a závazků,
- g)* úplný objem nákladů v členění na náklady pro plnění činností doplňkových a ostatních.

(4) Výroční zpráva o činnosti a výroční zpráva o hospodaření a strategický záměr veřejné vysoké školy musí být veřejně přístupné.

HLAVA II

SOUČÁSTI VEŘEJNÉ VYSOKÉ ŠKOLY

§ 22

Členění veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola se může členit na tyto součásti:

- a)* fakulty,
- b)* vysokoškolské ústavy,
- c)* jiná pracoviště pro vzdělávací a tvůrčí činnost nebo pro poskytování informačních služeb nebo převod technologií,
- d)* účelová zařízení pro kulturní a sportovní činnost, pro ubytování a stravování zejména členů akademické obce nebo k zajišťování provozu školy.

(2) Vnitřní předpisy součástí musí být v souladu s vnitřními předpisy veřejné vysoké školy.

Díl 1

Fakulta

§ 23

Fakulta

(1) Fakulta uskutečňuje nejméně jeden akreditovaný studijní program a vykonává tvůrčí činnost.

(2) Na fakultě se ustavuje samosprávný zastupitelský akademický orgán. Fakulta má právo používat vlastní akademické insignie a konat akademické obřady.

(3) O zřízení, sloučení, splnutí, rozdělení nebo zrušení fakulty rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy.

§ 24

Práva fakulty

(1) Orgány fakulty mají právo, nestanoví-li tento zákon jinak, rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu v těchto věcech týkajících se fakulty:

- a) ustavování samosprávných akademických orgánů fakulty,
- b) vnitřní organizace fakulty,
- c) habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem,
- d) nakládání s finančními prostředky přidělenými fakultě,
- e) pracovněprávní vztahy.

(2) Orgány fakulty mají dále právo, nestanoví-li tento zákon jinak, rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu v rozsahu stanoveném statutem veřejné vysoké školy v těchto věcech týkajících se fakulty:

- a) tvorba a uskutečňování studijních programů,
- b) strategické zaměření tvůrčí činnosti,
- c) zahraniční styky a aktivity,
- d) doplňková činnost a nakládání s prostředky získanými z této činnosti.

(3) Orgány fakulty rozhodují v dalších věcech veřejné vysoké školy, pokud jim rozhodování o nich svěří statut veřejné vysoké školy.

(4) Záležitosti podle odstavce 1 písm. e) orgán fakulty předem projednává s rektorem veřejné vysoké školy. Rektor a orgán fakulty se mohou dohodnout na omezení rozsahu záležitostí, které jsou takto projednávány.

§ 25

Orgány fakulty

(1) Samosprávnými akademickými orgány fakulty jsou

- a) akademický senát,
- b) děkan,
- c) vědecká rada nebo umělecká rada,
- d) disciplinární komise.

(2) Dalším orgánem fakulty je tajemník.

(3) Akademickou obec fakulty tvoří akademičtí pracovníci působící na této fakultě a studenti zapsaní na této fakultě.

Akademický senát fakulty

§ 26

(1) Akademický senát fakulty je jejím samosprávným zastupitelským akademickým orgánem. Má nejméně devět členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu fakulty volí ze svých řad členové akademické obce fakulty. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Vnitřní předpis fakulty stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob volby předsedy akademického senátu, orgány akademického senátu a jejich ustavování a důvody a den zániku členství v akademickém senátu a případnou neslučitelnost členství v akademickém senátu s výkonem jiných funkcí. Zanikne-li členství některého člena akademického senátu fakulty před uplynutím jeho funkčního období a vnitřní předpis fakulty umožní výkon funkce člena akademického senátu fakulty náhradníkem, vykonává náhradník tuto funkci pouze po zbytek příslušného funkčního období.

(2) Členství v akademickém senátu fakulty je neslučitelné s funkcí rektora, prorektora, kvestora, děkana, proděkana, tajemníka fakulty a ředitele vysokoškolského ústavu.

(3) Funkční období jednotlivých členů akademického senátu fakulty je nejvýše tříleté. Je-li student zvolený do akademického senátu fakulty v průběhu svého funkčního období přijat do jiného, bezprostředně navazujícího studijního programu, může vnitřní předpis veřejné vysoké školy stanovit podmínky, za kterých jeho členství v akademickém senátu fakulty nezaniká. Funkční období všech členů akademického senátu fakulty skončí, jestliže akademický senát po dobu šesti měsíců nekoná podle § 27. Děkan nejpozději do 30 dnů vyhlásí nové volby.

(4) Zasedání akademického senátu fakulty jsou veřejně přístupná. Děkan nebo v jeho zastoupení proděkan, rektor nebo v jeho zastoupení prorektor a předseda akademického senátu veřejné vysoké školy nebo v jeho zastoupení jím pověřený člen akademického senátu veřejné vysoké školy mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost děkana nebo rektora je předseda akademického senátu fakulty povinen bezodkladně svolat mimořádné zasedání akademického senátu fakulty.

§ 27

(1) Akademický senát fakulty

a) na návrh děkana rozhoduje o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení fakultních pracovišť,

b) schvaluje návrhy vnitřních předpisů fakulty, a to na návrh děkana nebo v případě jednacího řádu akademického senátu fakulty na návrh člena akademického senátu fakulty, k němuž si akademický senát fakulty vyžádal stanovisko děkana, a postupuje je prostřednictvím předsedy akademického senátu vysoké školy ke schválení akademickému senátu vysoké školy,

c) schvaluje rozdělení finančních prostředků fakulty předložené děkanem a kontroluje jejich využívání,

d) schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření fakulty předložené děkanem,

e) schvaluje podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných na fakultě,

f) dává děkanovi předchozí souhlas ke jmenování a odvolání členů vědecké rady nebo umělecké rady fakulty (dále jen „vědecká rada fakulty“) a členů disciplinární komise fakulty,

g) usnáší se o návrhu na jmenování děkana, popřípadě navrhuje jeho odvolání z funkce,

h) na návrh děkana schvaluje strategický záměr vzdělávací a další tvůrčí činnosti fakulty vypracovaný v souladu se strategickým záměrem veřejné vysoké školy po projednání ve vědecké radě fakulty.

(2) Akademický senát fakulty se vyjadřuje zejména

a) k návrhům studijních programů uskutečňovaných na fakultě,

b) k záměru děkana jmenovat nebo odvolat proděkany.

(3) Návrhy podle odstavce 1 písm. a) až e) a h) a podklady k rozhodnutí podle odstavce 1 písm. g) je jejich předkladatel povinen nejméně 7 kalendářních dnů před jejich projednáváním zpřístupnit členům akademické obce fakulty způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) O návrzích zejména podle odstavce 1 písm. g) se akademický senát fakulty usnáší tajným hlasováním. Návrh na jmenování děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovila nadpoloviční většina všech členů akademického senátu fakulty; návrh na odvolání děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů akademického senátu.

§ 28

Děkan

(1) V čele fakulty je děkan; jedná a rozhoduje ve věcech fakulty, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor.

(3) Rektor může odvolat děkana z vlastního podnětu, a to pouze po předchozím vyjádření akademického senátu fakulty a se souhlasem akademického senátu veřejné vysoké školy v případě, kdy děkan závažným způsobem neplní své povinnosti nebo závažným způsobem poškozují zájem vysoké školy nebo fakulty.

(4) Funkční období děkana je čtyřleté. Funkci děkana může tatož osoba vykonávat na téže fakultě nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období.

(5) Děkana zastupují v jím určeném rozsahu proděkany. Proděkany jmenuje a odvolává děkan.

Vědecká rada fakulty

§ 29

(1) Předsedou vědecké rady fakulty je děkan, který jmenuje a odvolává ostatní členy vědecké rady fakulty; délku funkčního období ostatních členů může stanovit vnitřní předpis veřejné vysoké školy nebo fakulty.

(2) Členové vědecké rady fakulty jsou významní představitelé oborů, v nichž fakulta uskutečňuje vzdělávací a tvůrčí činnost. Nejméně jedna třetina členů jsou jiné osoby než členové akademické obce veřejné vysoké školy, jejíž je fakulta součástí.

§ 30

(1) Vědecká rada fakulty

a) projednává návrh strategického záměru vzdělávací a tvůrčí činnosti fakulty vypracovaný v souladu se strategickým záměrem veřejné vysoké školy a návrhy každoročního plánu realizace strategického záměru fakulty,

b) schvaluje návrhy studijních programů, které mají být uskutečňovány na fakultě, a postupuje je prostřednictvím rektora ke schválení vědecké radě veřejné vysoké školy,

c) navrhuje rektorovi záměr předložit žádost o akreditaci, rozšíření akreditace nebo prodloužení doby platnosti akreditace studijních programů, které se uskutečňují na fakultě,

d) navrhuje rektorovi záměr předložit žádost o akreditaci habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem, a to v případě řízení uskutečňovaných na fakultě,

e) vykonává působnost v habilitačním řízení a v řízení ke jmenování profesorem v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) Vědecká rada fakulty se vyjadřuje zejména k záležitostem, které jí předloží děkan.

§ 31

Disciplinární komise fakulty

(1) Členy disciplinární komise fakulty jmenuje a odvolává děkan z řad členů akademické obce fakulty. Polovinu členů disciplinární komise fakulty tvoří studenti. Disciplinární komise fakulty si ze svých členů volí a odvolává svého předsedu.

(2) Funkční období členů disciplinární komise fakulty je nejvýše dvouleté.

(3) Disciplinární komise fakulty projednává disciplinární přestupky studentů zapsaných na fakultě a předkládá návrh na rozhodnutí děkanovi.

§ 32

Tajemník

(1) Tajemník řídí hospodaření a vnitřní správu fakulty v rozsahu stanoveném opatřením děkana.

(2) Tajemníka jmenuje a odvolává děkan.

§ 33

Vnitřní předpisy fakulty

(1) Vnitřní předpisy fakulty upravují záležitosti fakulty spadající do její samosprávné působnosti a její vztah k veřejné vysoké škole, pokud nejsou upraveny zákonem.

(2) Vnitřními předpisy fakulty jsou

a) statut fakulty,

b) volební řád akademického senátu fakulty,

- c) jednací řád akademického senátu fakulty,
- d) jednací řád vědecké rady fakulty,
- e) disciplinární řád fakulty pro studenty,
- f) další předpisy, pokud tak stanoví statut fakulty.

(3) Na obsah statutu fakulty se vztahuje přiměřeně § 17 odst. 2.

(4) Vnitřní předpisy teologických fakult se předkládají ke schválení akademickému senátu vysoké školy po jejich schválení příslušnou církví nebo náboženskou společností, pokud je povinnost schválení zakotvena ve vnitřních předpisech této církve nebo náboženské společnosti.

(5) Vnitřní předpisy fakulty se zveřejňují ve veřejné části internetových stránek fakulty včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti.

Díl 2

Vysokoškolský ústav

§ 34

(1) Vysokoškolský ústav vykonává tvůrčí činnost a může se podílet na uskutečňování akreditovaných studijních programů nebo jejich částí.

(2) O zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení vysokoškolského ústavu rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy.

(3) V čele vysokoškolského ústavu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává rektor.

(4) Ředitel vysokoškolského ústavu je oprávněn jednat za veřejnou vysokou školu pouze ve věcech, o nichž to stanoví vnitřní předpis této školy.

(5) Ředitel vysokoškolského ústavu jmenuje a odvolává se souhlasem akademického senátu veřejné vysoké školy vědeckou radu nebo uměleckou radu nebo na neuniverzitní škole akademickou radu vysokoškolského ústavu (dále jen "vědecká rada vysokoškolského ústavu"), pro kterou platí § 29 a 30 přiměřeně.

Díl 3

Vysokoškolský zemědělský nebo lesní statek

§ 35

(1) Vysokoškolský zemědělský nebo lesní statek je pracoviště veřejné vysoké školy, kde se uskutečňuje praxe studentů studijních programů v oblasti zemědělství, veterinárního lékařství a hygieny nebo lesnictví a v návaznosti na tyto studijní programy se vykonává výzkumná nebo vývojová činnost.

(2) O zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení vysokoškolského zemědělského nebo lesního statku rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy.

(3) V čele vysokoškolského zemědělského nebo lesního statku je ředitel, kterého jmenuje a odvolává rektor.

(4) Ředitel vysokoškolského zemědělského nebo lesního statku je oprávněn jednat za veřejnou vysokou školu pouze ve věcech, o nichž to stanoví vnitřní předpis této školy.

HLAVA III

PŮSOBNOST MINISTERSTVA

§ 36

(1) Vnitřní předpisy veřejné vysoké školy podléhají registraci ministerstvem. Žádost o registraci podává ministerstvu rektor.

(2) Ministerstvo rozhodne o žádosti do 90 dnů ode dne jejího předložení. Je-li žádosti vyhověno, vyznačí registraci ministerstvo na stejnopisu registrovaného vnitřního předpisu. Rozhodnutí o registraci se nevydává.

(3) Odporuje-li vnitřní předpis veřejné vysoké školy zákonu nebo jinému právnímu předpisu, ministerstvo žádost o registraci rozhodnutím zamítne.

(4) Vnitřní předpis nabývá platnosti registrací.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí i pro změny vnitřních předpisů.

§ 37

Je-li některé opatření veřejné vysoké školy nebo její součásti v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nestanoví-li zákon jiný způsob jeho přezkoumání, vyzve ministerstvo vysokou školu, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu.

§ 38

(1) Jestliže veřejná vysoká škola nebo její součást

a) neustavila některý ze svých samosprávných orgánů,

b) nepřijala vnitřní předpisy, které je povinna podle tohoto zákona přijmout,

c) nemá akreditován žádný studijní program nebo má pozastavenou akreditaci všech studijních programů, aniž by měla neomezenou institucionální akreditaci alespoň pro jednu oblast vzdělávání,

d) vykazuje ve svém hospodaření závažné nedostatky ohrožující plnění jejích úkolů, nebo

e) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,

může ministerstvo omezit výkon působnosti orgánů veřejné vysoké školy nebo její součásti, popřípadě může veřejné vysoké škole nebo její součásti výkon této působnosti odejmout.

(2) Při rozhodování o obsahu omezení nebo o odnětí výkonu působnosti se vychází ze závažnosti nedostatků a z charakteru a rozsahu způsobené nebo hrozící újmy. Omezení se provede v rozsahu potřebném ke zjednání nápravy.

(3) Jestliže se opatření podle odstavce 1 týká orgánů veřejné vysoké školy, přechází působnost těchto orgánů na ministerstvo nebo na veřejnou vysokou školu, kterou ministerstvo výkonem této působnosti po vzájemné dohodě pověří. Týká-li se opatření podle

odstavce 1 orgánů součásti veřejné vysoké školy, přechází působnost těchto orgánů na rektora.

(4) Nevylučuje-li to povaha věci, je povinností ministerstva nejprve upozornit veřejnou vysokou školu na skutečnosti uvedené v odstavci 1 a vyzvat ji, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu.

(5) Pominou-li důvody, pro které bylo rozhodnuto o opatření podle odstavce 1, ministerstvo přijaté opatření zruší.

ČÁST TŘETÍ

SOUKROMÁ VYSOKÁ ŠKOLA

Státní souhlas

§ 39

(1) Právnícká osoba, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie, nebo která byla zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie, je oprávněna působit jako soukromá vysoká škola, pokud jí ministerstvo udělilo státní souhlas.

(2) Oprávnění působit jako soukromá vysoká škola je nepřevoditelné a nepřechází na právní nástupce, s výjimkou případů uvedených v § 39a odst. 5 a 6.

(3) Na žádost zřizovatelů nebo zakladatelů může ministerstvo vydat státní souhlas i před zápisem právnické osoby, která má působit jako soukromá vysoká škola, do obchodního nebo jiného rejstříku, jde-li o právnickou osobu zapisovanou do rejstříku, jestliže je prokázáno, že tato právnická osoba byla zřízena nebo založena. Tato právnická osoba je povinna předložit ministerstvu výpis z rejstříku ve lhůtě do 15 dnů od doručení příslušného dokladu o zápisu do rejstříku. Účinnost udělení státního souhlasu nastává nejdříve vznikem právnické osoby, které se státní souhlas uděluje.

(4) Žádost o udělení státního souhlasu obsahuje

a) název, sídlo a typ vysoké školy,

b) právní formu právnické osoby a statutární orgán,

c) strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti soukromé vysoké školy (dále jen "strategický záměr soukromé vysoké školy"),

d) údaje o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení činnosti soukromé vysoké školy,

e) návrhy studijních programů,

f) návrh vnitřních předpisů upravujících organizaci a činnost soukromé vysoké školy a postavení členů akademické obce.

(5) Žadatel je povinen údaje uvedené v žádosti doložit.

(6) Ministerstvo rozhodne o žádosti do 150 dnů ode dne jejího doručení. Před rozhodnutím si ministerstvo vyžádá stanovisko Akreditačního úřadu k udělení státního souhlasu. Udělení

státního souhlasu nezakládá nárok na udělení institucionální akreditace, akreditace studijního programu a akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem.

§ 39a

(1) Ministerstvo státní souhlas neudělí, jestliže

a) Akreditační úřad nevydal souhlasné stanovisko k udělení státního souhlasu,

b) zjistí, že údaje o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení činnosti vysoké školy, posuzované i s přihlédnutím k návrhům studijních programů, nesvědčí o dostatečném splnění podmínek pro řádné uskutečňování vzdělávací a tvůrčí činnosti a dalších úkolů vysoké školy,

c) návrh vnitřních předpisů je v rozporu s tímto zákonem nebo s jinými právními předpisy, nebo

d) právnická osoba žádající o udělení státního souhlasu byla pravomocně odsouzena za trestný čin, pro který neskýtá záruku řádného působení jako vysoká škola, pokud se na ni podle zákona nehledí, jako by za takový trestný čin odsouzena nebyla; pro účely posouzení, zda je dán tento důvod neudělení státního souhlasu, si ministerstvo vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu²⁷⁾; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Akreditační úřad nevydá k žádosti o udělení státního souhlasu souhlasné stanovisko z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b) nebo z důvodu, že žadatel nepředložil návrh ani jednoho studijního programu odpovídajícího požadavkům uvedeným v části čtvrté tohoto zákona a splňujícího požadavky standardů uvedené v § 78a odst. 2 písm. b) bodě 1; nesouhlasné stanovisko Akreditačního úřadu musí obsahovat odůvodnění. Zjistí-li ministerstvo v řízení o žádosti, že skutečnosti uvedené v odůvodnění nevydání souhlasného stanoviska Akreditačního úřadu neodpovídají skutečnosti nebo zákonu, může vyzvat Akreditační úřad k novému jednání k vydání stanoviska a odstranění nedostatků v odůvodnění. Jestliže rozklad proti rozhodnutí ministerstva o zamítnutí žádosti o udělení státního souhlasu směřuje proti obsahu nesouhlasného stanoviska Akreditačního úřadu, vyžádá si ministr od Akreditačního úřadu potvrzení nebo změnu stanoviska k udělení státního souhlasu; po dobu vyřizování věci Akreditačním úřadem, k němuž je příslušný orgán Akreditačního úřadu, který nesouhlasné stanovisko vydal, lhůta pro vydání rozhodnutí o rozkladu neběží.

(3) Pokud ministerstvo udělí státní souhlas, rozhodne také o registraci vnitřních předpisů; pravomocné rozhodnutí o udělení státního souhlasu a registraci vnitřních předpisů nabývá účinnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla žadateli poprvé udělena akreditace studijního programu. V případě, že ministerstvo státní souhlas neudělí, může žadatel podat novou žádost o udělení státního souhlasu nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení státního souhlasu.

(4) Státní souhlas pozbude platnosti, jestliže žadatel, jemuž byl státní souhlas pravomocně udělen, do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení státního souhlasu nepodá žádost o akreditaci studijního programu, do 1 roku od uvedeného dne nezíská akreditaci nebo do 2 let od uvedeného dne nezahájí uskutečňování alespoň jednoho studijního programu.

(5) Zaniká-li právnická osoba mající státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola fúzí podle zvláštního právního předpisu s jinou nebo jinými právnickými osobami majícími státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola (dále jen „přeměna“), přechází účinností přeměny oprávnění zanikající právnické osoby působit jako soukromá vysoká škola, její platné akreditace studijních programů nebo případného omezení akreditace i její studenti akreditovaných studijních programů na nástupnickou právnickou osobu, má-li tato sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie nebo byla-li zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie.

(6) Mají-li akreditace totožných studijních programů, které přecházejí na nástupnickou právnickou osobu podle odstavce 5, různou dobu platnosti, platí ode dne nabytí účinnosti přeměny delší z nich; před uplynutím této platnosti akreditace studijního programu může nástupnická právnická osoba požádat o její prodloužení podle § 80 odst. 3. Vznikla-li nástupnická soukromá vysoká škola splnutím podle odstavce 5, je povinna do 30 dnů po svém vzniku požádat ministerstvo o registraci vnitřních předpisů.

(7) Ustanovení odstavce 5 o přechodu akreditace studijních programů zanikající právnické osoby na nástupnickou právnickou osobu se nevztahuje na přechod institucionální akreditace a akreditací habilitačních řízení a řízení ke jmenování profesorem. Pokud jde však o studijní programy uskutečňované soukromou vysokou školou na základě institucionální akreditace v den předcházející dni přeměny, tyto se dnem přeměny stávají studijními programy uskutečňovanými nástupnickou soukromou vysokou školou, akreditovanými na dobu 3 let; na nástupnickou soukromou vysokou školu přecházejí i studenti uvedených studijních programů.

§ 40

Financování soukromé vysoké školy

(1) Právnická osoba, která získala oprávnění působit jako soukromá vysoká škola, je povinna zajistit finanční prostředky pro vzdělávací a tvůrčí činnost.

(2) Ministerstvo může poskytnout soukromé vysoké škole, která je veřejně prospěšnou právnickou osobou¹²⁾ se statusem veřejné prospěšnosti zapsaným ve veřejném rejstříku podle zvláštního právního předpisu, dotaci na uskutečňování akreditovaných studijních programů a programů celoživotního vzdělávání a s nimi spojenou tvůrčí činnost. Soukromé vysoké škole může ministerstvo poskytnout dotaci na stipendia podle § 91 odst. 2 písm. e), podle § 91 odst. 3. Podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu.

(3) Výše dotací podle odstavce 2 se určuje na základě strategického záměru soukromé vysoké školy a každoročního plánu realizace strategického záměru, strategického záměru ministerstva, typu a finanční náročnosti akreditovaných studijních programů, počtu studentů a dosažených výsledků ve vzdělávací a tvůrčí činnosti a její náročnosti.

(4) Poskytování dotací soukromým vysokým školám na výzkum a vývoj se řídí zvláštními právními předpisy upravujícími podporu výzkumu a vývoje^{7a)}.

§ 41

Vnitřní předpisy

(1) Vnitřní předpisy soukromé vysoké školy stanoví, které orgány vykonávají působnost podle části čtvrté až jedenácté tohoto zákona.

(2) Pro registraci vnitřních předpisů soukromé vysoké školy a jejich změn platí § 36 obdobně.

§ 42

Další povinnosti soukromé vysoké školy

(1) Soukromá vysoká škola je povinna

a) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a jako neperiodickou publikaci¹¹⁾ zveřejnit výroční zprávu o činnosti a v případě, že obdržela dotaci, i výroční zprávu o hospodaření vysoké školy v termínu a formě, kterou stanoví ministr,

b) vypracovat, projednat s ministerstvem a jako neperiodickou publikaci¹¹⁾ zveřejnit strategický záměr soukromé vysoké školy a každoroční plán realizace strategického záměru v termínu a formě, kterou stanoví ministr,

c) poskytovat Akreditačnímu úřadu a ministerstvu na jejich žádost ve stanovených termínech a bezplatně informace potřebné pro jejich činnost podle tohoto zákona,

d) provádět vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy za podmínek stanovených v § 77b,

e) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat seznam akreditovaných studijních programů, které uskutečňuje, včetně jejich typu a profilu, formy výuky a standardní doby studia a jejich dostupnosti pro osoby se zdravotním postižením, a seznam oborů, ve kterých je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem; o změnách prováděných v rámci oprávnění vyplývajících z institucionální akreditace a o změnách ve výčtu uskutečňovaných studijních programů je povinna předem informovat Akreditační úřad,

f) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat informace o omezení nebo odnětí institucionální akreditace, o omezení nebo zániku oprávnění uskutečňovat studijní program, o omezení nebo odnětí akreditace studijních programů nebo o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,

g) zveřejňovat ve veřejné části svých internetových stránek registrované vnitřní předpisy vysoké školy včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti,

h) činit vhodná opatření pro studium rodičů a osob, které převzaly dítě do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku²⁹⁾ nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu³⁰⁾, a to po uznanou dobu rodičovství,

i) oznámit ministerstvu, že na soukromou vysokou školu byl prohlášen nebo ukončen konkurs podle předpisů upravujících úpadek a způsoby jeho řešení¹³⁾ nebo že soukromá vysoká škola byla pravomocně odsouzena za trestný čin,

j) oznámit ministerstvu a Akreditačnímu úřadu zánik právnické osoby, která získala oprávnění působit jako soukromá vysoká škola, nebo její zrušení podle § 39a odst. 5.

(2) Na obsah výroční zprávy o činnosti soukromé vysoké školy se vztahuje § 21 odst. 2 obdobně, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.¹⁴⁾

(3) Na obsah výroční zprávy o hospodaření soukromé vysoké školy se vztahuje § 21 odst. 3 obdobně, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

(4) Výroční zpráva o činnosti a výroční zpráva o hospodaření a strategický záměr soukromé vysoké školy musí být veřejně přístupné.

§ 43

Působnost ministerstva

(1) Jestliže je některé opatření soukromé vysoké školy v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nestanoví-li zákon jiný způsob jeho přezkoumání, vyzve ministerstvo vysokou školu, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu.

(2) Ministerstvo může soukromé vysoké škole udělený státní souhlas odejmout, jestliže

a) nemá v době následující po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení státního souhlasu akreditovaný žádný studijní program z důvodu odnětí akreditace studijního programu, uplynutí doby platnosti akreditace studijního programu nebo oznámení o zrušení akreditovaného studijního programu a nemá ani institucionální akreditaci pro žádnou oblast vzdělávání,

b) v průběhu jednoho roku jí byla odňata akreditace více než dvou studijních programů nebo institucionální akreditace pro alespoň 2 oblasti vzdělávání,

c) po výzvě ministerstva nezjedná nápravu podle odstavce 1 nebo 5, nebo

d) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo jejím vnitřním předpisem.

(3) Ministerstvo odejme státní souhlas v případě, že v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro udělení státního souhlasu a ke dni vydání rozhodnutí o udělení státního souhlasu nebyly tyto vady odstraněny nebo že došlo k takovým změnám, za kterých by souhlas nemohl být vydán.

(4) Odnětím státního souhlasu pozbývá právnická osoba oprávnění působit jako vysoká škola a uskutečňovat akreditované činnosti.

(5) Nevylučuje-li to povaha věci, je povinností ministerstva nejprve upozornit soukromou vysokou školu na skutečnosti uvedené v odstavci 2 a vyzvat ji, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu.

(6) Jestliže soukromá vysoká škola přestala uskutečňovat vzdělávací činnost z jiného důvodu než z důvodu odnětí státního souhlasu, je povinna to bezodkladně oznámit ministerstvu.

(7) Dojde-li k odnětí státního souhlasu působit jako soukromá vysoká škola, je daná právnická osoba, které byl státní souhlas odňat, povinna zajistit studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na jiné vysoké škole.

ČÁST ČTVRTÁ

STUDIJNÍ PROGRAM A OBLAST VZDĚLÁVÁNÍ

§ 44

Studijní program

(1) Vysokoškolské vzdělání se získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu stanovenou formou studia. Za akreditovaný studijní program se pro účely tohoto zákona považuje i studijní program uskutečňovaný vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci.

(2) Součástí studijního programu jsou

a) název studijního programu, jeho typ, forma a cíle studia; v případě bakalářského nebo magisterského studijního programu také údaj o profilu studijního programu,

b) stanovení profilu absolventa studijního programu,

c) charakteristika studijních předmětů,

d) pravidla a podmínky pro vytváření studijních plánů, popřípadě délka praxe realizované případně i u jiné fyzické nebo právnické osoby,

e) standardní doba studia při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích,

f) podmínky, které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu a při jeho řádném ukončení podle § 45 odst. 3, § 46 odst. 3 a § 47 odst. 4 včetně obsahu státních zkoušek,

g) udělovaný akademický titul,

h) určení oblasti nebo oblastí vzdělávání, v rámci kterých má být studijní program uskutečňován, a návaznost na další typy studijních programů v téže nebo příbuzné oblasti nebo oblastech vzdělávání; v případě kombinovaného studijního programu také procentně vyjádřený podíl základních tematických okruhů náležejících do jednotlivých oblastí vzdělávání na výuce.

(3) Studijní plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů, formu jejich studia a způsob ověření studijních výsledků.

(4) Forma studia vyjadřuje, zda jde o studium prezenční, distanční nebo o jejich kombinaci.

(5) Profil bakalářského nebo magisterského studijního programu může být

a) profesně zaměřený s důrazem na zvládnutí praktických dovedností potřebných k výkonu povolání podložených nezbytnými teoretickými znalostmi, nebo

b) akademicky zaměřený s důrazem na získání teoretických znalostí potřebných pro výkon povolání včetně uplatnění v tvůrčí činnosti a poskytující rovněž prostor pro osvojení nezbytných praktických dovedností.

(6) Pro studijní programy uskutečňované vysokou školou nebo její součástí vysoká škola jmenuje z řad svých akademických pracovníků a odvolává garanta studijního programu podle pravidel stanovených vnitřním předpisem vysoké školy; garantem může být pouze

akademický pracovník, který splňuje podmínky stanovené standardy pro akreditaci studijního programu pro řádný výkon činností podle odstavce 7. Garantem magisterského studijního programu a doktorského studijního programu může být pouze docent, profesor nebo mimořádný profesor podle § 70 odst. 2 věty první, který je akademickým pracovníkem dané vysoké školy.

(7) Garant studijního programu zejména koordinuje obsahovou přípravu studijního programu, dohlíží na kvalitu jeho uskutečňování, vyhodnocuje studijní program a rozvíjí jej.

(8) Studijní program náleží pouze do jedné oblasti vzdělávání, pokud se státními zkouškami, popřípadě obhajobou disertační práce, ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do jedné oblasti vzdělávání. Studijní program je kombinovaným studijním programem, pokud se státními zkouškami, popřípadě obhajobou disertační práce, ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do více oblastí vzdělávání.

§ 44a

Oblast vzdělávání

(1) Oblast vzdělávání je věcně vymezený úsek vysokoškolského vzdělávání, v jehož rámci jsou připravovány, schvalovány a uskutečňovány studijní programy blízkého nebo příbuzného obsahového zaměření, odrážející společný teoretický a metodologický základ dané oblasti vzdělávání.

(2) Seznam oblastí vzdělávání je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Vláda stanoví nařízením vymezení jednotlivých oblastí vzdělávání, obsahující

a) základní tematické okruhy, které jsou pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující,

b) výčet typických studijních programů spadajících pod danou oblast vzdělávání,

c) rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením hlavních cílů vzdělávání, zahrnujících odborné znalosti, dovednosti a další kompetence, a charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní.

§ 45

Bakalářský studijní program

(1) Bakalářský studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu povolání a ke studiu v magisterském studijním programu.

(2) Standardní doba studia včetně praxe je nejméně tři a nejvýše čtyři roky.

(3) Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je zpravidla obhajoba bakalářské práce.

(4) Absolventům studia v bakalářských studijních programech se uděluje akademický titul "bakalář" (ve zkratce "Bc." uváděné před jménem), v oblasti umění akademický titul "bakalář umění" (ve zkratce "BcA." uváděné před jménem); absolventům v oblasti umění přijatým ke studiu podle § 48 odst. 2 se uděluje akademický titul až po dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyššího odborného vzdělání v konzervatoři.

§ 46

Magisterský studijní program

(1) Magisterský studijní program je zaměřen na získání teoretických i praktických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti; v oblasti umění je zaměřen na náročnou uměleckou přípravu a rozvíjení talentu.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, magisterský studijní program navazuje na bakalářský studijní program; standardní doba tohoto studia je nejméně jeden a nejvýše tři roky. V případech, kdy to vyžaduje charakter studijního programu, nenavazuje magisterský studijní program na bakalářský studijní program; v tomto případě je standardní doba studia nejméně čtyři a nejvýše šest roků.

(3) Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba diplomové práce. V oblasti všeobecného lékařství a zubního lékařství a veterinárního lékařství a veterinární hygieny se studium řádně ukončuje státní rigorózní zkouškou.

(4) Absolventům studia v magisterských studijních programech se udělují tyto akademické tituly:

a) v oblasti ekonomie, technických věd a technologií, zemědělství, lesnictví a vojenství "inženýr" (ve zkratce "Ing." uváděné před jménem),

b) v oblasti architektury "inženýr architekt" (ve zkratce "Ing. arch." uváděné před jménem),

c) v oblasti všeobecného lékařství "doktor medicíny" (ve zkratce "MUDr." uváděné před jménem),

d) v oblasti zubního lékařství "doktor zubního lékařství" (ve zkratce MDDr. uváděné před jménem),

e) v oblasti veterinárního lékařství a veterinární hygieny "doktor veterinární medicíny" (ve zkratce "MVDr." uváděné před jménem),

f) v oblasti umění "magistr umění" (ve zkratce "MgA." uváděné před jménem),

g) v ostatních oblastech "magistr" (ve zkratce "Mgr." uváděné před jménem).

Absolventům studia v magisterských studijních programech v oblasti umění přijatým ke studiu podle § 48 odst. 2 se uděluje akademický titul až po dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyššího odborného vzdělání v konzervatoři.

(5) Absolventi magisterských studijních programů, kteří získali akademický titul "magistr", mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku, jejíž součástí je obhajoba rigorózní práce. Za úkony spojené s přijetím přihlášky k této zkoušce a s konáním této zkoušky může vysoká škola stanovit poplatek, který činí nejvýše dvojnásobek základu podle § 58 odst. 2. Tito absolventi mají právo za úplaty používat zařízení a informační technologie potřebné pro přípravu k této zkoušce v souladu s pravidly určenými vysokou školou. Po jejím vykonání se udělují tyto akademické tituly:

a) v oblasti práva "doktor práv" (ve zkratce "JUDr." uváděné před jménem),

b) v oblasti humanitních, pedagogických a společenských věd "doktor filozofie" (ve zkratce "PhDr." uváděné před jménem),

c) v oblasti přírodních věd "doktor přírodních věd" (ve zkratce "RNDr." uváděné před jménem),

d) v oblasti farmacie "doktor farmacie" (ve zkratce "PharmDr." uváděné před jménem),

e) v oblasti teologie "licenciát teologie" (ve zkratce "ThLic." uváděné před jménem) nebo "doktor teologie" (ve zkratce "ThDr." uváděné před jménem).

(6) O vykonání státní rigorózní zkoušky podle odstavce 5 vydá vysoká škola diplom; tento diplom je veřejnou listinou a je opatřen státním znakem České republiky¹⁶⁾ spolu s uvedením označení příslušné vysoké školy a akademického titulu, který je udělován. Vysoká škola vydává diplom o vykonání státní rigorózní zkoušky zpravidla při akademickém obřadu. V diplomu je vysoká škola oprávněna uvádět rodné číslo osoby, o kterou jde, bylo-li přiděleno.

§ 47

Doktorský studijní program

(1) Doktorský studijní program je zaměřen na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo na samostatnou teoretickou a tvůrčí činnost v oblasti umění.

(2) Standardní doba studia je nejméně tři a nejvýše čtyři roky.

(3) Studium v doktorském studijním programu probíhá podle individuálního studijního plánu pod vedením školitele.

(4) Studium se řádně ukončuje státní doktorskou zkouškou a veřejnou obhajobou disertační práce, kterými se prokazuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo k samostatné teoretické a tvůrčí umělecké činnosti. Disertační práce musí obsahovat původní a uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění.¹⁵⁾

(5) Absolventům studia v doktorských studijních programech se uděluje akademický titul "doktor" (ve zkratce "Ph.D." uváděné za jménem).

(6) Studium v doktorském studijním programu sleduje a hodnotí oborová rada ustavená podle vnitřního předpisu vysoké školy nebo její součásti, která má akreditovaný příslušný studijní program. Pro studijní programy ze stejné oblasti studia mohou vysoké školy nebo jejich součásti na základě dohody vytvořit společnou oborovou radu. Předsedou oborové rady je garant doktorského studijního programu.

§ 47a

(1) Studium v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu může probíhat též ve spolupráci se zahraniční vysokou školou, která realizuje obsahově související studijní program.

(2) Podmínky spolupráce upraví podle odstavce 1 v souladu s ustanoveními tohoto zákona a právních předpisů státu, ve kterém je spolupracující zahraniční vysoká škola ustavena, dohoda zúčastněných vysokých škol, která může zejména upravit přijímání ke studiu, stanovit podrobnosti o organizaci části studia uskutečňované na zahraniční vysoké škole a o podmínkách pro její absolvování, podrobnosti o dokladech o absolvování dané části studia a

o uznatelnosti vykonaných zkoušek nebo jiných studijních povinností splněných na zahraniční vysoké škole, o případném společně udělovaném zahraničním akademickém titulu a podrobnosti o akademických právech a povinnostech studenta v souladu s vnitřními předpisy vysoké školy a právními předpisy státu, v němž se studium uskutečňuje.

(3) Absolventům studia ve studijním programu uskutečňovaném v rámci spolupráce se zahraniční vysokou školou se uděluje akademický titul, podle § 45 odst. 4, § 46 odst. 4 nebo § 47 odst. 5 a případně také akademický titul zahraniční vysoké školy podle právních předpisů příslušného státu. Ve vysokoškolském diplomu je uvedena spolupracující zahraniční vysoká škola a případně skutečnost, že udílený zahraniční akademický titul je společným titulem udíleným současně i na zahraniční vysoké škole.

§ 47b

Zveřejňování závěrečných prací

(1) Vysoká škola nevýdělečně zveřejňuje bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a záznamu o průběhu a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy. Vysoká škola disertační práci nezveřejňuje, byla-li již zveřejněna jiným způsobem.

(2) Bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

(4) Vysoká škola může odložit zveřejnění bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce nebo jejich části, a to po dobu trvání překážky pro zveřejnění³¹⁾, nejdéle však na dobu 3 let. Informace o odložení zveřejnění musí být spolu s odůvodněním zveřejněna na stejném místě, kde jsou zveřejňovány bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce. Vysoká škola zašle bez zbytečného odkladu po obhájení bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, jíž se týká odklad zveřejnění podle věty první, jeden výtisk práce k uchování ministerstvu.

§ 47c

Řízení na veřejné vysoké škole o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce

(1) V řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její součásti, státní rigorózní zkoušky nebo její součásti, státní doktorské zkoušky nebo obhajoby disertační práce rozhoduje rektor veřejné vysoké školy, na níž se daná státní zkouška nebo obhajoba disertační práce konala.

(2) Rektor vysloví rozhodnutím neplatnost vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce, pokud osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce jde,

a) v důsledku úmyslného trestného činu nesplnila podmínky nebo předpoklady stanovené zákonem o vysokých školách, studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem pro konání a úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce, nebo

b) v důsledku úmyslného neoprávněného užití díla jiné osoby hrubě porušujícího právní předpisy upravující ochranu duševního vlastnictví³²⁾ nebo jiného úmyslného jednání proti dobrým mravům, neuvedeného v písmenu a), nesplnila nebo splnila jen zdánlivě podmínky nebo předpoklady stanovené zákonem o vysokých školách, studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem pro konání a úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce, šlo-li o soustavné nebo opakované jednání proti dobrým mravům nebo byla-li jím podstatně narušena možnost získat standardní znalosti a dovednosti absolventa daného studijního programu.

(3) Za nesplnění podmínek pro úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce podle odstavce 2 písm. a) a b) se považuje i takový případ rozporu mezi objektivním stavem věci a skutečnostmi osvědčovanými vysokoškolským diplomem nebo diplomem o vykonání státní rigorózní zkoušky, kdy byl osobě vydán vysokoškolský diplom nebo diplom o vykonání státní rigorózní zkoušky, aniž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce vůbec konala.

(4) Řízení o vyslovení neplatnosti se zahajuje z moci úřední; zahájeno může být rektorem

a) nejpozději do 3 let ode dne nabytí právní moci rozsudku, kterým byla uvedená osoba odsouzena pro úmyslný trestný čin, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. a), nebo

b) nejpozději do 3 let ode dne vykonání nebo zdánlivého vykonání státní zkoušky nebo její poslední součásti nebo obhajoby disertační práce, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. b).

(5) Neshledá-li rektor důvody pro vyslovení neplatnosti státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce podle odstavce 2, řízení o vyslovení neplatnosti usnesením zastaví.

(6) Součástí podkladů pro rozhodnutí v řízení o vyslovení neplatnosti je stanovisko přezkumné komise. Přezkumná komise má 7 členů, z toho 6 členů jmenovaných rektorem z profesorů, docentů nebo dalších odborníků; sedmý člen komise je rektorem jmenován z řad studentů veřejné vysoké školy. Podrobnosti o složení přezkumné komise stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy. Přezkumná komise se usnáší nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů.

§ 47d

(1) Rektor rozhodne v řízení o vyslovení neplatnosti do 150 dnů ode dne jeho zahájení. Přezkumná komise podá své stanovisko do 90 dnů ode dne, kdy je o něj požádána rektorem. Odchýlí-li se rektor v řízení o vyslovení neplatnosti od stanoviska přezkumné komise, je povinen tuto skutečnost ve svém rozhodnutí odůvodnit.

(2) Proti rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce se nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá účinnosti prvním dnem následujícím po uplynutí 2 měsíců ode dne oznámení uvedeného rozhodnutí; včasné podání žaloby ve správním soudnictví³³⁾ má odkladný účinek.

(3) Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti je pouze osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce jde.

§ 47e

(1) Dnem, kdy se pravomocné rozhodnutí o neplatnosti vykonání státní zkoušky předepsané na závěr studia ve studijním programu nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce stane účinným, pozbývá osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce šlo, vysokoškolské vzdělání získané absolvováním příslušného studia a příslušný akademický titul; tímto dnem pozbývá platnosti i vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu.

(2) Dnem, kdy se pravomocné rozhodnutí rektora o neplatnosti vykonání státní rigorózní zkoušky uvedené v § 46 odst. 5 nebo její součásti stane účinným, pozbývá osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její součást šlo, příslušný akademický titul. Tímto dnem pozbývá platnosti i diplom o vykonání státní rigorózní zkoušky.

(3) Přestane-li student navazujícího magisterského nebo doktorského studijního programu splňovat v důsledku účinků rozhodnutí podle odstavce 1 podmínku pro přijetí ke studiu v daném studijním programu stanovenou v § 48 odst. 1 nebo 3, je dnem, kdy toto rozhodnutí nabude účinnosti, vyloučen ze studia v daném studijním programu.

(4) Rozhodnutím podle odstavce 1 osobě uvedené v § 47d odst. 3 postavení studenta nevzniká; rektor veřejné vysoké školy však může v uvedeném rozhodnutí v případech hodných zvláštního zřetele rozhodnout, že osobě, jíž se rozhodnutí týká, vzniká dnem nabytí účinnosti rozhodnutí právo na zápis do studia v jím stanoveném studijním programu dané veřejné vysoké školy nebo její součásti a následné zahájení studia v prvním ročníku daného studijního programu.

(5) Účinky dřívějších jednání, postupů nebo rozhodnutí učiněných osobou, o jejíž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce jde, zůstávají vyslovením neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce nedotčeny, a to i pokud je daná osoba učinila při výkonu veřejné moci nebo v rámci výkonu regulované profese nebo činnosti, pro niž se vyžaduje odborná způsobilost spočívající v dosažení vysokoškolského vzdělání prokazovaného vysokoškolským diplomem a dodatkem k diplomu, které pozbyly platnosti podle odstavce 1.

(6) O vydání rozhodnutí o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce je vysoká škola povinna do 1 dne ode dne nabytí účinnosti takového rozhodnutí informovat příslušný uznávací orgán, jde-li o zkoušku nebo obhajobu konanou v rámci studia studijního programu zaměřeného na přípravu k výkonu regulovaného povolání.

§ 47f

Řízení na soukromé vysoké škole o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce

Na řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce vedené na soukromé vysoké škole se použijí ustanovení § 47c až 47e obdobně s tím, že příslušnost orgánů soukromé vysoké školy stanoví vnitřní předpis soukromé vysoké školy. Účinky rozhodnutí uvedené v § 47e odst. 1 až 5 platí také pro rozhodnutí vydané v přezkumném řízení vedeném na soukromé vysoké škole.

§ 47g

Řízení na státní vysoké škole o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce

Na řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce vedené na státní vysoké škole se použijí ustanovení § 47c až 47e obdobně. Účinky rozhodnutí uvedené v § 47e odst. 1 až 5 platí také pro rozhodnutí vydané v řízení o vyslovení neplatnosti vedeném na státní vysoké škole.

ČÁST PÁTÁ

STUDIUM NA VYSOKÉ ŠKOLE

Přijímání ke studiu

§ 48

(1) Podmínkou přijetí ke studiu v bakalářském nebo v magisterském studijním programu je dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou. Ke studiu v oblasti umění mohou být přijati také uchazeči s vyšším odborným vzděláním v konzervatoři. Podmínkou přijetí ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, je rovněž řádné ukončení studia v kterémkoliv typu studijního programu.

(2) Ke studiu v oblasti umění mohou být výjimečně přijati též uchazeči bez dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyššího odborného vzdělání v konzervatoři.

(3) Podmínkou přijetí ke studiu v doktorském studijním programu je řádné ukončení studia v magisterském studijním programu a v oblasti umění též získání akademického titulu.

(4) Uchází-li se o přijetí ke studiu v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program, uchazeč, který získal zahraniční středoškolské vzdělání absolvováním studia ve středoškolském vzdělávacím programu na zahraniční střední škole, v mezinárodní střední škole, v evropské škole působící podle Úmluvy o statutu Evropských škol nebo ve škole, v níž ministerstvo povolilo podle školského zákona plnění povinné školní docházky, prokazuje splnění podmínky dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou

a) dokladem o obecném uznání rovnocennosti nebo platnosti zahraničního dokladu o dosažení středního vzdělání v České republice, získaným podle školského zákona nebo podle dřívějších právních předpisů,

b) dokladem o udělení Evropského bakalaureátu,

c) zahraničním dokladem o zahraničním středním vzdělání s maturitní zkouškou, je-li v České republice podle jejich mezinárodních závazků automaticky rovnocenný bez dalšího úředního postupu, nebo

d) zahraničním dokladem o zahraničním středoškolském vzdělání, který byl získán absolvováním studia ve středoškolském vzdělávacím programu na zahraniční střední škole působící podle právních předpisů cizího státu a který v daném cizím státě opravňuje jeho držitele k přístupu ke studiu v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program; ustanovení § 90 odst. 2 věty druhé a § 90 odst. 3 se použijí obdobně, přičemž vysoká škola může také vyžadovat

předložení doplňující informace o obsahu a rozsahu zahraničního středoškolského studia a potvrzení příslušné zahraniční střední školy nebo jiného příslušného zahraničního orgánu o tom, že absolvent studia ve středoškolském vzdělávacím programu dané zahraniční střední školy je v uvedeném cizím státě oprávněn ucházet se o přijetí ke studiu v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program.

(5) Uchází-li se o přijetí ke studiu v doktorském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, uchazeč, který získal zahraniční vysokoškolské vzdělání absolvováním studia ve vysokoškolském programu na zahraniční vysoké škole, prokazuje splnění podmínky uvedené v odstavci 1 větě třetí nebo v odstavci 3

a) dokladem o obecném uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání v České republice, získaným podle § 89 a 90 nebo podle dřívějších právních předpisů,

b) zahraničním dokladem o zahraničním vysokoškolském vzdělání, který je v České republice podle jejích mezinárodních závazků rovnocenný bez dalšího úředního postupu, nebo

c) zahraničním dokladem o zahraničním vysokoškolském vzdělání, který byl získán absolvováním studia ve vysokoškolském programu na zahraniční vysoké škole působící podle právních předpisů cizího státu; ustanovení § 90 odst. 2 věty druhé a § 90 odst. 3 se použijí obdobně, přičemž vysoká škola může také vyžadovat předložení doplňující informace o obsahu a rozsahu zahraničního vysokoškolského studia a potvrzení příslušného zahraničního orgánu o tom, že daná zahraniční vysoká škola je v uvedeném cizím státě oprávněna poskytovat vysokoškolské vzdělání.

(6) Ustanovení odstavce 4 písm. d) a odstavce 5 písm. c) se použije pouze v případě, že splnění podmínky dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo podmínky řádného ukončení studia ve studijním programu prokazuje uchazeč vysoké škole, která má institucionální akreditaci pro alespoň jednu oblast vzdělávání, a tato vysoká škola nemá pochybnosti o dostatečné úrovni, rozsahu nebo obsahu předchozího zahraničního vzdělání uchazeče, doloženého zahraničním dokladem; v případě potřeby vyzve vysoká škola uchazeče k prokázání vzdělání způsobem uvedeným v odstavci 4 písm. a) nebo odstavci 5 písm. a).

(7) Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s posouzením splnění podmínky pro přijetí ke studiu podle odstavce 4 písm. d) a odstavce 5 písm. c), který činí nejvýše 20 % základu stanoveného podle § 58 odst. 2. Poplatek je příjmem vysoké školy.

§ 49

(1) Vysoká škola nebo fakulta může stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností nebo nadání nebo prospěchu ze střední školy, popřípadě vyšší odborné školy nebo vysoké školy; v případě přijímání ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, též podmínky týkající se příbuznosti studijních programů nebo počtů kreditů získaných během studia ve vybraných typech předmětů. Kredity se přitom rozumí kvantitativní vyjádření studijní zátěže určité části studia. Kromě toho může stanovit nejvyšší možný počet přijímaných uchazečů, kteří splnili stanovené podmínky; splní-li tyto podmínky větší počet uchazečů, rozhoduje pořadí nejlepších. Další podmínkou přijetí ke studiu, vyžaduje-li to povaha studijního programu, může být i zdravotní způsobilost uchazeče ke studiu. Zdravotní způsobilost uchazeče se

posuzuje ve vztahu k požadavkům na zdravotní způsobilost ke studiu příslušného studijního programu, které jsou vysokou školou nebo fakultou zveřejňovány podle odstavce 5; text zveřejněných požadavků na zdravotní způsobilost předloží uchazeč poskytovateli zdravotních služeb před posouzením zdravotní způsobilosti. Zdravotní způsobilost uchazeče o studium posuzuje a lékařský posudek vydává registrující poskytovatel v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost; není-li uchazeč o studium u takového poskytovatele registrován, zdravotní způsobilost posuzuje a lékařský posudek vydává kterýkoliv poskytovatel v uvedených oborech. Posuzujícím lékařem je lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost. Jde-li o studium ve studijním programu se zaměřením na sport nebo tělesnou výchovu, vydává lékařský posudek poskytovatel v oboru tělovýchovné lékařství.

(2) Podmínky pro přijetí cizinců ke studiu ve studijním programu musí umožnit splnění závazků, které vyplývají z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána.

(3) Vysoká škola nebo fakulta může stanovit odlišné podmínky pro přijetí uchazečů, kteří absolvovali studijní program nebo jeho část nebo studují jiný studijní program na vysoké škole v České republice nebo v zahraničí anebo absolvovali akreditovaný vzdělávací program nebo jeho část ve vyšší odborné škole nebo studují akreditovaný vzdělávací program ve vyšší odborné škole v České republice nebo v zahraničí.

(4) Splnění podmínek stanovených podle odstavců 1 a 3 se ověřuje, a to zpravidla přijímací zkouškou.

(5) Vysoká škola nebo fakulta zveřejní v dostatečném předstihu, nejméně však čtyřměsíčním, lhůtu pro podání přihlášek ke studiu a způsob jejich podávání v listinné nebo elektronické podobě formou, podmínky přijetí podle odstavců 1 a 3, termín a způsob ověřování jejich splnění, a pokud je součástí ověřování požadavek přijímací zkoušky, také formu a rámcový obsah zkoušky a kritéria pro její vyhodnocení. Je-li podmínkou přijetí ke studiu zdravotní způsobilost uchazeče ke studiu, zveřejní vysoká škola nebo fakulta rovněž požadavky na zdravotní způsobilost ke studiu příslušného studijního programu.“ a slova „na úřední desce“ se nahrazují slovy „ve veřejné části internetových stránek. Tyto skutečnosti musí být zveřejněny na úřední desce vysoké školy nebo fakulty. Stejným způsobem musí být zveřejněn nejvyšší počet studentů přijímaných ke studiu v příslušném studijním programu.

(6) Je-li udělena akreditace studijního programu nebo institucionální akreditace pro oblast vzdělávání Akreditačním úřadem, nemusí vysoká škola nebo fakulta v zájmu zachování začátku akademického roku dodržet čtyřměsíční lhůtu pro podání přihlášek ke studiu. V takovémto případě může být lhůta pro podání přihlášek ke studiu kratší, nejméně však jednoměsíční. Ostatní podmínky uvedené v odstavci 5 zůstávají nezměněny.

§ 50

Přijímací řízení

(1) Přijímací řízení se zahajuje doručením přihlášky ke studiu vysoké škole nebo její součástí, která uskutečňuje příslušný studijní program. V přihlášce uchazeč vždy uvede jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, popřípadě bydliště mimo území České republiky; cizinec uvede též datum narození, pohlaví, bydliště v České republice a státní občanství. Účastníkem přijímacího řízení je pouze uchazeč, o jehož přihlášku ke studiu jde.

(2) O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, rozhoduje děkan fakulty. O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje vysoká škola, rozhoduje rektor.

(3) Na soukromých vysokých školách rozhoduje o přijetí ke studiu orgán určený vnitřním předpisem.

(4) Rozhodnutí musí být vydáno do 30 dnů od ověření podmínek pro přijetí ke studiu podle § 49 odst. 5. Vysoká škola není povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět uchazeče o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

(5) Uchazeč má právo nahlížet do spisu až po oznámení rozhodnutí. Vysoká škola může namísto umožnění nahlížet do spisu poskytnout uchazeči kopii spisu.

(6) Proti rozhodnutí se uchazeč může odvolat ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení.

(7) Odvolacím správním orgánem je rektor.

(8) Rektor přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty a s podmínkami přijetí ke studiu stanovenými vysokou školou nebo fakultou.

(9) Do 15 dnů po skončení přijímacího řízení zveřejní vysoká škola nebo fakulta zprávu o jeho průběhu. Pokud jsou součástí přijímacího řízení i písemné přijímací zkoušky, uvede ve zprávě základní statistické charakteristiky všech jejích částí. Ministerstvo stanoví vyhláškou postup a podmínky při zveřejnění průběhu přijímacího řízení, a to včetně požadavků na základní statistické charakteristiky.

(10) Vysoká škola nebo fakulta zpracovává a poskytuje údaje o uchazečích pro účely statistických zjišťování v souladu se zvláštním předpisem^{15a}).

§ 51

Zápis do studia

(1) Sdělením rozhodnutí o přijetí ke studiu vzniká uchazeči právo na zápis do studia. Uchazeči se zapisují ve lhůtě stanovené vysokou školou nebo její součástí.

(2) Zápis se koná na vysoké škole nebo její součásti, která uskutečňuje příslušný studijní program.

§ 52

Rozvrh studia a akademický rok

(1) Studium je členěno zejména na semestry, ročníky nebo bloky. Každý semestr, ročník nebo blok sestává z období výuky a zkoušek a z období prázdnin.

(2) Akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců; jeho začátek stanoví rektor.

§ 53

Státní zkoušky

(1) Státní zkouška se koná před zkušební komisí; průběh státní zkoušky a vyhlášení výsledku jsou veřejné.

(2) Právo zkoušet při státní zkoušce mají pouze profesori, docenti a odborníci schválení příslušnou vědeckou, uměleckou nebo akademickou radou.

(3) Ministerstvo může jmenovat další členy zkušební komise z významných odborníků v daném oboru.

§ 54

Přerušeni studia

(1) Studium ve studijním programu může být za podmínek stanovených studijním a zkušebním řádem i opakovaně přerušeno. Studijní a zkušební řád stanoví nejdelší celkovou dobu přerušeni studia.

(2) Student má právo na přerušeni studia vždy v souvislosti s těhotenstvím, porodem či rodičovstvím, a to po celou uznanou dobu rodičovství. Právo na přerušeni studia je studentovi po tuto dobu přiznáno i v souvislosti s převzetím dítěte do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu.

(3) Doba přerušeni studia po uznanou dobu rodičovství se nezapočítává do celkové doby přerušeni studia podle odstavce 1 ani do maximální doby studia, je-li taková doba vnitřními předpisy stanovena.

(4) V době přerušeni studia není osoba studentem. Uplynutím doby, na kterou bylo studium přerušeno, vzniká osobě právo na opětovný zápis do studia. Vysoká škola stanoví podmínky, za nichž se osoba v uznané době rodičovství může opětovně zapsat ke studiu dříve, než uplyne doba, na kterou bylo studium přerušeno.

§ 54a

Zvláštní ustanovení o průběhu studia

V souvislosti s péčí o dítě má student nebo studentka právo na prodloužení lhůt pro plnění studijních povinností, jakož i pro splnění podmínek pro postup do dalšího semestru, ročníku nebo bloku vyplývající zejména ze studijního a zkušebního řádu, o dobu, po kterou by jinak trvalo jejich čerpání mateřské dovolené^{15b}), a to za podmínky, že v této době studium nepřeruší.

Ukončení studia

§ 55

(1) Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část.

(2) Dokladem o ukončení studia a o získání příslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu.

§ 56

(1) Studium se dále ukončuje

a) zanecháním studia,

- b)* nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu,
- c)* odnětím akreditace studijního programu,
- d)* zánikem akreditace studijního programu,
- e)* ukončením uskutečňování studijního programu z důvodů uvedených v § 81b odst. 3,
- f)* zánikem oprávnění uskutečňovat studijní program (§ 86 odst. 3 a 4),
- g)* vyloučením ze studia podle § 47e odst. 3, § 47f nebo 47g,
- h)* vyloučením ze studia podle § 65 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67.

(2) Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. a) je den, kdy bylo vysoké škole nebo fakultě, kde je student zapsán, doručeno jeho písemné prohlášení o zanechání studia. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. b) je den stanovený studijním a zkušebním řádem. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. c) je nejpozději den, kdy uplynula lhůta stanovená v rozhodnutí ministerstva. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. d) je den, ke kterému vysoká škola oznámila zrušení studijního programu nebo den, ke kterému skončila udělená akreditace. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. e) je poslední den lhůty 3 let uvedené v § 81b odst. 3 věť první. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. f) je den, ke kterému zaniklo oprávnění uskutečňovat studijní program na základě institucionální akreditace. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. g) je den, kdy nabylo účinnosti rozhodnutí podle § 47c až 47e, § 47f nebo 47g o neplatnosti vykonání státní zkoušky předepsané na závěr studia ve studijním programu nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. h) je den, kdy rozhodnutí o vyloučení ze studia nabylo právní moci.

(3) O ukončení studia podle odstavce 1 písm. h) nebo přerušení studia podle § 54 rozhodují orgány uvedené v § 50 odst. 2 a 3; na rozhodování se vztahuje § 50 odst. 4 až 6 obdobně, přičemž účastníkem řízení je pouze osoba, o jejíž studium jde.

§ 57

Doklady o studiu

(1) Doklady o studiu ve studijním programu a o absolvování studia ve studijním programu jsou

- a)* průkaz studenta,
- b)* výkaz o studiu,
- c)* vysokoškolský diplom,
- d)* doklad o vykonaných zkouškách,
- e)* potvrzení o studiu,
- f)* dodatek k diplomu.

(2) Průkaz studenta je doklad vydávaný vysokou školou, který student obdrží po zápisu do studia; uvedený doklad potvrzuje právní postavení studenta, které ho opravňuje využívat

práv a výhod studenta vyplývajících z právních předpisů nebo z vnitřních předpisů vysoké školy.

(3) Výkaz o studiu je doklad, do něhož se zapisují zejména studijní předměty a výsledky kontroly studijní úspěšnosti nebo studijního výkonu. Údaje uvedené v první větě lze evidovat rovněž v elektronickém informačním systému vysoké školy nebo fakulty. V takovém případě je vysoká škola nebo fakulta povinna zabezpečit údaje v elektronickém informačním systému proti zásahu neoprávněných osob. Za Výkaz o studiu se pak považuje výpis těchto údajů úředně potvrzený vysokou školou nebo fakultou.

(4) Vysokoškolský diplom je dokladem o absolvování studijního programu.

(5) Doklad o vykonaných zkouškách nebo potvrzení o studiu obdrží na základě své žádosti

a) osoba, která ukončila studium ve studijním programu podle § 56 odst. 1,

b) student,

c) absolvent studia ve studijním programu.

(6) Dodatek k diplomu obdrží absolvent studia ve studijním programu.

(7) Vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu jsou veřejnými listinami, které jsou opatřeny státním znakem České republiky¹⁶⁾ spolu s uvedením označení příslušné vysoké školy a akademického titulu, který je udělován; vysoká škola je vydává zpravidla při akademickém obřadu.

(8) V dokladech o studiu podle odstavce 1 a v rozhodnutích a osvědčeních podle § 50 až 69, § 89 až 91 a § 99 je vysoká škola oprávněna uvádět rodné číslo osoby, o kterou jde, bylo-li jí přiděleno.

Poplatky spojené se studiem

§ 58

(1) Veřejná vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s přijímacím řízením, který činí nejvýše 20 % základu.

(2) Základem pro stanovení poplatků spojených se studiem je 5 % z průměrné částky připadající na jednoho studenta z celkových neinvestičních výdajů poskytnutých ministerstvem ze státního rozpočtu veřejným vysokým školám v kalendářním roce. Základ vyhlásí ministerstvo do konce ledna kalendářního roku; základ platí pro akademický rok započatý v tomto kalendářním roce. Pro výpočet základu slouží údaje za uplynulý kalendářní rok.

(3) Studuje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, nejde-li o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončil studijní program stejného typu. Období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech, nebo v takovýchto studijních programech a v aktuálním

studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. Od celkové doby studia vypočtené podle tohoto odstavce se však nejdříve odečte uznaná doba rodičovství.

(4) Uskutečňuje-li veřejná vysoká škola studijní program v cizím jazyce, stanoví poplatek za studium v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu a může stanovit poplatek za úkony spojené s přijímacím řízením; na stanovení výše poplatků spojených se studiem se nevztahují odstavce 1 až 3.

(5) Výši poplatků spojených se studiem pro následující akademický rok veřejná vysoká škola stanoví a zveřejní ve veřejné části svých internetových stránek nejpozději poslední den lhůty stanovené pro podávání přihlášek ke studiu; pokud vysoká škola stanoví a zveřejní výši poplatků pro následující akademický rok později, nelze od uchazečů přijatých ke studiu počínajícím následujícím akademickým rokem vybírat za studium v následujícím akademickém roce poplatky za studium ve vyšší výši, než která platila pro akademický rok, ve kterém byla přihláška podána. Pravidla pro stanovení výše, formu placení a splatnost poplatků určí statut veřejné vysoké školy.

(6) Poplatky za studium s výjimkou odstavce 4 jsou příjmem stipendijního fondu veřejné vysoké školy.

(7) Rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.

(8) Na poplatky spojené se studiem stanovené podle odstavců 1 až 4 se nevztahují obecné předpisy o poplatcích.

§ 59

Poplatky spojené se studiem na soukromých vysokých školách stanoví soukromá vysoká škola ve svém vnitřním předpisu.

§ 60

Celoživotní vzdělávání

(1) V rámci své vzdělávací činnosti může vysoká škola poskytovat bezplatně nebo za úplatu programy celoživotního vzdělávání orientované na výkon povolání nebo zájmově. Bližší podmínky celoživotního vzdělávání stanoví vnitřní předpis. Účastníci celoživotního vzdělávání s ním musí být seznámeni předem.

(2) O absolvování studia v rámci celoživotního vzdělávání vydá vysoká škola jeho účastníkům osvědčení. Úspěšným absolventům celoživotního vzdělávání v rámci akreditovaných studijních programů, pokud se stanou studenty podle tohoto zákona (§ 48 až 50), může vysoká škola uznat kredity, které získali v programu celoživotního vzdělávání až do výše 60 % kreditů potřebných k řádnému ukončení studia.

(3) Vzdělávání v programu celoživotního vzdělávání nezakládá jeho účastníkům právní postavení studenta podle tohoto zákona.

§ 60a

Vzdělávání v mezinárodně uznávaném kursu

- (1) V rámci své vzdělávací činnosti může veřejná vysoká škola poskytovat bezplatně nebo za úplatu vzdělávání v mezinárodně uznávaném kursu orientovaném na zvýšení odbornosti studentů nebo absolventů vysoké školy (dále jen „kurs“). Bližší podmínky kursu stanoví vnitřní předpis. Účastníci kursu s ním musí být seznámeni předem.
- (2) O absolvování studia v rámci kursu vydá veřejná vysoká škola jeho účastníkům osvědčení. Úspěšným absolventům kursu může veřejná vysoká škola udělit mezinárodně uznávaný titul.
- (3) Účastníci kursu nejsou studenty podle tohoto zákona.

ČÁST ŠESTÁ

STUDENTI

§ 61

- (1) Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia; osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia.
- (2) Osoba přestává být studentem dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 a 2 nebo přerušeni studia podle § 54.

§ 62

Práva studenta

- (1) Student má právo
- a) studovat v rámci jednoho nebo více studijních programů,
 - b) výběru studijních předmětů a vytvoření studijního plánu podle pravidel studijního programu,
 - c) výběru učitele určitého studijního předmětu vyučovaného více učiteli,
 - d) konat zkoušky za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem,
 - e) zapsat se do další části studijního programu, pokud splnil povinnosti stanovené studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem,
 - f) navrhnout téma své bakalářské, diplomové, rigorózní nebo disertační práce,
 - g) používat zařízení a informační technologie potřebné pro studium ve studijním programu v souladu s pravidly určenými vysokou školou,
 - h) volit a být volen do akademického senátu, pokud byl akademický senát zřízen,
 - i) na stipendium z prostředků vysoké školy, splní-li podmínky pro jeho přiznání stanovené ve stipendijním řádu.

(2) Na studenta, který vykonává praktickou výuku a praxi, se vztahují obecné předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a pracovních podmínkách žen.¹⁸⁾

§ 63

Povinnosti studenta

(1) Studijní povinnosti studenta vyplývají ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu.

(2) Student je povinen dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy a jejích součástí.

(3) Student je dále povinen

a) hradit poplatky spojené se studiem a uvést skutečnosti rozhodné pro jejich výši,

b) hlásit vysoké škole nebo její součásti, na které je zapsán, adresu určenou pro doručování nebo adresu svojí datové schránky,

c) hlásit vysoké škole ztrátu zdravotní způsobilosti ke studiu, pokud byla tato způsobilost podmínkou pro přijetí ke studiu podle § 49 odst. 1,

d) dostavit se na předvolání rektora, děkana nebo jím pověřeného zaměstnance vysoké školy k projednání otázek týkajících se průběhu studia nebo ukončení studia.

(4) Zaviněným nesplněním povinností uvedených v odstavci 3 vzniká studentovi povinnost nahradit vysoké škole náklady, které jí tím způsobil.

Disciplinární přestupek

§ 64

Disciplinárním přestupkem je zaviněné porušení povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy vysoké školy a jejích součástí.

§ 65

(1) Za disciplinární přestupek lze uložit některou z následujících sankcí:

a) napomenutí,

b) podmíněné vyloučení ze studia se stanovením lhůty a podmínek k osvědčení,

c) vyloučení ze studia.

(2) Od uložení sankce je možné upustit, jestliže samotné projednání disciplinárního přestupku vede k nápravě.

(3) Při ukládání sankcí se přihlíží k charakteru jednání, jímž byl disciplinární přestupek spáchán, k okolnostem, za nichž k němu došlo, ke způsobeným následkům, k míře zavinění, jakož i k dosavadnímu chování studenta, který se disciplinárního přestupku dopustil, a k projevené snaze o nápravu jeho následků. Vyloučit ze studia lze pouze v případě úmyslného spáchání disciplinárního přestupku.

§ 66

Disciplinární přestupek nelze projednat, jestliže uplynula lhůta jednoho roku od jeho spáchání nebo od pravomocného odsuzujícího rozsudku v trestní věci. Do lhůty jednoho roku se nezapočítává doba, kdy osoba není studentem.

§ 67

Zvláštní ustanovení o vyloučení ze studia

Ze studia bude vyloučen student, který byl ke studiu přijat v důsledku svého podvodného jednání.

Rozhodování o právech a povinnostech studentů

§ 68

(1) Vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci

a) povolení mimořádného opravného termínu zkoušky, pokud takovou možnost připouští studijní a zkušební řád,

b) povolení opakovat část studia uvedenou v § 52 odst. 1, pokud takovou možnost připouští studijní a zkušební řád,

c) přerušení studia,

d) uznání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností a předepsání rozdílových zkoušek, včetně uznání zkoušek vykonaných v rámci studia ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou nebo fakultou a uznání zkoušek nebo jiných studijních povinností nebo předmětů nebo jiných ucelených částí studia absolvovaných v rámci studia v akreditovaném vzdělávacím programu na vyšší odborné škole,

e) přiznání stipendia,

f) vyměření poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4,

g) nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b),

h) disciplinárního přestupku,

i) vyloučení ze studia podle § 67.

(2) Účastníkem řízení o právech a povinnostech studenta podle tohoto zákona je pouze student. V řízení ve věcech podle odstavce 1 písm. a) až f) není vysoká škola povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyzoomět studenta o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a právo nahlížet do spisu náleží studentům až po oznámení rozhodnutí.

(3) Vydání rozhodnutí je prvním úkonem vysoké školy v řízení ve věcech uvedených v písmenech c) a e), pokud jsou v souladu s vnitřním předpisem vysoké školy nebo fakulty zahájena z moci úřední, a ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. f). Učinění výzvy vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je prvním úkonem vysoké školy ve věcech podle odstavce 1

písm. g), přičemž vysoká škola může výzvu učinit prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy.

(4) Proti rozhodnutí se student může odvolat ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho oznámení. Odkladný účinek odvolání nelze vyloučit.

(5) Odvolacím správním orgánem je rektor.

(6) Rektor přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty.

(7) Orgány veřejné vysoké školy nebo její součásti přijmou v návaznosti na rozhodnutí rektora v případě potřeby taková opatření, aby práva studenta byla obnovena a následky, které vadné rozhodnutí způsobilo, byly odstraněny nebo alespoň zmírněny.

§ 69

(1) Disciplinární řízení zahajuje disciplinární komise veřejné vysoké školy na návrh rektora, jestliže jde o projednání disciplinárního přestupku studenta, který není zapsán na žádné z jejích fakult, nebo děkana, jestliže jde o projednání disciplinárního přestupku studenta, který je zapsán na fakultě. Návrh obsahuje popis skutku, popřípadě navrhané důkazy, o které se opírá, jakož i zdůvodnění, proč je ve skutku spatřován disciplinární přestupek. Disciplinární řízení je zahájeno seznámením studenta s návrhem. O disciplinárním přestupku se koná ústní jednání za přítomnosti studenta. V nepřítomnosti studenta lze ústní jednání konat pouze v případě, že se k němu nedostaví bez omluvy, ačkoli byl řádně pozván. Rektor nebo děkan nemohou uložit přísnější sankci, než navrhla disciplinární komise.

(2) Jestliže vyjde najevo, že nejde o disciplinární přestupek, jestliže se nepodaří prokázat, že disciplinární přestupek spáchal student, nebo jestliže osoba přestala být studentem, disciplinární řízení se zastaví.

(3) Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně pro řízení o vyloučení ze studia podle § 67.

§ 69a

Doručování písemností studentům a uchazečům o studium

(1) Vysoká škola v řízeních podle § 50 doručuje písemnosti uchazečům o studium sama nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Je-li rozhodnutím vydaným v řízení podle § 50 vyhověno žádosti uchazeče o přijetí ke studiu, je možno rozhodnutí uchazeči doručit prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy, stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy a uchazeč s tímto způsobem doručení předem na přihlášce souhlasil; za den doručení a oznámení rozhodnutí se v takovém případě považuje první den následující po zpřístupnění rozhodnutí v elektronickém informačním systému uchazeči.

(2) Nepodaří-li se písemnost v řízení podle § 68 doručit z důvodu, že student nesplnil povinnost uvedenou v § 63 odst. 3 písm. b), nebo nepodaří-li se písemnost doručit na adresu pro doručování nahlášenou studentem, doručí se písemnost veřejnou vyhláškou, přičemž vysoká škola není povinna ustanovit studentovi opatrovníka.

(3) Rozhodnutí ve věcech uvedených v § 68 odst. 1 písm. a), b) a d), kterým se vyhovuje žádosti studenta a rozhodnutí ve věcech uvedených v § 68 odst. 1 písm. e) se doručují prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy, stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy; za den doručení a oznámení rozhodnutí se v takovém případě považuje

první den následující po zpřístupnění rozhodnutí studentovi v elektronickém informačním systému.

ČÁST SEDMÁ

AKADEMIČTÍ PRACOVNÍCI

§ 70

Akademičtí pracovníci

(1) Akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektoři a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci vysoké školy vykonávajícími v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost. Akademičtí pracovníci jsou povinni dbát dobrého jména vysoké školy.

(2) Je-li na vysoké škole zřízeno pracovní místo akademického pracovníka, který je zařazen jako mimořádný profesor, může je zastávat pouze osoba, která srovnatelného postavení s docentem nebo profesorem dosáhla v zahraničí. Takové pracovní místo může zastávat rovněž osoba, která je významným odborníkem, který v dané oblasti vzdělávání působil v praxi alespoň po dobu 20 let. Pracovní místo mimořádného profesora může být zřízeno pouze vysokou školou, která má institucionální akreditaci v dané oblasti vzdělávání, a může být obsazeno po projednání vědeckou radou.

(3) Na výuce se mohou podílet i další odborníci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.

(4) Vnitřní předpis vysoké školy stanoví postavení hostujících profesorů a emeritních profesorů.

§ 71

Jmenování docentem

Docenta pro určitý obor jmenuje rektor na základě habilitačního řízení.

§ 72

Habilitační řízení

(1) V habilitačním řízení se ověřuje vědecká nebo umělecká kvalifikace uchazeče, a to zejména na základě habilitační práce a její obhajoby a dalších vědeckých, odborných nebo uměleckých prací, a jeho pedagogická způsobilost na základě hodnocení habilitační přednášky a předcházející pedagogické praxe.

(2) Habilitační řízení se zahajuje na návrh uchazeče. S návrhem je nutno předložit životopis, doklady o dosaženém vysokoškolském vzdělání a získaných příslušných titulech, doklady osvědčující pedagogickou praxi, seznam vědeckých, odborných nebo uměleckých prací, přehled absolvovaných vědeckých, odborných nebo uměleckých stáží, jak tuzemských, tak i zahraničních, popřípadě další doklady osvědčující vědeckou nebo uměleckou kvalifikaci. V návrhu uchazeč též uvede obor, ve kterém žádá o habilitaci. Předloží rovněž habilitační práci.

(3) Habilitační práci se rozumí:

a) písemná práce, která přináší nové vědecké poznatky, nebo

b) soubor uveřejněných vědeckých prací nebo inženýrských prací doplněný komentářem, nebo

c) tiskem vydaná monografie, která přináší nové vědecké poznatky, nebo

d) umělecké dílo nebo umělecký výkon nebo jejich soubor, kterým je například vynikající veřejná umělecká činnost.

(4) Návrh se podává děkanovi fakulty, která má akreditaci pro uvedený obor habilitace, nebo rektorovi, má-li akreditaci pro uvedený obor vysoká škola. Nemá-li návrh všechny potřebné náležitosti a uchazeč jeho vady na výzvu v přiměřené lhůtě neodstraní, děkan nebo rektor habilitační řízení zastaví.

(5) Pokud nedojde k zastavení habilitačního řízení podle odstavce 4, předloží děkan nebo rektor věc vědecké nebo umělecké radě fakulty nebo vysoké školy spolu s návrhem na složení pětičlenné habilitační komise. Habilitační komise se skládá z profesorů, docentů a dalších významných představitelů daného nebo příbuzného oboru. Předsedou komise musí být profesor a nejméně tři členové musí být odborníci z jiného pracoviště než z vysoké školy, na které se habilitační řízení koná.

(6) V uměleckých oborech může příslušná vědecká nebo umělecká rada prominout uchazeči o habilitaci požadavek vysokoškolského vzdělání.

(7) Habilitační komise ve složení schváleném vědeckou nebo uměleckou radou jmenuje tři oponenty habilitační práce. Z vysoké školy, na které se habilitační řízení koná, může být jmenován pouze jeden oponent. Orgány vysoké školy a fakulty, popřípadě vysokoškolského ústavu, a habilitační komise při habilitačním řízení konají bez zbytečných průtahů.

(8) Habilitační komise posoudí vědeckou nebo uměleckou kvalifikaci uchazeče pro daný obor a jeho předcházející pedagogickou praxi. Na základě posudků oponentů zhodnotí úroveň habilitační práce. Habilitační komise se tajným hlasováním usnese na návrhu, zda uchazeč má být jmenován docentem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů habilitační komise, platí, že habilitační komise doporučuje habilitační řízení zastavit. Návrh přednese předseda nebo jím pověřený člen habilitační komise vědecké nebo umělecké radě.

(9) Habilitační přednáška a obhajoba habilitační práce se koná na veřejném zasedání vědecké nebo umělecké rady. Po rozpravě, ve které musí být uchazeči dána možnost vyjádřit se k posudkům oponentů, obhajovat svoji habilitační práci a vyslovit se ke své dosavadní vědecké nebo umělecké a pedagogické činnosti, se vědecká nebo umělecká rada tajným hlasováním usnáší na návrhu, zda uchazeč má být jmenován docentem.

(10) Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů vědecké nebo umělecké rady, platí, že vědecká nebo umělecká rada habilitační řízení zastavuje.

(11) Návrh na jmenování docentem postoupí vědecká nebo umělecká rada rektorovi. Nesouhlasí-li rektor s návrhem, předloží jej se svým odůvodněním vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, která jej projedná a tajným hlasováním se usnáší, zda uchazeč má být jmenován docentem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů vědecké nebo umělecké rady, platí, že se řízení zastavuje. V opačném případě rektor docenta jmenuje.

(12) V případě zastavení habilitačního řízení se habilitační práce s připojenými doklady vrátí uchazeči.

(13) Na habilitační řízení se správní řád nevztahuje; podrobnosti postupu při habilitačním řízení stanoví vysoká škola ve svém vnitřním předpisu.

(14) Proti postupu při habilitačním řízení může uchazeč podat do 30 dnů námitky. Nevyhoví-li námitkám děkan, předá je k rozhodnutí rektorovi; rozhodnutí rektora je konečné. Rozhodnutí rektora nebo děkana musí být odůvodněno.

(15) Stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy, může habilitační řízení probíhat před vědeckou radou vysokoškolského ústavu. Úkoly děkana pak plní jeho ředitel.

(16) Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s habilitačním řízením, který činí nejvýše čtyřnásobek základu stanoveného podle § 58 odst. 2; vyšší poplatek je povinná zveřejnit na úřední desce vysoké školy. Poplatek je příjmem vysoké školy.

§ 73

Jmenování profesorem

(1) Profesorem pro určitý obor jmenuje prezident republiky toho, kdo byl na jmenování profesorem navržen vědeckou nebo uměleckou radou vysoké školy v souladu s § 74.

(2) Návrh vědecké nebo umělecké rady vysoké školy na jmenování profesorem se prezidentu republiky podává prostřednictvím ministra.

(3) Ministr vrátí návrh na jmenování profesorem vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, pokud nebyl dodržen postup při řízení ke jmenování profesorem stanovený v § 74; vrácení návrhu musí být odůvodněno.

(4) Na jmenování profesorem se správní řád nevztahuje.

(5) Jmenování profesorů se uskutečňuje nejméně dvakrát za kalendářní rok.

§ 74

Řízení ke jmenování profesorem

(1) V řízení ke jmenování profesorem se prokazuje pedagogická a vědecká nebo umělecká kvalifikace uchazeče, který je význačnou a uznávanou vědeckou nebo uměleckou osobností ve svém oboru. Předpokladem k zahájení řízení je předchozí jmenování docentem na základě habilitačního řízení, pokud jeho součástí bylo předložení habilitační práce. Ve výjimečných případech, kdy je na profesora navrhován někdo, kdo již je profesorem na renomované vysoké škole v zahraničí, může rektor na návrh vědecké nebo umělecké rady vysoké školy předchozí jmenování docentem jako předpoklad k zahájení řízení ke jmenování profesorem prominout.

(2) Řízení ke jmenování profesorem se zahajuje na návrh uchazeče podpořený alespoň dvěma písemnými stanovisky profesorů téhož nebo příbuzného oboru nebo na návrh děkana nebo rektora podaný vědecké radě fakulty, která má akreditaci pro uvedený obor jmenování, nebo vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, má-li akreditaci pro navrhovaný obor vysoká škola. Řízení může zahájit z vlastního podnětu i vědecká rada fakulty nebo vědecká nebo umělecká rada vysoké školy. Součástí návrhu jsou náležitosti uvedené v § 72 odst. 2

větě druhé; v návrhu se též uvede obor, ve kterém se řízení ke jmenování profesorem zahajuje.

(3) Pro posouzení návrhu schvaluje na návrh děkana nebo rektora příslušná vědecká nebo umělecká rada pětičlennou komisí složenou z profesorů, docentů a dalších významných představitelů daného nebo příbuzného oboru. Předsedou komise musí být profesor a nejméně tři členové musí být odborníci z jiného pracoviště než z vysoké školy, na které se jmenovací řízení koná.

(4) V uměleckých oborech může příslušná vědecká nebo umělecká rada prominout uchazeči požadavek vysokoškolského vzdělání.

(5) Komise posoudí kvalifikaci uchazeče a tajným hlasováním se usnese na návrhu, zda uchazeč má být jmenován profesorem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů komise, platí, že komise doporučuje řízení ke jmenování profesorem zastavit. Návrh přednese předseda nebo jím pověřený člen komise té vědecké nebo umělecké radě, která komisi schválila. Tato vědecká nebo umělecká rada vyzve uchazeče, aby na jejím veřejném zasedání přednesl přednášku, ve které předloží koncepci vědecké nebo umělecké práce a výuky v daném oboru.

(6) Po přednášce se vědecká nebo umělecká rada tajným hlasováním usnáší na návrhu, zda uchazeč má být jmenován profesorem. Jde-li o vědeckou nebo uměleckou radu vysoké školy, předkládá po schválení návrh na jmenování profesorem ministroví. V případě, že jde o vědeckou radu fakulty, předkládá návrh vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, která tajně hlasuje o předložení návrhu ministroví. Ustanovení § 72 odst. 10 platí v obou případech obdobně.

(7) Na řízení ke jmenování profesorem se správní řád nevztahuje; podrobnosti postupu při řízení ke jmenování profesorem stanoví vysoká škola ve svém vnitřním předpisu. Orgány vysoké školy a fakulty, popřípadě vysokoškolského ústavu, a komise při řízení ke jmenování profesorem konají bez zbytečných průtahů.

(8) Proti postupu při řízení ke jmenování profesorem na fakultě nebo vysoké škole může uchazeč podat do 30 dnů námitky, o nichž rozhoduje rektor; rozhodnutí rektora je konečné.

(9) Stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy, může být řízení ke jmenování profesorem zahájeno na vědecké radě vysokoškolského ústavu, která plní úkoly vědecké rady fakulty. Úkoly děkana pak plní ředitel vysokoškolského ústavu.

(10) Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s řízením ke jmenování profesorem, který činí nejvýše šestinásobek základu stanoveného podle § 58 odst. 2; výši poplatku je povinna zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek. Poplatek je příjmem vysoké školy.

§ 74a

Řízení na veřejné vysoké škole o vyslovení neplatnosti jmenování docentem

(1) O vyslovení neplatnosti jmenování docentem rozhoduje v řízení o vyslovení neplatnosti rektor veřejné vysoké školy, na níž se konalo habilitační řízení.

(2) Rektor vysloví rozhodnutím neplatnost jmenování docentem, bude-li v řízení o vyslovení neplatnosti prokázáno, že osoba, jejíž pedagogická a vědecká nebo umělecká kvalifikace

byla ověřována v habilitačním řízení a která byla na základě daného řízení jmenována docentem, svoji kvalifikaci prokázala

a) v důsledku úmyslného trestného činu, nebo

b) v důsledku úmyslného neoprávněného užití díla jiné osoby hrubě porušujícího právní předpisy upravující ochranu duševního vlastnictví³²⁾ nebo jiného úmyslného jednání proti dobrým mravům, neuvedeného v písmenu a).

(3) Řízení o vyslovení neplatnosti se zahajuje z moci úřední; zahájeno může být rektorem

a) nejpozději do 3 let ode dne nabytí právní moci rozsudku, kterým byla uvedená osoba odsouzena pro úmyslný trestný čin, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. a), nebo

b) nejpozději do 5 let ode dne skončení habilitačního řízení, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. b).

(4) Neshledá-li rektor důvody pro vyslovení neplatnosti jmenování docentem, řízení o vyslovení neplatnosti usnesením zastaví.

(5) Součástí podkladů pro rozhodnutí rektora podle odstavce 1 je stanovisko pětičlenné přezkumné komise. Členy přezkumné komise jmenuje rektor z profesorů, docentů nebo jiných odborníků, přičemž jednoho člena jmenuje rektor na návrh ministra ze státních zaměstnanců působících na ministerstvu. Většinu členů přezkumné komise musí tvořit odborníci, kteří nejsou zaměstnanci veřejné vysoké školy, na které se řízení o vyslovení neplatnosti vede.

(6) Podrobnosti o složení přezkumné komise stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(7) Přezkumná komise se usnáší nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů; o stanovisku k neplatnosti jmenování docentem se hlasuje tajně.

§ 74b

(1) Lhůta pro vydání rozhodnutí v řízení o vyslovení neplatnosti činí 1 rok ode dne zahájení řízení.

(2) Jestliže se rektor vydáním rozhodnutí o vyslovení neplatnosti jmenování docentem anebo usnesení o zastavení řízení o vyslovení neplatnosti odchýlí od stanoviska přezkumné komise, je povinen tuto skutečnost ve svém rozhodnutí nebo usnesení zdůvodnit.

(3) Proti rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti jmenování docentem se nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá účinnosti prvním dnem následujícím po uplynutí 2 měsíců ode dne oznámení uvedeného rozhodnutí; včasné podání žaloby ve správním soudnictví³³⁾ má odkladný účinek.

(4) Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti je pouze osoba, o jejíž jmenování docentem jde.

§ 74c

(1) Je-li rozhodnutím rektora vyslovována neplatnost jmenování docentem, uvedená osoba přestane být docentem ode dne, kdy se pravomocné rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti jmenování docentem stalo účinným. K opětovnému jmenování dané osoby docentem může dojít pouze na základě nového habilitačního řízení.

(2) Přestane-li být osoba docentem podle odstavce 1, nejsou tím dotčeny účinky dřívějších jednání, postupů nebo rozhodnutí dané osoby, a to i pokud je daná osoba učinila při výkonu veřejné moci nebo v rámci výkonu regulované profese nebo činnosti, pro niž se vyžaduje kvalifikace docenta. Dotčeno není ani případné dřívější jmenování dané osoby profesorem.

§ 74d

Řízení na soukromé vysoké škole o vyslovení neplatnosti jmenování docentem

Na řízení o vyslovení neplatnosti jmenování docentem vedená na soukromé vysoké škole se použijí ustanovení § 74a až 74c obdobně s tím, že příslušnost orgánů soukromé vysoké školy stanoví vnitřní předpis soukromé vysoké školy. Důsledky rozhodnutí vydaných v řízeních o vyslovení neplatnosti, uvedené v § 74c odst. 1 a 2, platí také pro rozhodnutí vydaná v řízeních o vyslovení neplatnosti vedených na soukromé vysoké škole.

§ 74e

Řízení na státní vysoké škole o vyslovení neplatnosti jmenování docentem

Na řízení o vyslovení neplatnosti jmenování docentem vedené na státní vysoké škole se použijí ustanovení § 74a až 74c obdobně. Důsledky rozhodnutí vydaných v řízeních o vyslovení neplatnosti uvedené v § 74c odst. 1 a 2 platí také pro rozhodnutí vydaná v řízeních o vyslovení neplatnosti vedených na státní vysoké škole.

§ 75

Zveřejňování údajů o habilitačním řízení a řízení ke jmenování profesorem

(1) Vysoká škola nebo její součást zveřejní ve veřejné části svých internetových stránek neprodleně údaje o zahájení habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem a termíny příslušných veřejných zasedání vědeckých nebo uměleckých rad; neprodleně rovněž zveřejní údaje o ukončení těchto řízení.

(2) Vysoká škola oznámí ministerstvu

a) při zahájení habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, pohlaví, bydliště v České republice a státní občanství, a údaje o pracovním poměru uchazeče,

b) v průběhu habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem změny v údajích uvedených v písmenu *a)* nebo důvod a datum přerušení řízení,

c) při ukončení habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem datum a výsledek řízení.

(3) Ministerstvo zajistí zveřejnění informací o zahájení habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem a o výsledcích těchto řízení vhodným způsobem.

(4) Na zveřejňování habilitační práce se použije § 47b obdobně, nebyla-li tato práce již zveřejněna jiným způsobem.

§ 76

Tvůrčí volno

- (1) Akademickému pracovníku vysoké školy se na jeho žádost poskytne tvůrčí volno v délce šesti měsíců jedenkrát za sedm let, nebrání-li tomu závažné okolnosti týkající se plnění vzdělávacích úkolů vysoké školy.
- (2) Po dobu tvůrčího volna náleží akademickému pracovníku mzda.

§ 77

Výběrové řízení na veřejné vysoké škole

- (1) Pracovní místa akademických pracovníků na veřejné vysoké škole se obsazují na základě výběrového řízení. Od výběrového řízení lze upustit při opakovaném sjednávání pracovního poměru s akademickým pracovníkem, jde-li o obsazení jím zastávaného místa, nebo v případech stanovených vnitřním předpisem veřejné vysoké školy.
- (2) Vypsání výběrového řízení musí být zveřejněno ve veřejné části internetových stránek vysoké školy nebo její součásti nejméně 30 dnů před koncem lhůty pro podání přihlášky.
- (3) Podrobnosti o výběrovém řízení na pracovní místa akademických pracovníků na veřejné vysoké škole stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy.
- (4) Ukončení habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem a jmenování docentem nebo profesorem na základě těchto řízení nezakládá pracovní právní nároky ve vztahu k vysoké škole, na níž se dané řízení konalo, nebo k vysoké škole, vůči které je akademický pracovník v pracovní právním vztahu.

ČÁST OSMÁ

HODNOCENÍ VYSOKÉ ŠKOLY

§ 77a

Způsoby hodnocení vysoké školy

- (1) Vysoká škola zajišťuje kvalitu vzdělávací činnosti a související tvůrčí činnosti a dalších souvisejících činností.
- (2) Vzdělávací, tvůrčí a s nimi související činnosti vysoké školy podléhají pravidelnému hodnocení.
- (3) Hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy se uskutečňuje jako vnitřní hodnocení a vnější hodnocení.
- (4) Vnější hodnocení vysoké školy provádí Akreditační úřad v případech uvedených v § 84. Vysoká škola si může provedení vnějšího hodnocení na vlastní náklady zajistit také u všeobecně uznávané hodnotící agentury.

§ 77b

Zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy

(1) Vysoká škola je povinna zavést a udržovat systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy.

(2) Zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy zahrnuje uplatnění záměrů a postupů vysoké školy v oblasti zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností, opírajících se o

a) vymezení poslání a strategie vysoké školy,

b) vymezení povinností vedoucích zaměstnanců a členů orgánů vysoké školy a jejich součástí ve vztahu ke kvalitě vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností,

c) organizaci vysoké školy, stanovení působnosti, pravomocí a povinností orgánů, vedoucích zaměstnanců a členů orgánů vysoké školy a jejich součástí,

d) zdroje finanční, personální a informační pro výkon vzdělávací a s ní související tvůrčí činnosti,

e) spolupráci a vzájemné vazby vysoké školy s jinými vysokými školami, s veřejnými výzkumnými institucemi a jinými právníckými osobami zabývajícími se výzkumem, experimentálním vývojem nebo inovacemi, se zaměstnavateli absolventů vysokých škol, s podnikateli působícími v průmyslové a obchodní sféře, s podnikatelskými svazy a dalšími osobami nebo orgány vykonávajícími, podporujícími nebo využívajícími vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky,

f) standardy a postupy vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,

g) nápravná a preventivní opatření a opatření přijímaná za účelem zlepšování,

h) vnitřní dokumenty a záznamy, které se týkají zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy.

(3) Vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy spočívá

a) v aplikaci standardů a postupů vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,

b) ve vypracování zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy, která popisuje dosažené kvalitativní výstupy vysoké školy v oblasti vzdělávací a tvůrčí činnosti a opatření přijatá k odstranění případných zjištěných nedostatků; zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy se vypracovává v termínech stanovených vnitřním předpisem vysoké školy, nejméně však jednou za 5 let, s tím, že každoročně je zpráva aktualizována o dodatek popisující změny dosažené v kvalitě a v řídicích opatřeních,

c) ve zpřístupnění zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a dodatků k této zprávě orgánům a členům orgánů vysoké školy a jejich součástí a Akreditačnímu úřadu a ministerstvu.

§ 77c

Zpracování údajů o uměleckých výstupech

(1) Vysoká škola, která uskutečňuje studijní program nebo programy z oblasti vzdělávání „Umění“, studijní program nebo programy zahrnující předměty umělecké tvorby nebo na níž působí umělecká rada veřejné vysoké školy nebo fakulty (dále jen „umělecká škola“), vede školní evidenci uměleckých výstupů, a to zejména za účelem hodnocení, porovnání a informování o uměleckých výstupech.

(2) Uměleckým výstupem, který se eviduje podle tohoto zákona, se rozumí zveřejněné umělecké autorské dílo nebo umělecký výkon člena akademické obce umělecké školy, vytvořené v rámci plnění studijních nebo pracovních povinností k dané umělecké škole nebo v souvislosti s ním.

(3) Ministerstvo vede registr uměleckých výstupů, v němž se evidují údaje předávané uměleckými školami ze školních evidencí uměleckých výstupů. Registr uměleckých výstupů je informačním systémem veřejné správy.

(4) Ve školní evidenci uměleckých výstupů a v registru uměleckých výstupů se evidují tyto údaje o uměleckých výstupech:

a) osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení autora díla nebo výkonného umělce (dále jen „tvůrce výstupu“),

b) rodné číslo tvůrce výstupu nebo, jde-li o cizince, jeho datum narození, pohlaví a státní občanství,

c) údaj o členství tvůrce výstupu v akademické obci umělecké školy,

d) případné akademické tituly, vědecké hodnosti a vědecko-pedagogické nebo umělecko-pedagogické tituly tvůrce výstupu,

e) údaje o formě výstupu a datu jeho zveřejnění nebo provedení.

(5) Umělecká škola je povinna předávat ministerstvu údaje ze školní evidence uměleckých výstupů podle odstavce 4 do registru uměleckých výstupů. Umělecká škola je dále oprávněna shromažďovat, zpracovávat a uchovávat údaje o uměleckých výstupech vytvořených členy její akademické obce a zpřístupňovat je

a) Akreditačnímu úřadu a jeho orgánům,

b) osobám a orgánům, které prokáží oprávnění podle zvláštního zákona.

(6) Do školní evidence uměleckých výstupů a do registru uměleckých výstupů se umožňuje nahlížet rovněž osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v těchto informačních systémech, a to v rozsahu údajů týkajících se dané osoby, včetně záznamů vedených o zpřístupnění jejích osobních údajů.

ČÁST DEVÁTÁ

AKREDITACE

§ 78

Akreditace

- (1) Oprávnění vysoké školy uskutečňovat za podmínek stanovených tímto zákonem studijní programy vyplývá z institucionální akreditace nebo z akreditace studijního programu.
- (2) Institucionální akreditací se uděluje vysoké škole oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat určený typ nebo určené typy studijních programů v určené oblasti nebo v určených oblastech vzdělávání. Vysoká škola je oprávněna na základě institucionální akreditace uskutečňovat kombinovaný studijní program, pokud má institucionální akreditaci pro všechny oblasti vzdělávání, do nichž studijní program náleží.
- (3) Institucionální akreditace se uděluje vysoké škole, která splňuje standardy podle § 78a odst. 2 písm. a) pro danou oblast vzdělávání v daném typu studijního programu a má funkční systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy.
- (4) Pokud oprávnění uskutečňovat určitý studijní program daného typu a případného profilu nevyplývá z institucionální akreditace vysoké školy, může vysoká škola toto oprávnění získat udělením akreditace daného studijního programu.
- (5) Akreditace studijního programu se uděluje vysoké škole, která splňuje standardy pro akreditaci podle § 78a odst. 2 písm. b) daného typu a profilu studijního programu.
- (6) V případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, je podmínkou pro udělení akreditace studijního programu stanovisko příslušného uznávacího orgánu^{19a)}, že absolventi daného studijního programu budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto povolání. V případě akreditace studijních programů zaměřených na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky je podmínkou pro udělení akreditace studijního programu kladné stanovisko Ministerstva obrany i Ministerstva vnitra.
- (7) V případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, je podmínkou pro jeho uskutečňování na základě oprávnění vyplývajícího z institucionální akreditace pro příslušnou oblast vzdělávání povolení příslušného uznávacího orgánu^{19a)}. Povolení se nevydává, zjistí-li uznávací orgán, že by absolventi daného studijního programu nebyli připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu daného povolání. V případě studijních programů zaměřených na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky je podmínkou povolení Ministerstva obrany i Ministerstva vnitra.
- (8) Je-li praktickou výuku ve studijním programu možno provádět pouze na pracovišti akreditovaném podle zvláštního právního předpisu^{19b)}, je podmínkou pro udělení akreditace tohoto studijního programu nebo pro jeho uskutečňování na základě oprávnění vyplývajícího z institucionální akreditace pro příslušnou oblast vzdělávání vedle souhlasného stanoviska podle odstavce 6 nebo povolení podle odstavce 7 také akreditace pro praktickou výuku tohoto programu udělená podle zvláštního právního předpisu.

(9) Není-li studijní program akreditován nebo uskutečňován v rámci oblasti vzdělávání, pro kterou má vysoká škola institucionální akreditaci, nelze k jeho studiu přijímat uchazeče, konat výuku, zkoušky ani udělovat akademické tituly.

(10) V rámci akreditace magisterského studijního programu se rozhoduje i o oprávnění přiznávat akademické tituly podle § 46 odst. 5; v případě institucionální akreditace toto oprávnění vyplývá z institucionální akreditace pro danou oblast vzdělávání. Oprávnění přiznávat akademické tituly podle § 46 odst. 5 lze vykonávat, pouze pokud je vysoká škola oprávněna uskutečňovat v dané oblasti vzdělávání alespoň jeden doktorský studijní program.

§ 78a

Standardy pro akreditace

(1) Akreditační úřad při své činnosti podle tohoto zákona vychází v rámci správního uvážení ze standardů pro akreditace, jimiž se rozumí soubor požadavků týkajících se vysoké školy, stanovených se zřetelem k druhu řízení, účelu hodnocení nebo typům a profilům studijních programů.

(2) Standardy pro akreditace obsahují

a) v případě institucionální akreditace

1. soubor požadavků na institucionální prostředí vysoké školy, zejména na strategii a řízení vysoké školy, na studijní programy a jejich studenty, na tvůrčí činnost, zejména na výzkum, mezinárodní spolupráci, spolupráci s praxí, akademické pracovníky, zdroje a na systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,

2. soubor požadavků na studijní program v rámci oblasti vzdělávání, zejména na obsahové zaměření studijního programu, profil absolventa, na odborné znalosti a odborné dovednosti absolventů ve vazbě na příslušnou oblast vzdělávání, na personální, finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu, včetně požadavků souvisejících se zajištěním podmínek rovného přístupu zdravotně postižených uchazečů a studentů k vysokoškolskému vzdělání, a na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí,

b) v případě akreditace studijního programu

1. soubor minimálních požadavků na studijní program, zejména na obsahové zaměření studijního programu, profil absolventa, na odborné znalosti a odborné dovednosti absolventů ve vazbě na příslušnou oblast vzdělávání, na personální, finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu, včetně požadavků souvisejících se zajištěním podmínek rovného přístupu zdravotně postižených uchazečů a studentů k vysokoškolskému vzdělání, a na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí,

2. požadavky na systém řízení, zabezpečení a kontroly všech činností vysoké školy, zejména však činnosti vzdělávací a s ní související tvůrčí činnosti, s ohledem na to, aby studijní prostředí umožnilo naplňovat poslání vysoké školy,

3. požadavky na zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,

c) v případě akreditace habilitačního řízení a akreditace řízení ke jmenování profesorem soubor požadavků nutných k prokázání schopnosti vysoké školy vést příslušné řízení podle § 72 nebo 74 a soubor požadavků na rozsah a kvalitu související vzdělávací a tvůrčí činnosti, na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí.

Akreditace studijního programu

§ 79

(1) Akreditaci studijního programu uděluje Akreditační úřad na základě písemné žádosti vysoké školy.

(2) Písemná žádost vysoké školy o akreditaci studijního programu obsahuje

a) název vysoké školy, popřípadě její součásti, která bude studijní program uskutečňovat,

b) součásti studijního programu podle § 44 odst. 2; u kombinovaného studijního programu také procentně vyjádřený podíl základních tematických okruhů náležejících do jednotlivých oblastí vzdělávání na výuce,

c) doklady o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení studijního programu nejméně na standardní dobu studia, včetně údajů o zohlednění potřeby zajištění podmínek rovného přístupu k vysokoškolskému vzdělání,

d) záměr rozvoje studijního programu, jeho odůvodnění a předpokládaný počet přijímaných uchazečů o studium a informace o předpokládané uplatnitelnosti absolventů studijního programu na trhu práce,

e) sebehodnotící zprávu, popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících z příslušných standardů pro akreditace podle § 78a odst. 2 písm. b),

f) v případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, také oznámení, že daný studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu regulovaného povolání, a souhlasné stanovisko příslušného uznávacího orgánu^{19a)}, že absolventi daného studijního programu budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto povolání,

g) v případě studijního programu zaměřeného na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky také oznámení, že daný studijní program je zaměřen na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky, a souhlasné stanovisko Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, že absolventi budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu povolání v této oblasti.

(3) Akreditační úřad rozhodne o žádosti o udělení akreditace do 120 dnů. Přitom posuzuje naplnění standardů pro akreditace a přihlíží k naplňování systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy, a případně k hodnocení některou z hodnotících agentur podle § 77a odst. 4.

(4) Akreditační úřad akreditaci studijního programu neudělí, jestliže

a) studijní program neodpovídá požadavkům uvedeným v části čtvrté tohoto zákona,

b) studijní program nesplňuje standardy pro akreditaci podle § 78a odst. 2 písm. b) daného typu a profilu studijního programu,

c) studijní program není dostatečně zabezpečen zejména po stránce personální, finanční a materiální, nebo vysoká škola nemá vytvořeny podmínky pro řádné zajištění výuky a související tvůrčí činnosti,

d) vysoká škola nemá funkční systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností v souladu s § 77b,

e) studijní program nezískal souhlasné stanovisko příslušného uznávacího orgánu, jde-li o studijní program uvedený v § 78 odst. 6, nebo

f) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro akreditaci studijního programu a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny.

(5) O akreditaci studijního programu může požádat také žadatel, jemuž byl pravomocně udělen státní souhlas rozhodnutím, které dosud nenabylo účinnosti. Ustanovení odstavců 1 až 4 se použije obdobně.

(6) Jde-li o kombinovaný studijní program, splnění požadavků vyplývajících z odstavce 4 písm. c) se posuzuje ve vztahu ke všem oblastem vzdělávání, do nichž je studijní program zařazen, a to v míře odpovídající alespoň jejímu podílu na tomto studijním programu.

§ 80

(1) Akreditaci studijního programu uděluje Akreditační úřad na dobu 10 let; na dobu kratší než 10 let může být akreditace studijního programu udělena nebo prodloužena, pokud

a) akreditace daného studijního programu se žadateli uděluje poprvé,

b) akreditace daného studijního programu se uděluje nebo prodloužuje zejména s ohledem na naplnění potřeby zajistit studentům možnost dostudování, nebo

c) žadatel neposkytuje dostatečné záruky řádného zabezpečení a rozvoje studijního programu z hlediska personálního, finančního a materiálního zabezpečení na dobu 10 let.

(2) V rozhodnutí musí být uveden typ studijního programu a standardní doba studia a v případě bakalářského nebo magisterského studijního programu také jeho profil. V rozhodnutí se uvede rovněž oblast vzdělávání, do níž program náleží; jde-li o kombinovaný studijní program, uvede se v rozhodnutí vedle příslušných oblastí vzdělávání, do nichž program náleží, rovněž jejich podíl na výuce.

(3) Platnost akreditace lze i opakovaně prodloužit. Na řízení o prodloužení platnosti akreditace se přiměřeně vztahuje ustanovení § 79.

(4) Během uskutečňování akreditovaného studijního programu může vysoká škola požádat o akreditaci jeho rozšíření.

(5) Akreditace studijního programu zaniká odnětím akreditace, oznámením vysoké školy o zrušení studijního programu nebo uplynutím doby, na kterou byla akreditace udělena. Vysoká škola zajistí studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.

(6) Byla-li vysoké škole žádost o udělení akreditace studijního programu zamítnuta, může vysoká škola podat novou žádost o akreditaci daného nebo obdobného studijního programu

nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla žádost zamítnuta.

(7) Byla-li vysoké škole akreditace studijního programu odňata, může vysoká škola podat novou žádost o akreditaci daného nebo obdobného studijního programu nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla akreditace odňata.

(8) Byla-li vysoké škole uložena sankce za některý správní delikt podle § 93m odst. 1, může vysoká škola podat novou žádost o akreditaci studijního programu nejdříve po uplynutí doby 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla sankce uložena.

§ 81

(1) O akreditaci studijního programu může spolu s vysokou školou požádat též právnická osoba, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie, nebo která byla zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie, zabývající se vzdělávací a tvůrčí činností.

(2) Spolu se žádostí o akreditaci předloží dohodu s vysokou školou o vzájemné spolupráci při uskutečňování studijního programu. Tato vysoká škola přijímá uchazeče o studium ve studijním programu a uděluje absolventům tohoto studijního programu příslušný akademický titul. Ve vysokoškolském diplomu je též uvedeno, kde byl studijní program uskutečňován.

(3) Na žádost o akreditaci studijního programu podle odstavců 1 a 2 se vztahuje § 79 přiměřeně.

(4) Při společném uskutečňování doktorského studijního programu dohoda též stanoví zastoupení právnické osoby a vysoké školy v oborové radě.

Institucionální akreditace

§ 81a

(1) Institucionální akreditaci uděluje vysoké škole pro oblast nebo oblasti vzdělávání, a v jejich rámci pro příslušný typ nebo typy studijních programů Akreditační úřad na základě písemné žádosti vysoké školy. Byla-li vysokou školou současně s žádostí o institucionální akreditaci podána i žádost o udělení akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, vede se o těchto žádostech společné řízení.

(2) Písemná žádost o institucionální akreditaci obsahuje

a) název vysoké školy,

b) označení oblasti nebo oblastí vzdělávání, ve kterých vysoká škola na základě akreditace hodlá působit, a typu nebo typů studijních programů,

c) zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a případné dodatky k této zprávě,

d) sebehodnotící zprávu popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících z příslušných standardů pro akreditace, včetně požadavků týkajících se finančního, materiálního a dalšího zabezpečení činnosti vysoké školy a jeho rozvoje.

(3) Akreditační úřad rozhodne o žádosti o udělení akreditace do 150 dnů. Přitom posuzuje naplnění standardů pro akreditace uvedených v § 78a odst. 2 písm. a) a přihlíží k naplňování

systemu zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy, a případně k hodnocení některou z hodnotících agentur podle § 77a odst. 3; v případě uvedeném v odstavci 1 větě druhé přihlíží také k naplnění standardů pro akreditace uvedených v § 78a odst. 2 písm. c) a k výsledku posouzení uvedeného v § 82 odst. 4.

(4) Akreditační úřad institucionální akreditaci pro oblast nebo oblasti vzdělávání neudělí, jestliže

a) vysoká škola nesplňuje standardy podle § 78a odst. 2 písm. a) pro institucionální akreditaci pro danou oblast vzdělávání v daném typu studijního programu,

b) vysoká škola nemá zřízenou radu pro vnitřní hodnocení,

c) vysoká škola nemá funkční systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a zpracovanou sebehodnotící zprávu,

d) systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy neskýtá záruky, že vysoká škola ve své působnosti posoudí studijní programy navrhované k uskutečňování na vysoké škole v rozsahu odpovídajícím požadavkům uvedeným v § 77b až 79,

e) vysoká škola neskýtá pro účely svého navrhovaného působení ve vzdělávací činnosti v navrhované oblasti nebo oblastech vzdělávání záruky rozvoje tvůrčí činnosti vysoké školy související s příslušnou vzdělávací činností nebo nezbytného personálního, finančního, materiálního a dalšího zabezpečení a jeho rozvoje,

f) vysoká škola ke dni podání žádosti neuskutečňovala nejméně 2 studijní programy alespoň po dobu 10 let, z toho nejméně 1 studijní program v navrhované oblasti vzdělávání, nebo

g) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro akreditaci pro oblast vzdělávání a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny.

(5) Je-li vedeno společné řízení i o žádosti o udělení akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, vysoká škola předkládá Akreditačnímu úřadu i náležitosti žádosti podle § 82 odst. 2. Akreditační úřad žádosti o udělení akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem nevyhoví z důvodů uvedených v § 82 odst. 6.

(6) Nemá-li vysoká škola institucionální akreditaci a její žádost o udělení institucionální akreditace pro jednu nebo více oblastí vzdělávání byla zamítnuta, může podat novou žádost o udělení institucionální akreditace nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla žádost zamítnuta.

(7) Žádost o institucionální akreditaci nelze podat před uplynutím doby 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla vysoké škole

a) odňata institucionální akreditace pro danou oblast nebo oblasti vzdělávání, nebo

b) uložena sankce za správní delikt podle § 93m odst. 1.

(8) Požádala-li vysoká škola s institucionální akreditací o rozšíření institucionální akreditace o další oblast nebo oblasti vzdělávání a tato žádost byla zamítnuta, může podat novou žádost

o rozšíření institucionální akreditace pro danou oblast nebo oblasti vzdělávání nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla žádost zamítnuta.

§ 81b

(1) Institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání se uděluje na dobu 10 let; na dobu 5 let se institucionální akreditace uděluje, pokud se vysoké škole uděluje pro oblast nebo oblasti vzdělávání, pro které byla dané vysoké škole zamítnuta bezprostředně předcházející žádost o rozšíření institucionální akreditace. V rozhodnutí o udělení institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání musí být uveden typ nebo typy studijních programů, které mohou být na základě institucionální akreditace vysokou školou uskutečňovány v dané oblasti nebo oblastech vzdělávání.

(2) Institucionální akreditace zaniká uplynutím doby, na kterou byla akreditace udělena, odnětím akreditace nebo oznámením vysoké školy Akreditačnímu úřadu, že se vzdává akreditace. Vzdání se institucionální akreditace není přípustné po zahájení řízení o jejím odnětí.

(3) Zanikla-li institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání, studijní programy uskutečňované vysokou školou na jejím základě ke dni zániku akreditace se považují za studijní programy akreditované na dobu 3 let. Akreditační úřad přitom musí ve lhůtě 120 dnů ode dne zániku akreditace oblasti vzdělávání pro tyto studijní programy rozhodnout o případném omezení nebo odnětí akreditace studijního programu podle § 86 odst. 2 písm. a) nebo b).

(4) V případě, že došlo k zániku uskutečňování studijních programů z důvodů uvedených v odstavci 3, je vysoká škola povinna zajistit studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.

§ 81c

Vysoká škola s institucionální akreditací může v době platnosti institucionální akreditace požádat o její rozšíření pro další oblast nebo oblasti vzdělávání nebo pro další typ nebo typy studijních programů v rámci oblasti, pro kterou již má institucionální akreditaci. Na řízení o rozšíření institucionální akreditace se přiměřeně použije ustanovení § 81a; doba platnosti institucionální akreditace se jejím rozšířením neprodlužuje.

§ 81d

(1) Hodlá-li vysoká škola s institucionální akreditací uskutečňovat studijní program ve spolupráci s jinou právnickou osobou, může tak činit pouze na základě udělení akreditace podle § 81, jde-li o studijní program, který má být uskutečňován mimo oblast vzdělávání, pro niž má vysoká škola institucionální akreditaci.

(2) Jde-li o studijní program, který má být uskutečňován v rámci oblasti vzdělávání, pro niž má vysoká škola institucionální akreditaci, může jej vysoká škola uskutečňovat ve spolupráci s jinou právnickou osobou pouze

a) na základě udělení akreditace podle § 81, nebo

b) je-li to v souladu s rozhodnutím o udělení institucionální akreditace; v takovém případě může být spolupracující právnickou osobou pouze pracoviště Akademie věd České republiky s postavením veřejné výzkumné instituce.

§ 82

Akreditace habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem

- (1) Oprávnění vysoké školy nebo její součásti konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem v daném oboru podléhá akreditaci, kterou uděluje Akreditační úřad.
- (2) Písemná žádost vysoké školy o akreditaci obsahuje:
- a) název vysoké školy, popřípadě název součásti, na které bude řízení probíhat,
 - b) obor habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,
 - c) popis systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a hodnocení nezbytného personálního, finančního, materiálního a dalšího zabezpečení a jeho rozvoje,
 - d) seznam členů vědecké nebo umělecké rady vysoké školy, popřípadě členů vědeckých nebo uměleckých rad dotčených součástí.
- (3) Ustanovení § 79 odst. 3 platí pro akreditaci habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem obdobně.
- (4) Akreditační úřad posoudí, zda skutečnosti doložené podle odstavce 2 písm. c) a d) vytvářejí předpoklady pro objektivní posouzení pedagogické a vědecké nebo umělecké kvalifikace uchazeče o jmenování docentem nebo profesorem.
- (5) Akreditační úřad rozhodne o žádosti o udělení akreditace do 120 dnů.
- (6) Akreditační úřad akreditaci neudělí, jestliže
- a) vysoká škola nesplňuje předpoklady pro objektivní posouzení pedagogické a vědecké nebo umělecké kvalifikace uchazeče o jmenování docentem nebo profesorem podle odstavce 4 nebo z jiných důvodů neskýtá záruku řádného provádění habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,
 - b) vysoká škola neuskutečňuje doktorský studijní program, který svým zaměřením odpovídá oboru habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, po dobu nejméně dvojnásobku jeho standardní doby studia, nebo
 - c) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro akreditaci a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny.
- (7) Akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem se uděluje na dobu nejvýše deseti let, počítanou ode dne právní moci rozhodnutí.
- (8) Akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem zaniká uplynutím doby, na kterou byla akreditace udělena, odnětím akreditace nebo oznámením vysoké školy Akreditačnímu úřadu, že se vysoká škola akreditace vzdává.

§ 82a

Vláda stanoví nařízením standardy pro institucionální akreditaci, standardy pro akreditaci studijního programu, standardy pro akreditaci habilitačního řízení a standardy pro akreditaci řízení ke jmenování profesorem.

Akreditační úřad a jeho postavení, působnost a organizace

§ 83

(1) Zřizuje se Akreditační úřad. Členové orgánů Akreditačního úřadu jsou ve svém rozhodování podle odstavce 2 nezávislí. Materiálně, administrativně a finančně činnost Akreditačního úřadu zajišťuje ministerstvo.

(2) Akreditační úřad

a) rozhoduje o institucionálních akreditacích,

b) rozhoduje o akreditacích studijních programů,

c) rozhoduje o akreditacích habilitačního řízení a akreditacích řízení ke jmenování profesorem,

d) provádí vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysokých škol,

e) přijímá opatření podle § 81b odst. 3 a § 86,

f) vydává stanoviska k udělení státního souhlasu a poskytuje ministerstvu na vyžádání součinnost při posuzování splnění podmínek uvedených v § 93f odst. 5 písm. a) a v § 93h odst. 5 písm. a),

g) posuzuje záležitosti týkající se vysokého školství, které mu předloží ministr, a vydává k nim stanovisko,

h) zpracovává roční zprávy o své činnosti,

i) vykonává další činnosti stanovené tímto zákonem.

(3) Akreditační úřad a ministerstvo si vzájemně na žádost poskytují informace potřebné pro svoji činnost podle tohoto zákona.

§ 83a

(1) Výkonným orgánem Akreditačního úřadu, který vykonává působnost Akreditačního úřadu zejména ve věcech uvedených v § 83c odst. 2, je patnáctičlenná Rada Akreditačního úřadu, kterou tvoří předseda Rady Akreditačního úřadu, 2 místopředsedové Rady Akreditačního úřadu a další členové Rady Akreditačního úřadu. Členství v Radě Akreditačního úřadu je veřejnou funkcí; jmenování předsedou, místopředsedou nebo dalším členem Rady Akreditačního úřadu nezakládá pracovní ani služební poměr státního zaměstnance. Předseda Rady Akreditačního úřadu je zároveň předsedou Akreditačního úřadu; dva místopředsedové Rady Akreditačního úřadu jsou zároveň místopředsedy Akreditačního úřadu. Jednání Rady Akreditačního úřadu svolává a řídí její předseda.

(2) V čele Akreditačního úřadu je předseda Akreditačního úřadu. Předseda Akreditačního úřadu jmenuje a odvolává členy hodnotících komisí a vykonává další působnost svěřenou mu tímto zákonem.

(3) Předsedu Akreditačního úřadu v době nepřítomnosti zastupují v plném rozsahu v jím určeném pořadí místopředsedové Akreditačního úřadu. Předseda a místopředsedové Akreditačního úřadu jsou oprávněni dávat státním zaměstnancům zařazeným v ministerstvu,

působícím v Kanceláři Akreditačního úřadu, příkazy k výkonu státní služby podle zákona o státní službě nebo závazné pokyny podle § 11 zákoníku práce.

(4) Činnost členů Rady Akreditačního úřadu a členů hodnotících komisí je úkonem v obecném zájmu⁴⁾ a za její výkon jim ministerstvo poskytuje odměnu. Odměnu předsedy, místopředsedů a dalších členů Rady Akreditačního úřadu stanoví na návrh ministra vláda, a to s přihlédnutím k vysokým odborným nárokům kladeným na činnost těchto funkcionářů a k jejich odpovědnosti za řádný a nezávislý výkon činnosti Akreditačního úřadu. Odměnu členů hodnotících komisí stanoví statut Akreditačního úřadu.

(5) Členům Rady Akreditačního úřadu a členům hodnotících komisí přísluší cestovní náhrady ve stejném rozsahu, výši a za podmínek jako zaměstnancům v pracovním poměru⁵⁾ s tím, že za pravidelné pracoviště se považuje místo jejich pobytu. Cestovní náhrady poskytuje ministerstvo, přičemž § 206 odst. 3 a 4 zákoníku práce se nepoužije.

(6) Statut Akreditačního úřadu schvaluje vláda na návrh Rady Akreditačního úřadu předložený prostřednictvím ministra.

§ 83b

Jmenování a odvolání členů Rady Akreditačního úřadu

(1) Předsedu, 2 místopředsedy a 11 dalších členů Rady Akreditačního úřadu jmenuje vláda na období 6 let z osob, které jsou všeobecně uznávanou odbornou autoritou; 1 člena jmenuje vláda na období 2 let z řad studentů. Pět členů Rady Akreditačního úřadu včetně předsedy jmenuje na návrh ministra vláda z osob navržených ministerstvem, jinými ústředními orgány státní správy, profesními komorami, organizacemi zaměstnavatelů nebo dalšími osobami nebo orgány vykonávajícími, podporujícími nebo využívajícími vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky, 9 členů Rady Akreditačního úřadu jmenuje na návrh ministra vláda z osob navržených orgány reprezentace vysokých škol podle § 92 a 1 člena z řad studentů jmenuje na návrh ministra vláda ze studentů navržených orgánem reprezentace vysokých škol uvedeným v § 92 odst. 1 písm. a); členové jsou jmenováni zpravidla tak, aby 9 členů Rady Akreditačního úřadu včetně předsedy a 1 místopředsedy byly osoby dlouhodobě působící v akademickém prostředí a 5 členů Rady Akreditačního úřadu včetně 1 místopředsedy byly osoby působící v praxi, které mají zkušenosti z akademického prostředí, zejména představitelé profesních komor zřízených zákonem. Návrh na jmenování předsedy Rady Akreditačního úřadu ministr před jeho předložením vládě projednává s orgány reprezentace vysokých škol podle § 92.

(2) Dojde-li k zániku funkce člena Rady Akreditačního úřadu před uplynutím jeho funkčního období, je nový člen jmenován pouze na zbytek příslušného funkčního období. Táž osoba může být jmenována členem Rady Akreditačního úřadu nejvýše na dvě funkční období.

(3) Do Rady Akreditačního úřadu nemůže být jmenována osoba pravomocně odsouzená pro úmyslný trestný čin nebo osoba, které byla omezena její svéprávnost.

(4) Funkce člena Rady Akreditačního úřadu je neslučitelná s funkcí poslance, senátora, člena vlády, soudce, státního zástupce a člena Nejvyššího kontrolního úřadu; dále je neslučitelná s funkcí rektora, prorektora, děkana, proděkana, ředitele vysokoškolského ústavu, člena akademického senátu vysoké školy nebo fakulty, kvestora a tajemníka fakulty, jakož i s odpovídajícími funkcemi na soukromé vysoké škole.

(5) Členové Rady Akreditačního úřadu vykonávají své funkce osobně a pro jejich výkon nesmějí přijímat žádné pokyny a instrukce.

(6) Předseda Rady Akreditačního úřadu ani místopředsedové Rady Akreditačního úřadu nesmějí vykonávat placené ani neplacené funkce na vysokých školách, nesmějí být členy jejich orgánů a nesmějí se podílet na podnikání či rozhodování právnických osob působících jako vysoké školy. Dále nesmějí být v pracovněprávním ani jiném obdobném vztahu k vysokým školám a nesmí přímo nebo zprostředkovaně poskytovat za úplatu poradenskou nebo obdobnou pomoc vysokým školám; to neplatí, podílejí-li se na výuce vysoké školy podle § 70 odst. 3.

(7) Ostatní členové Rady Akreditačního úřadu smějí vykonávat činnost vědeckou, pedagogickou, literární, publicistickou nebo uměleckou, pokud tato činnost nenarušuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Rady Akreditačního úřadu. Pokud členové Rady Akreditačního úřadu vykonávají vedle své funkce výdělečnou činnost, jsou povinni činit tak způsobem, který neohrožuje řádný výkon funkce člena Rady Akreditačního úřadu a neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Akreditačního úřadu.

(8) Vláda může odvolat člena Rady Akreditačního úřadu, jestliže po dobu 6 měsíců bez vážného důvodu nevykonává funkci, nebo jestliže se dopustil jednání zpochybňujícího nezávislost výkonu působnosti Akreditačního úřadu. Rada Akreditačního úřadu může podat vládě návrh na odvolání člena Rady Akreditačního úřadu.

(9) Funkce člena Rady Akreditačního úřadu zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) vzdáním se funkce,

c) odvoláním z funkce,

d) smrtí nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného,

e) jde-li o člena jmenovaného z řad studentů, dnem ukončení jeho studia,

f) dnem vzniku souběhu neslučitelných funkcí, nebo

g) dnem nabytí právní moci

1. rozhodnutí soudu, kterým byl člen Rady Akreditačního úřadu odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo kterým byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,

2. rozhodnutí soudu, kterým byla schválena dohoda o vině člena Rady Akreditačního úřadu a trestu za jím spáchaný úmyslný trestný čin,

3. rozhodnutí státního zástupce, kterým bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání člena Rady Akreditačního úřadu za úmyslný trestný čin,

4. rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání člena Rady Akreditačního úřadu pro úmyslný trestný čin nebo kterým bylo v trestním řízení vedeném pro úmyslný trestný čin člena Rady Akreditačního úřadu schváleno narovnání, nebo

5. rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost člena Rady Akreditačního úřadu.

§ 83c

Působnost Rady Akreditačního úřadu

(1) Rada Akreditačního úřadu rozhoduje ve všech věcech náležejících do působnosti Akreditačního úřadu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Radě Akreditačního úřadu je vyhrazeno

a) usnášet se o návrhu statutu Akreditačního úřadu a předkládat jej vládě prostřednictvím ministra,

b) rozhodovat ve správních řízeních vedených Akreditačním úřadem v prvním stupni

1. o žádostech o institucionální akreditaci a o její rozšíření, o akreditaci studijního programu a o její prodloužení a rozšíření, o akreditaci habilitačního řízení nebo o akreditaci řízení ke jmenování profesorem,

2. o omezení nebo odnětí akreditace studijního programu, o omezení nebo odnětí institucionální akreditace pro oblast vzdělávání, o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem a o omezení a zániku oprávnění uskutečňovat studijní program na základě institucionální akreditace podle § 86 odst. 3 a 4,

3. ve věcech rušení opatření podle § 86 odst. 9,

c) předkládat ministerstvu podněty pro úpravu standardů pro akreditace stanovených nařízením vlády podle § 82a,

d) stanovit na základě návrhů připravených předsedou Akreditačního úřadu doporučené postupy a metody hodnotící činnosti Akreditačního úřadu v souladu se standardy pro akreditace podle § 78a,

e) vydávat stanovisko k typu vysoké školy a posuzovat námitky podané proti stanovisku,

f) vydávat zprávu o vnějším hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy podle § 84 a posuzovat námitky podané proti zprávě,

g) vydávat stanovisko k udělení státního souhlasu,

h) vydávat stanovisko k personálnímu, finančnímu a materiálnímu zabezpečení zahraničního vysokoškolského studijního programu a ke splnění podmínek pro řádné zajištění výuky a související tvůrčí činnosti žadatelem o udělení povolení nebo oprávnění k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky, vyžádá-li si ministerstvo součinnost Akreditačního úřadu při posuzování splnění podmínek uvedených v § 93f odst. 5 písm. a) nebo § 93h odst. 5 písm. a),

i) zařazovat zájemce o funkci hodnotitele do Seznamu hodnotitelů,

j) usnášet se na základě podnětu nejméně třetiny svých členů, orgánu reprezentace vysokých škol nebo ministra o podání návrhu na odvolání člena Rady Akreditačního úřadu.

(3) K přijetí usnesení ve věcech podle odstavce 2 písm. a) je zapotřebí souhlasu dvou třetin všech členů Rady Akreditačního úřadu.

(4) Proti rozhodnutí vydanému ve věci uvedené v odstavci 2 písm. b) lze podat odvolání k Přezkumné komisi Akreditačního úřadu, která přezkoumává pouze soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a statutem Akreditačního úřadu. Přezkumná komise Akreditačního úřadu může v řízení o odvolání napadené rozhodnutí pouze potvrdit a odvolání zamítnout anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zrušit a věc vrátit k novému projednání nebo rozhodnutí nebo jeho část zrušit a řízení zastavit.

(5) Akreditační úřad zveřejňuje na internetových stránkách ministerstva výrokovou část pravomocných rozhodnutí vydaných podle odstavce 2 písm. b) a výrokovou část pravomocných rozhodnutí o odvolání vydaných podle odstavce 4.

§ 83d

Přezkumná komise Akreditačního úřadu

(1) Přezkumná komise Akreditačního úřadu má 5 členů, jmenovaných a odvolávaných vládou. Členové Přezkumné komise Akreditačního úřadu jsou jmenováni z osob s vysokoškolským vzděláním, které je podle zákona o advokacii předpokladem pro zápis žadatele do seznamu advokátních koncipientů vedeného Českou advokátní komorou, z toho 3 členové jsou jmenováni z osob navržených orgány reprezentace vysokých škol uvedenými v § 92.

(2) Činnost členů Přezkumné komise Akreditačního úřadu je úkonem v obecném zájmu⁴⁾ a za její výkon jim ministerstvo poskytuje odměnu, jejíž výši stanoví statut Akreditačního úřadu. Členům Přezkumné komise Akreditačního úřadu přísluší také cestovní náhrady obdobné cestovním náhradám ve stejném rozsahu, výši a za podmínek jako zaměstnancům v pracovním poměru⁵⁾ s tím, že za pravidelné pracoviště se považuje místo jejich pobytu. Cestovní náhrady poskytuje ministerstvo, přičemž § 206 odst. 3 a 4 zákoníku práce se nepoužije.

§ 83e

Hodnotící komise a Seznam hodnotitelů

(1) Poradními orgány Rady Akreditačního úřadu jsou hodnotící komise, které ustavuje předseda Akreditačního úřadu; členové hodnotících komisí jsou jmenováni z osob evidovaných v Seznamu hodnotitelů. Návrh členů hodnotící komise Akreditační úřad předloží příslušné vysoké škole ke stanovisku. V případě nesouhlasného stanoviska školy navrhne Akreditační úřad jiného člena nebo členy hodnotící komise; takto upravený návrh se již vysoké škole ke stanovisku nepředkládá. Ustanovení správního řádu o vyloučení z projednávání a rozhodování věci se na členy hodnotících komisí použijí obdobně; o námitce podjatosti rozhoduje Rada Akreditačního úřadu.

(2) Statut Akreditačního úřadu stanoví

a) počet členů a složení hodnotících komisí ustavovaných pro přípravu podkladů pro jednotlivá řízení podle § 83c odst. 2 písm. b) a g) a pro jednotlivá vnější hodnocení; členem hodnotící komise je vždy také jeden student,

b) kritéria pro naplňování Seznamu hodnotitelů pro jednotlivé oblasti vzdělávání z hlediska zastoupení osob, působících ve vysokém školství nebo v jiných sférách podle odstavce 6 písm. e),

c) pravidla pro výběr členů ze Seznamu hodnotitelů do hodnotících komisí.

(3) Akreditační úřad spravuje Seznam hodnotitelů. Seznam slouží k evidenci osob, které mohou být jmenovány do hodnotících komisí. Seznam se člení podle oblastí vzdělávání. Nejvyšší počet osob zapsaných v seznamu pro jednotlivou oblast vzdělávání stanoví statut Akreditačního úřadu.

(4) Do Seznamu hodnotitelů může být zapsána pouze osoba, která je všeobecně uznávanou odbornou autoritou v příslušné oblasti vzdělávání nebo studentem a kterou k zařazení do Seznamu hodnotitelů navrhlo ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad, orgán reprezentace vysokých škol podle § 92 nebo profesní organizace nebo jiná právnická osoba uvedená v § 77b odst. 2 písm. e) nebo která na výzvu Akreditačního úřadu zveřejněnou na internetových stránkách ministerstva projevila zájem podílet se na činnosti hodnotících komisí. Zápis se provede, pokud daná osoba splňuje podmínky pro zařazení do Seznamu hodnotitelů stanovené Radou Akreditačního úřadu, po projednání s orgány reprezentace vysokých škol, na základě souhlasného usnesení Rady Akreditačního úřadu a písemného souhlasu zapisované osoby podílet se na činnosti hodnotících komisí, a to na dobu 6 let. V případě osob zaměřených na oblast vzdělávání „Bezpečnostní obory“ se k jejich zápisu do seznamu vyžaduje také souhlasné stanovisko Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra. Na zápis do seznamu není právní nárok.

(5) Rada Akreditačního úřadu může zapsaného hodnotitele vyřadit ze Seznamu hodnotitelů před uplynutím doby, na niž byl zapsán, na základě jeho žádosti, z vlastního odůvodněného podnětu nebo na základě odůvodněného podnětu ministerstva, Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany.

(6) V Seznamu hodnotitelů se o hodnotiteli vedou tyto údaje:

a) osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu; u cizinců také pohlaví, adresa místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství,

b) nejde-li o studenta, zaměření vysokoškolského vzdělání hodnotitele, jeho akademické tituly, vědecké hodnosti, úspěšně ukončená habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem, včetně uvedení programů nebo oborů, ve kterých byly tituly a hodnosti získány a ve kterých byla habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ukončena, a uvedení vysoké školy, na které se habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem uskutečnilo,

c) v případě studenta nejvyšší dosažené vzdělání, název vysoké školy, již je studentem, a název studijního programu, ve kterém studuje,

d) v případě zaměstnance vysoké školy druh základního pracovněprávního vztahu hodnotitele k vysoké škole a název vysoké školy,

e) povolání hodnotitele a jeho případná návaznost na vysoké školství, včetně uvedení, zda jde o současného nebo bývalého akademického nebo vědeckého pracovníka vysoké školy, emeritního rektora nebo jiného bývalého nebo současného funkcionáře vysoké školy nebo její součásti, odborníka ze sféry státní, územní nebo jiné veřejné správy, odborníka ze sféry zaměstnavatelů absolventů vysokých škol, podnikové sféry spolupracující s vysokými školami nebo sféry výzkumných institucí nebo jiného odborníka z praxe, a oblast vzdělávání, ve které je hodnotitel činný.

(7) Akreditační úřad zveřejňuje na internetových stránkách ministerstva výpis ze Seznamu hodnotitelů, který obsahuje u každého hodnotitele osobní jméno a příjmení, tituly a vědecké

hodnosti a povolání a jeho odborné zaměření; u studentů se uvede rovněž jejich právní postavení studenta a název vysoké školy, na které studují.

§ 83f

Kancelář Akreditačního úřadu

Kancelář Akreditačního úřadu je organizační součástí ministerstva a plní úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Akreditačního úřadu, včetně vedení databází spojených s činností Akreditačního úřadu a provádění úkonů Akreditačního úřadu ve správním řízení, s výjimkou úkonů vyhrazených orgánům nebo oprávněným úředním osobám stanoveným zákonem.

§ 84

Vnější hodnocení činnosti vysokých škol a kontrola

(1) Akreditační úřad vykonává u vysokých škol kontrolu dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností a provádí vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysokých škol.

(2) Hodnocení podle odstavce 1 se provádí

a) na základě podnětu ministra, nebo

b) shledá-li Akreditační úřad závažné důvody pro mimořádné hodnocení.

(3) Při hodnocení podle odstavce 1 může využívat Akreditační úřad výsledky vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a případné hodnocení provedené všeobecně uznávanou hodnotící agenturou podle § 77a odst. 4, již se pro účely tohoto zákona rozumí agentura, která je zařazená v registru EQAR (Evropském registru agentur zabezpečujících kvalitu) nebo je členem sdružení ENQA (Evropské asociace pro zabezpečování kvality ve vysokém školství).

§ 85

Povinnosti při uskutečňování akreditovaných činností

Vysoká škola, které byla udělena akreditace, je povinna v době její platnosti

a) dodržovat všechny požadavky vyplývající z § 77b a 78a,

b) zlepšovat systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a naplňovat cíle strategického záměru vzdělávací a tvůrčí činnosti vysoké školy,

c) informovat Akreditační úřad o podstatných změnách, které probíhají na vysoké škole a které mají nebo mohou mít dopad na uskutečňování akreditovaných činností,

d) poskytovat Akreditačnímu úřadu zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a dodatky k této zprávě, popřípadě další informace, které si Akreditační úřad vyžádá.

§ 86

Nápravná opatření při nedostatcích v uskutečňování akreditovaných činností

(1) Zjistí-li Akreditační úřad nedostatky při uskutečňování akreditovaných činností, uloží vysoké škole, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu.

(2) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky při uskutečňování studijního programu, jehož akreditace byla vysoké škole udělena nebo který byl akreditován vysoké škole ze zákona a který není vysokou školou uskutečňován na základě institucionální akreditace v rámci oblasti vzdělávání, pro niž má vysoká škola institucionální akreditaci, rozhodne podle povahy věci o

a) omezení akreditace studijního programu spočívajícím v zákazu přijímat ke studiu daného studijního programu další uchazeče, nebo

b) odnětí akreditace studijního programu.

(3) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky při uskutečňování studijního programu na základě institucionální akreditace v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro něž má vysoká škola institucionální akreditaci, rozhodne podle povahy věci o

a) omezení oprávnění uskutečňovat studijní program, spočívajícím v zákazu přijímat ke studiu daného studijního programu další uchazeče,

b) zániku oprávnění uskutečňovat studijní program,

c) omezení institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání, spočívajícím v zániku práva vytvářet další studijní programy v této oblasti nebo v těchto oblastech vzdělávání a rozšiřovat stávající studijní programy v této oblasti nebo v těchto oblastech vzdělávání, nebo

d) odnětí institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání.

(4) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky v činnosti vysoké školy, které byla udělena institucionální akreditace, rozhodne o odnětí institucionální akreditace pro ty oblasti vzdělávání, ve kterých zjistil nedostatky. Zároveň může rozhodnout o přijetí opatření uvedených v odstavci 3 písm. a) a b).

(5) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky v habilitačním řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, rozhodne podle povahy věci o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem v těch oborech, ve kterých zjistil nedostatky.

(6) Opatření uvedená v odstavcích 2 až 5 může Akreditační úřad přijmout také v případě, že zjištěné nedostatky podle odstavce 1 nebyly ve stanovené lhůtě po výzvě Akreditačního úřadu odstraněny, nebo v případě, že vysoká škola neposkytla Akreditačnímu úřadu součinnost nezbytnou pro výkon jeho působnosti.

(7) Akreditační úřad může akreditaci odejmout i v případě, že na straně vysoké školy, její součástí nebo spolupracující právnické osoby nastaly takové okolnosti, které by odůvodňovaly zamítnutí žádosti o akreditaci.

(8) V případě, že došlo k odnětí akreditace podle odstavce 2 písm. b) nebo k zániku oprávnění podle odstavce 3 písm. b), je vysoká škola povinna zajistit studentům možnost

pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.

(9) Pominou-li důvody, pro které bylo přijato nápravné opatření podle odstavce 2 písm. a), odstavce 3 písm. a) nebo c) nebo opatření pozastavující akreditaci podle odstavce 5, Akreditační úřad přijaté opatření zruší.

§ 86a

(1) Účastníkem řízení ve věcech uvedených v § 78 až 86 je pouze vysoká škola, která je držitelem příslušné akreditace nebo žadatelem o akreditaci; účastníkem řízení podle § 81 je rovněž příslušná právnická osoba zabývající se vzdělávací a tvůrčí činností uvedená v § 81 odst. 1.

(2) Účastníkem řízení uvedeného v § 79 odst. 5 je pouze žadatel, jemuž byl pravomocně udělen státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola rozhodnutím, které dosud nenabývalo účinnosti.

(3) Účastníkem řízení o žádosti o udělení institucionální akreditace je také právnická osoba podle § 81d odst. 2 písm. b), pokud má být vysoké škole rozhodnutím o udělení institucionální akreditace založeno oprávnění uskutečňovat studijní program ve spolupráci s touto osobou.

ČÁST DESÁTÁ STÁTNÍ SPRÁVA

§ 87

Působnost ministerstva

(1) Ministerstvo

a) registruje vnitřní předpisy vysokých škol,

b) vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o stavu vysokého školství a strategický záměr ministerstva,

c) projednává a vyhodnocuje strategické záměry veřejných vysokých škol a strategické záměry soukromých vysokých škol a každoroční plány jejich realizace,

d) rozděljuje finanční prostředky ze státního rozpočtu z kapitoly školství vysokým školám a kontroluje jejich využití,

e) kontroluje hospodaření veřejné vysoké školy; postupuje při tom podle zvláštního předpisu,²⁰⁾

f) uděluje státní souhlas podle § 39 a 39a,

g) stanoví vyhláškou

1. postup a podmínky při zveřejnění průběhu přijímacího řízení,

2. formát a strukturu datové zprávy a technické podmínky a lhůty předávání údajů podle § 87b odst. 4,

3. termíny, strukturu a formu předávání údajů podle písmene i) vysokými školami ministerstvu,

4. formát a strukturu datové zprávy a technické podmínky a lhůty předávání údajů podle § 90b odst. 3,

h) jmenuje a odvolává další členy zkušební komise podle § 53 odst. 3,

i) sdružuje a využívá informace o uchazečích o přijetí ke studiu a o účastnících a absolventech celoživotního vzdělávání a informace z matriky studentů v souladu se zvláštními předpisy a agregované údaje o zaměstnancích vysokých škol a jejich odměňování; při sdružování a využívání informací a při provádění statistických zjišťování je oprávněno samo, případně prostřednictvím jím pověřené osoby, využívat rodná čísla uchazečů o přijetí ke studiu ve studijním programu, osob přijatých ke studiu ve studijním programu, studentů studujících ve studijním programu, a osob, které přerušily nebo ukončily studium ve studijním programu, účastníků celoživotního vzdělávání a absolventů celoživotního vzdělávání; vysoké školy jsou povinny předávat ministerstvu tyto údaje v termínech, struktuře a formě stanovené prováděcím právním předpisem,

j) vede

1. registr uměleckých výstupů podle § 77c,

2. veřejně přístupný registr vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů podle § 87a,

3. registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol podle § 87b,

4. registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 90b,

k) v souladu s tímto zákonem řídí vysoké školy při výkonu státní správy,

l) plní úkoly nadřízeného správního orgánu vysokých škol ve správním řízení vedeném v rámci výkonu státní správy,

m) přijímá opatření podle § 37, 38 a 43,

n) uznává zahraniční vysokoškolské vzdělání a kvalifikaci podle § 89 až 90a,

o) přiznává stipendia hrazená ze státního rozpočtu podle § 91,

p) materiálně a finančně zabezpečuje činnost Akreditačního úřadu,

q) vyslovuje souhlas nebo se vyjadřuje k záležitostem uvedeným v § 95,

r) poskytuje metodickou pomoc vysokým školám ve věcech přípravy statutů a dalších předpisů vysokých škol a fakult, vedení evidence studentů, statistického výkaznictví, knihovnictví, informačních systémů a zahraničních styků,

s) uděluje věcné a finanční ocenění vynikajícím studentům, absolventům studia ve studijním programu a dalším osobám za mimořádné výsledky ve studiu a v tvůrčí činnosti,

t) poskytuje Akreditačnímu úřadu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné k jeho činnosti,

u) informuje na základě podkladů od Akreditačního úřadu uznávací orgány o vydání rozhodnutí o udělení akreditace studijního programu zaměřeného na přípravu k výkonu regulovaného povolání nebo o uskutečňování studijního programu tohoto zaměření v rámci udělené institucionální akreditace pro oblast vzdělávání, ke kterému bylo vydáno stanovisko podle § 78 odst. 6 a § 79 odst. 2 písm. f); daný studijní program zašle uznávacímu orgánu zároveň se zaslanou informací,

v) poskytuje účelovou podporu z evropských fondů prostřednictvím státního rozpočtu právnickým a fyzickým osobám jako příjemcům, nebo spolupříjemcům, které na základě dohody uzavřené mezi těmito osobami řeší projekty zaměřené na vzdělávací činnost realizovanou na vysokých školách na základě vyhlášené veřejné soutěže,

w) stanovuje část účelové podpory z evropských fondů, kterou je příjemce povinen poskytnout spolupříjemci podle písmene v). Při poskytnutí účelové podpory se nepostupuje podle zvláštního předpisu^{20a}),

x) uděluje povolení nebo oprávnění k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky podle § 93a odst. 3 a 5 a § 93f a 93h a vykonává kontrolu dodržování právních předpisů v oblasti poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky,

y) projednává správní delikty a ukládá za ně sankce,

z) provádí vyšší ověření vysokoškolských diplomů a dodatků k vysokoškolským diplomům vydaných vysokými školami v České republice, a to za účelem jejich použití v zahraničí, formou ověřování podpisů a otisků razítek na uvedených listinách.

(2) Ministerstvo dále

a) umožňuje nahlížet do registru uměleckých výstupů podle § 77c

1. Akreditačnímu úřadu a při prokázání právního zájmu rektorům veřejných a státních vysokých škol a orgánům soukromých vysokých škol plnicím funkci rektora a zaměstnancům vysokých škol zvláště k tomu pověřeným uvedenými orgány vysoké školy,

2. osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v registru, a to na údaje týkající se jejich osoby, včetně záznamů vedených o nahlížení na tyto jejich osobní údaje,

b) umožňuje nahlížet do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol, uvedeného v odstavci 1 písm. j) bodě 3 a v § 87b,

1. Akreditačnímu úřadu a při prokázání právního zájmu rektorům veřejných a státních vysokých škol a orgánům soukromých vysokých škol plnicím funkci rektora a zaměstnancům vysokých škol zvláště k tomu pověřeným uvedenými orgány vysoké školy; vysoká škola využívá informace z registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů pro účely zjišťování skutkového stavu souvisejícího se záležitostmi týkajícími se akreditací a vzniku nebo případného souběhu základních pracovněprávních vztahů,

2. osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v registru, a to na údaje týkající se jejich osoby, včetně záznamů vedených o nahlížení na tyto jejich osobní údaje,

3. statutárním orgánům poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky při prokázání právního zájmu,

c) umožňuje nahlížet do registru řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, uvedeného v odstavci 1 písm. j) bodě 4 a v § 90b,

1. Akreditačnímu úřadu,

2. Ministerstvu obrany, Ministerstvu vnitra, rektorům veřejných vysokých škol a zaměstnancům veřejných vysokých škol zvláště k tomu pověřeným rektory veřejných vysokých škol; uvedené orgány a veřejné vysoké školy využívají informace z registru pro účely zjišťování skutkového stavu v jimi vedených řízeních o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace nebo v řízeních o žádostech o přijetí ke studiu,

3. rektorům státních vysokých škol a orgánům soukromých vysokých škol vykonávajícím funkci rektora a jimi pověřeným zaměstnancům, a to pro účely zjišťování skutkového stavu v řízeních o žádostech o přijetí ke studiu,

4. těm, kteří prokáží oprávnění podle zvláštního zákona,

5. osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v registru, a to na údaje týkající se jejich osoby.

§ 87a

Registr vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů

(1) Registr vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů je informačním systémem veřejné správy, který slouží zejména pro účely zjišťování skutkového stavu v řízeních ve věcech akreditací. Správcem registru vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů je ministerstvo.

(2) Registr vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů se člení podle vysokých škol, oblastí vzdělávání a typů studijních programů a jejich profilů. Součástí registru je Seznam poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky, uvedených v § 93a, a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů.

(3) Strukturu registru stanoví ministerstvo; Akreditační úřad, vysoké školy a poskytovatelé zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky poskytují ministerstvu jím požadované příslušné údaje k evidenci.

§ 87b

Registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů

(1) Registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o zaměstnancích veřejných, státních a soukromých vysokých škol, kteří jsou docenty, profesory nebo mimořádnými profesory. Správcem registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol je ministerstvo.

(2) Registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol obsahuje o zaměstnancích uvedených v odstavci 1 větě první tyto údaje:

a) osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení, rok narození a obec, kde má trvalý pobyt; u cizinců také pohlaví, adresu místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství,

b) údaje o datu získání vysokoškolského vzdělání zaměstnance, o jeho akademických titulech, vědeckých hodnostech a úspěšně ukončených habilitačních řízeních a řízeních ke jmenování profesorem, včetně uvedení programů a oborů, ve kterých byly tituly a hodnosti získány a ve kterých byla habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ukončena a uvedení vysoké školy, na které se habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem uskutečnilo, a o datech jmenování docentem a profesorem,

c) údaje o vzniku, změně a skončení základního pracovněprávního vztahu zaměstnance k vysoké škole nebo v případě státní vysoké školy k České republice, včetně údaje o rozsahu práce, vyjádřeném stanoveným počtem hodin výkonu práce za týden, případně za kalendářní rok nebo za jiné příslušné období, a o době, na kterou je základní pracovněprávní vztah k vysoké škole nebo k České republice sjednán a obdobné údaje o služebním poměru, je-li místo akademického pracovníka působícího na státní vysoké škole obsazeno vojákem v činné službě nebo příslušníkem Policie České republiky ve služebním poměru.

(3) Uživateli registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol jsou

a) ministerstvo,

b) Akreditační úřad,

c) rektori veřejných vysokých škol a státních vysokých škol, orgány soukromých vysokých škol plnící funkci rektora a zaměstnanci vysokých škol zvláště k tomu pověřeni rektorem,

d) zaměstnanec vysoké školy, jehož údaje jsou obsaženy v registru, pokud jde o údaje o jeho osobě.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formát a strukturu datové zprávy, jejímž prostřednictvím veřejné, státní a soukromé školy oznamují změny v údajích týkajících se jejich zaměstnanců, technické podmínky a lhůty předávání údajů.

(5) Součástí registru jsou údaje o docentech a profesorech působících v základním pracovněprávním vztahu jako pedagogičtí nebo vědečtí pracovníci poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky uvedených v § 93a. Ustanovení odstavců 1 až 4 se na ně použijí obdobně.

§ 88

Matrika studentů

(1) Vysoká škola vede matriku studentů. Matrika studentů slouží k evidenci o studentech a k rozpočtovým a statistickým účelům.

(2) Do matriky studentů se zaznamenává osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení, rodné číslo, stav a adresa místa trvalého pobytu studenta, u cizinců též datum narození, pohlaví, adresa místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství.

(3) V matrice studentů jsou o jednotlivých studentech vedeny zejména údaje o

a) zápisu do studia,

- b) předchozím vzdělání,*
- c) studijním programu a formě studia,*
- d) zápisu do vyššího ročníku nebo dalšího bloku,*
- e) složené státní zkoušce a uděleném akademickém titulu,*
- f) přerušení studia,*
- g) ukončení studia,*
- h) čísla vysokoškolského diplomu a dodatku k diplomu, byl-li vydán.*

Strukturu informační věty provozované databáze a její technické podmínky stanoví ministerstvo po projednání s vysokou školou.

(4) Záznamy do matriky studentů mohou provádět pouze zaměstnanci vysoké školy zvláště k tomu pověřeni; záznamy podle odstavce 3 písm. a) a c) až g) se provedou neprodleně po rozhodné události. Matrika studentů a doklady o rozhodných událostech jsou archiválie; při jejich archivování a vystavování výpisů a opisů se postupuje podle zvláštních předpisů.²¹⁾

(5) Vysoká škola sdělí tomu, kdo osvědčil právní zájem, příslušný údaj z matriky studentů.

Uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace

§ 89

(1) Na žádost absolventa zahraniční vysoké školy vydá osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání nebo jeho části v České republice:

a) ministerstvo, jestliže je Česká republika vázána mezinárodní smlouvou se zemí, kde je zahraniční vysoká škola zřízena a uznána, a ministerstvo je touto smlouvou k uznání zmocněno,

b) v ostatních případech veřejná vysoká škola, která uskutečňuje obsahově obdobný studijní program.

(2) V pochybnostech určí příslušnost veřejné vysoké školy ministerstvo nebo rozhodne o uznání vysokoškolského vzdělání nebo jeho části samo.

(3) Veřejná vysoká škola vydá osvědčení na základě znalosti úrovně zahraniční vysoké školy nebo na základě rozsahu znalostí a dovedností osvědčených vysokoškolskou kvalifikací.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí obdobně pro jednotlivou zkoušku vykonanou na vysoké škole v zahraničí, nejde-li o společný studijní program s vysokou školou podle tohoto zákona.

§ 90

(1) Ve věcech uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace veřejnou vysokou školou rozhoduje rektor.

(2) Podkladem pro uznání je originál nebo úředně ověřená kopie diplomu, vysvědčení nebo obdobného dokladu vydaného zahraniční vysokou školou, případně originál nebo úředně ověřená kopie dodatku k diplomu a doplňující informace o tom, že studijní program uskutečňovala instituce oprávněná poskytovat vzdělání srovnatelné s vysokoškolským

vzděláním podle tohoto zákona, a o náplni vysokoškolského studia v zahraničí. V případě potřeby se připojí úředně ověřený překlad těchto dokladů.

(3) Veřejná vysoká škola nebo ministerstvo může požadovat, aby pravost podpisů a otisků razítek na originálech dokladů byla ověřena ministerstvem zahraničních věcí státu, v němž má sídlo vysoká škola, která doklad vydala, nebo příslušným cizozemským orgánem a příslušným zastupitelským úřadem České republiky, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(4) Jde-li o osobu, které byla v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie poskytnuta mezinárodní ochrana formou azylu nebo doplňkové ochrany^{21a}) nebo na kterou je třeba na základě mezinárodních závazků České republiky pohlížet jako na uprchlíka nebo vyhnance nebo osobu v podobné situaci jako uprchlíci, lze předložení dokladu uvedeného v odstavci 2 a ověření pravosti podle odstavce 3 nahradit čestným prohlášením takovéto osoby o skutečnostech jinak prokazovaných takovýmto dokladem nebo ověřením.

(5) Zjistí-li veřejná vysoká škola nebo podle § 89 odst. 2 ministerstvo, že jsou studijní programy po jejich srovnání v podstatných rysech odlišné, žádost o uznání zamítne.

§ 90a

(1) Při podání žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89 je žadatel povinen uhradit

a) poplatek za úkony spojené s řízením o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle odstavce 2, je-li žádost podávána veřejné vysoké škole, anebo

b) správní poplatek podle odstavce 3, je-li žádost podávána ministerstvu, Ministerstvu vnitra nebo Ministerstvu obrany.

(2) Je-li žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89 podána veřejné vysoké škole, vybírá veřejná vysoká škola poplatek za úkony spojené s řízením o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, který činí 3000 Kč. Poplatek je příjmem veřejné vysoké školy, platí se na její účet.

(3) Podání žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89 ministerstvu, Ministerstvu vnitra nebo Ministerstvu obrany podléhá zpoplatnění podle zákona o správních poplatcích³⁴).

§ 90b

Registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace

(1) Ministerstvo vede registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89, který je informačním systémem veřejné správy. Ministerstvo, Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra a veřejné vysoké školy vkládají do registru

a) jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu žadatele; u cizinců také pohlaví, adresu místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství,

b) označení zahraničního dokladu o vzdělání, jehož se žádost týká, včetně názvu a sídla zahraniční vysoké školy, která jej vydala, a označení státu, podle jehož právního řádu byl doklad vydán,

c) údaje o výsledku řízení o žádosti s uvedením orgánu, který o žádosti rozhodoval a uvedením spisové značky, pod kterou bylo řízení vedeno, včetně uvedení čísla jednacího a data vyhotovení a data vydání rozhodnutí o žádosti.

(2) Údaje z registru poskytne ministerstvo na žádost osobám a orgánům uvedeným v § 87 odst. 2 písm. c).

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou formát a strukturu datové zprávy, jejímž prostřednictvím veřejné vysoké školy, Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra oznamují údaje týkající se jimi vedených správních řízení, technické podmínky a lhůty předávání údajů.

ČÁST JEDENÁCTÁ

STIPENDIA

§ 91

Stipendia

(1) Studentům vysoké školy mohou být přiznána stipendia.

(2) Stipendia hrazená z dotace nebo z příspěvku mohou být studentům přiznána

a) za vynikající studijní výsledky,

b) za vynikající výzkumné, vývojové a inovační, umělecké nebo další tvůrčí výsledky přispívající k prohloubení znalostí,

c) na výzkumnou, vývojovou a inovační činnost podle zvláštního právního předpisu^{8e}).

d) v případě tíživé sociální situace studenta,

e) v případech zvláštního zřetele hodných.

(3) Stipendium podle odstavce 2 písm. d) se přiznává též studentům, kteří mají nárok na přídavek na dítě podle zvláštního právního předpisu^{21a}), jestliže rozhodný příjem v rodině zjišťovaný pro účely přídavku na dítě nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 1,5. Stipendium se přiznává po standardní dobu studia na deset měsíců v akademickém roce; měsíční výše stipendia odpovídá jedné čtvrtině výše základní sazby minimální mzdy za měsíc, s tím, že takto určená výše stipendia se zaokrouhluje na celé desetikoruny nahoru. Nárok na stipendium prokazuje student písemným potvrzením vydaným na jeho žádost orgánem státní sociální podpory, který přídavek přiznal, že příjem rodiny zjišťovaný pro účely přídavku na dítě za kalendářní rok uvedený v potvrzení nepřevyšil součin částky životního minima rodiny a koeficientu 1,5. Potvrzení pro účely přiznání stipendia platí po dobu 21 měsíců od uplynutí roku, za který byl příjem rodiny zjišťován. Nárok na stipendium může student uplatnit za určité časové období pouze jednou.

(4) Stipendia hrazená z dotace nebo z příspěvku mohou být přiznána též

a) na podporu studia v zahraničí,

- b)* na podporu studia v České republice,
- c)* studentům doktorských studijních programů.

(5) Stipendia přiznává studentům vysoká škola nebo fakulta podle stipendijního řádu.

(6) Ministerstvo přiznává stipendia za podmínek stanovených v odstavcích 2 a 4 podle programů vyhlášených ministrem, s přihlédnutím k závazkům z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána. Ministerstvo může přiznat tato stipendia též občanům České republiky studujícím na vysokých školách v zahraničí.

ČÁST DVANÁCTÁ

REPREZENTACE VYSOKÝCH ŠKOL

§ 92

(1) Reprezentaci vysokých škol tvoří

a) orgán složený z členů akademických obcí vysokých škol delegovaných jejich zastupitelskými akademickými orgány,

b) orgán složený z představitelů vysokých škol.

(2) Podrobnější postup vytvoření těchto orgánů a pravidla jejich jednání stanoví jejich statuty.

(3) Ministr projednává s reprezentací vysokých škol návrhy a opatření, která se vysokých škol významně týkají, včetně návrhů právních předpisů týkajících se oblastí vzdělávání, standardů pro akreditace, přijímacího řízení a statutu Akreditačního úřadu.

(4) Reprezentace vysokých škol zejména

a) podává návrhy na jmenování členů Rady Akreditačního úřadu podle § 83b odst. 1; návrh podávají oba orgány uvedené v odstavci 1,

b) předkládá Radě Akreditačního úřadu návrhy na zápis osob do Seznamu hodnotitelů podle § 83e,

c) může předkládat ministerstvu podněty týkající se obsahu prováděcích právních předpisů vydávaných podle tohoto zákona.

ČÁST TŘINÁCTÁ

FAKULTNÍ NEMOCNICE

§ 93

(1) Klinická a praktická výuka v oblastech vzdělávání „Všeobecné lékařství a zubní lékařství“, „Zdravotnické obory“ a „Farmacie“ se uskutečňuje zejména ve fakultních nemocnicích.²²⁾ V těchto nemocnicích se uskutečňuje též vědecká, výzkumná nebo vývojová činnost.

(2) Podrobnosti úpravy stanoví zvláštní předpis.

ČÁST ČTRNÁCTÁ
POSKYTOVATELÉ ZAHRANIČNÍHO VYSOKOŠKOLSKÉHO
VZDĚLÁVÁNÍ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

§ 93a

Zahraniční vysoká škola a tuzemská právnická osoba

(1) Zahraniční vysokou školou se rozumí právnická osoba ustavená podle právních předpisů cizího státu, která je v cizím státě, podle jehož právních předpisů byla zřízena, (dále jen „domovský stát“) součástí vysokoškolského vzdělávacího systému domovského státu a která v domovském státě poskytuje vzdělávání, jehož absolvováním se v domovském státě podle jeho právních předpisů získává vysokoškolské vzdělání.

(2) Zahraniční vysoká škola, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého jiného členského státu Evropské unie, nebo která byla zřízena nebo založena podle práva některého jiného členského státu Evropské unie, (dále jen „evropská zahraniční vysoká škola“) je oprávněna poskytovat na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu, uskutečňované podle právních předpisů jejího domovského státu, pokud se v České republice přihlásila k plnění informačních povinností podle § 93b odst. 1.

(3) Zahraniční vysoká škola, která není evropskou zahraniční vysokou školou, (dále jen „mimoevropská zahraniční vysoká škola“) je oprávněna poskytovat na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu, uskutečňované podle právních předpisů jejího domovského státu, pokud jí ministerstvo udělilo povolení podle § 93f k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky (dále jen „tuzemské povolení“).

(4) Tuzemská právnická osoba, která hodlá na území České republiky v rámci spolupráce s evropskou zahraniční vysokou školou poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu evropské zahraniční vysoké školy podle právních předpisů domovského státu evropské zahraniční vysoké školy, (dále jen „pobočka evropské zahraniční vysoké školy“) je oprávněna toto vzdělávání na území České republiky uskutečňovat, pokud se v České republice přihlásila k plnění informačních povinností podle § 93d odst. 1.

(5) Tuzemská právnická osoba, která hodlá na území České republiky v rámci spolupráce s mimoevropskou zahraniční vysokou školou poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu mimoevropské zahraniční vysoké školy podle právních předpisů domovského státu mimoevropské zahraniční vysoké školy, (dále jen „pobočka mimoevropské zahraniční vysoké školy“) je oprávněna toto vzdělávání na území České republiky poskytovat, pokud jí ministerstvo udělilo oprávnění podle § 93h k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky (dále jen „tuzemské oprávnění“).

(6) Podmínky poskytování vzdělávání stanovené zvláštními právními předpisy nejsou odstavci 2 až 5 dotčeny.

(7) Na uznávání dokladů o vzdělání získaných studiem v zahraniční vysoké škole uskutečňovaným v České republice se použijí § 89 až 90b obdobně.

§ 93b

Informační povinnosti evropské zahraniční vysoké školy

(1) Evropská zahraniční vysoká škola, která na území České republiky hodlá sama nebo prostřednictvím tuzemské právnické osoby poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání a zahraniční vysokoškolský studijní program podle právních předpisů domovského státu, je povinna přihlásit se ministerstvu k plnění informačních povinností, a to před zahájením uskutečňování zahraniční vysokoškolské vzdělávací činnosti na území České republiky.

(2) Evropská zahraniční vysoká škola uvedená v odstavci 1 je povinna

a) oznámit ministerstvu, že hodlá poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání a zahraniční vysokoškolský studijní program na území České republiky,

b) předložit ministerstvu doklady prokazující své ustavení a působení v domovském státě jako státem uznané vysoké školy,

c) oznámit ministerstvu místo uskutečňování zahraniční vzdělávací činnosti v zahraničních vysokoškolských studijních programech a podle typu studijních programů i uskutečňování tvůrčí činnosti na území České republiky,

d) předložit ministerstvu informace o studiu v zahraničním vysokoškolském studijním programu, který hodlá uskutečňovat nebo uskutečňuje na území České republiky, zejména o jeho obsahu, uplatnitelnosti absolventů, organizaci studia, udělovaném zahraničním akademickém nebo jiném titulu, rozsahu studia, právech a povinnostech studentů,

e) předložit ministerstvu doklady o akreditaci nebo jiné formě uznání zahraničního vysokoškolského studijního programu podle právních předpisů svého domovského státu,

f) oznámit ministerstvu změny údajů uvedených v písmenech a) až e) do 30 dnů od jejich uskutečnění,

g) informovat ministerstvo o skončení poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky,

h) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat

1. seznam zahraničních vysokoškolských studijních programů, které uskutečňuje na území České republiky, včetně jejich typu, případného členění na studijní obory, formy výuky a standardní doby studia,

2. doklady o platnosti akreditace nebo jiné formy uznání zahraničních vysokoškolských studijních programů, uskutečňovaných na území České republiky, podle právních předpisů jejího domovského státu,

3. podmínky pro přijetí ke studiu uskutečňovanému na území České republiky, způsob podávání přihlášek a informace o zápisu do studia,

4. informaci o právním postavení studenta a absolventa studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,

5. stanovené poplatky spojené se studiem,

6. popis kreditového systému, je-li používán,

7. místo uskutečňování studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,

8. seznam programů dalšího vzdělávání,

i) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat studijní a zkušební řád.

(3) Povinnosti uvedené v odstavci 1 a v odstavci 2 písm. a) až e) musí být splněny před zahájením uskutečňování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky. Povinnost uvedenou v odstavci 2 písm. g) je třeba splnit do 30 dnů od ukončení uskutečňování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky. Povinnosti uvedené v odstavci 2 písm. h) a i) je třeba plnit tak, aby aktuální platné údaje byly zveřejněny nejpozději do 30 dnů po příslušné změně zveřejňovaného údaje. Nejsou-li příslušné dokumenty nebo informace vyhotoveny v českém jazyce, poskytovatel je zveřejňuje a předkládá podle odstavce 2 spolu s jejich českým překladem.

§ 93c

Další povinnosti evropské zahraniční vysoké školy

Evropská zahraniční vysoká škola přihlášená k plnění informačních povinností je rovněž povinna

a) poskytovat aktuální údaje o zahraničních vysokoškolských studijních programech uskutečňovaných na území České republiky do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů,

b) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o činnosti zahraniční vysoké školy na území České republiky v příslušném kalendářním roce nejpozději do konce dubna následujícího kalendářního roku; na obsah výroční zprávy se přiměřeně použije § 21 odst. 2,

c) vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek strategický záměr působení zahraniční vysoké školy na území České republiky, a to nejpozději do 4 měsíců od přihlášení se k plnění informačních povinností,

d) bezplatně poskytovat ministerstvu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné pro jeho činnost,

e) vést matriku studentů o studentech studujících na území České republiky, na kterou se § 88 použije přiměřeně,

f) poskytovat aktuální údaje do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol o docentech a profesorech, působících jako pedagogičtí nebo vědečtí pracovníci na evropské zahraniční vysoké škole na území České republiky,

g) oznámit ministerstvu své zrušení.

§ 93d

Informační povinnosti pobočky evropské zahraniční vysoké školy

(1) Pobočka evropské zahraniční vysoké školy je povinna přihlásit se ministerstvu k plnění informačních povinností, a to před zahájením poskytování vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky.

(2) Pobočka evropské zahraniční vysoké školy je povinna

a) oznámit ministerstvu, že hodlá poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání a zahraniční vysokoškolský studijní program na území České republiky,

b) předložit ministerstvu doklady prokazující ustavení a působení příslušné zahraniční vysoké školy v domovském státě jako státem uznané vysoké školy,

c) oznámit ministerstvu místo uskutečňování zahraniční vzdělávací činnosti v zahraničním vysokoškolském studijním programu a podle typu studijního programu i uskutečňování tvůrčí činnosti na území České republiky,

d) předložit ministerstvu informace o studiu v zahraničním vysokoškolském studijním programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, zejména o jeho obsahu, uplatnitelnosti absolventů, organizaci studia, udělovaném zahraničním akademickém nebo jiném titulu, rozsahu studia a právech a povinnostech studentů,

e) předložit ministerstvu doklady o akreditaci nebo jiné formě uznání zahraničního vysokoškolského studijního programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, podle právních předpisů domovského státu příslušné evropské zahraniční vysoké školy,

f) předložit ministerstvu dohodu nebo dohody nebo jiné doklady prokazující a upravující spolupráci dané tuzemské právnické osoby s příslušnou zahraniční vysokou školou,

g) oznámit ministerstvu změny údajů uvedených v písmenech a) až f) do 30 dnů od jejich uskutečnění,

h) informovat ministerstvo o skončení poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky,

i) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat

1. seznam zahraničních vysokoškolských studijních programů, které uskutečňuje na území České republiky, včetně jejich typu, případného členění na studijní obory, formy výuky a standardní doby studia,

2. doklady o platnosti akreditace nebo jiné formy uznání zahraničních vysokoškolských studijních programů, uskutečňovaných na území České republiky, podle právních předpisů domovského státu příslušné zahraniční vysoké školy,

3. podmínky pro přijetí ke studiu uskutečňovanému na území České republiky, způsob podávání přihlášek a informace o zápisu do studia,

4. informaci o právním postavení studenta a absolventa studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,

5. stanovené poplatky spojené se studiem,

6. popis kreditového systému, je-li používán,

7. místo uskutečňování studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,

8. seznam programů dalšího vzdělávání,

j) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat studijní a zkušební řád.

(3) Povinnosti uvedené v odstavci 1 a v odstavci 2 písm. a) až f) je třeba splnit před zahájením poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání a uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu na území České republiky. Povinnost uvedenou v odstavci 2 písm. h) je třeba splnit do 30 dnů od ukončení poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání a uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu na území České republiky. Povinnosti uvedené v odstavci 2 písm. i) a j) je třeba plnit tak, aby aktuální platné údaje byly zveřejněny nejpozději do 30 dnů po příslušné změně zveřejňovaného údaje. Nejsou-li příslušné dokumenty nebo informace vyhotoveny v českém jazyce, poskytovatel je zveřejňuje a předkládá podle odstavce 2 spolu s jejich českým překladem.

§ 93e

Další povinnosti pobočky evropské zahraniční vysoké školy

Pobočka evropské zahraniční vysoké školy působící v České republice je rovněž povinna

a) poskytovat aktuální údaje o zahraničních vysokoškolských studijních programech uskutečňovaných na území České republiky do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů,

b) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky v příslušném kalendářním roce nejpozději do konce dubna následujícího kalendářního roku; na obsah výroční zprávy se přiměřeně použije § 21 odst. 2,

c) bezplatně poskytovat ministerstvu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné pro jeho činnost podle tohoto zákona,

d) vést matriku studentů o studentech studujících na území České republiky, na kterou se § 88 použije přiměřeně,

e) poskytovat aktuální údaje do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol o docentech a profesorech, působících jako pedagogičtí nebo vědečtí pracovníci na pobočce evropské zahraniční vysoké školy na území České republiky,

f) oznámit ministerstvu zrušení příslušné evropské zahraniční vysoké školy.

§ 93f

Udělování tuzemského povolení mimoevropským zahraničním vysokým školám

(1) Tuzemské povolení uděluje mimoevropské zahraniční vysoké škole ministerstvo na základě její písemné žádosti.

(2) Žadatel o udělení tuzemského povolení spolu se žádostí předloží ministerstvu

a) doklady prokazující jeho ustavení a působení v domovském státě jako státem uznané vysoké školy,

b) údaje o jeho statutárních orgánech,

c) místo uskutečňování zahraniční vzdělávací činnosti v zahraničním vysokoškolském studijním programu a podle typu studijních programů i uskutečňování tvůrčí činnosti na území České republiky,

d) informace o studiu v zahraničním vysokoškolském studijním programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, zejména o jeho obsahu, uplatnitelnosti absolventů, organizaci studia, udělovaném zahraničním akademickém nebo jiném titulu, rozsahu studia a právech a povinnostech studentů,

e) doklady o akreditaci nebo jiné formě uznání zahraničního vysokoškolského studijního programu, který bude uskutečňovat na území České republiky, podle právních předpisů jeho domovského státu,

f) doklad o oprávnění žadatele podle právních předpisů jeho domovského státu poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky, pokud právní předpisy domovského státu toto oprávnění upravují nebo omezují; není-li toto oprávnění právními předpisy domovského státu upravováno nebo omezováno, doloží žadatel tuto skutečnost svým prohlášením.

(3) Ministerstvo rozhodne o žádosti do 150 dnů.

(4) V případě, že zahraniční vysokoškolský studijní program, který hodlá žadatel uskutečňovat na území České republiky, má být zaměřen na přípravu k výkonu regulovaného povolání, ministerstvo požádá příslušný uznávací orgán^{19a}) o stanovisko, zda absolvent studia v tomto studijním programu bude připraven odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto regulovaného povolání podle zvláštního právního předpisu³⁵). Jde-li o studijní program zaměřený na přípravu odborníků z oblasti bezpečnosti, vyžádá si ministerstvo stanovisko Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany, zda absolventi budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu povolání v této oblasti.

(5) Ministerstvo tuzemské povolení neudělí, jestliže

a) zahraniční vysokoškolský studijní program, který hodlá žadatel uskutečňovat na území České republiky, není dostatečně zabezpečen po stránce personální, finanční a materiální, nebo žadatel nemá vytvořeny podmínky pro řádné zajištění výuky a související tvůrčí činnosti,

b) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro udělení tuzemského povolení a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny,

c) doklady o vzdělání získané absolvováním studia v České republice by nebyly rovnocenné s doklady o vzdělání získanými absolvováním příslušného studia v domovském státě žadatele o udělení tuzemského povolení,

d) absolventi studia v České republice by neměli nárok na vydání dokladů o vzdělání, jestliže ho nevydává mimoevropská zahraniční vysoká škola, ale jiný k tomu oprávněný orgán podle právních předpisů jejího domovského státu,

e) působení mimoevropské zahraniční vysoké školy na území České republiky by bylo podle informací příslušného orgánu jejího domovského státu v rozporu s právními předpisy jejího domovského státu,

f) působení mimoevropské zahraniční vysoké školy na území České republiky by bylo v rozporu s právními předpisy České republiky,

g) má studium připravovat na výkon regulovaného povolání a podle stanoviska příslušného uznávacího orgánu^{19a)} by jeho absolventi nebyli odpovídajícím způsobem připraveni k výkonu tohoto regulovaného povolání podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾, nebo

h) má studium připravovat odborníky z oblasti bezpečnosti a podle stanoviska Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany by jeho absolventi nebyli odpovídajícím způsobem připraveni k výkonu povolání v této oblasti.

(6) Rozhodnutí o udělení tuzemského povolení obsahuje názvy zahraničních vysokoškolských studijních programů, které je mimoevropská zahraniční vysoká škola oprávněna na území České republiky uskutečňovat, název státu, jehož právními předpisy se poskytované zahraniční vysokoškolské vzdělávání řídí, a zahraniční akademický nebo jiný titul udělováný absolventům.

(7) Tuzemské povolení se uděluje na dobu 6 let.

(8) Pokud ministerstvo zjistí, že mimoevropská zahraniční vysoká škola nepůsobí v souladu s tuzemským povolením, vyzve ji, aby nedostatky odstranila ve lhůtě 90 dní. Pokud mimoevropská zahraniční vysoká škola nedostatky neodstraní, ministerstvo vydá rozhodnutí o odnětí tuzemského povolení.

(9) Ministerstvo může na základě žádosti mimoevropské zahraniční vysoké školy rozhodnout o rozšíření tuzemského povolení na uskutečňování dalších zahraničních vysokoškolských studijních programů; odstavce 1 až 6 se použijí obdobně. Rozhodnutím o rozšíření tuzemského povolení se neprodlužuje doba jeho platnosti.

(10) Tuzemské povolení udělené ministerstvem nelze převést na jinou právnickou osobu a nepřechází na právního nástupce mimoevropské zahraniční vysoké školy.

(11) Ministerstvo do 30 dnů od doručení oznámení mimoevropské zahraniční vysoké školy o skončení uskutečňování zahraničních vysokoškolských studijních programů v České republice rozhodne o odnětí tuzemského povolení.

§ 93g

Další povinnosti mimoevropské zahraniční vysoké školy

Mimoevropská zahraniční vysoká škola působící v České republice je rovněž povinna

a) poskytovat aktuální údaje o zahraničních vysokoškolských studijních programech uskutečňovaných na území České republiky do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů,

b) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o činnosti zahraniční vysoké školy na území České republiky v příslušném kalendářním roce nejpozději do konce dubna následujícího kalendářního roku; na obsah výroční zprávy se přiměřeně použije § 21 odst. 2,

c) vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek strategický záměr působení zahraniční vysoké školy na území České republiky, a to nejpozději do 4 měsíců od udělení tuzemského povolení,

d) bezplatně poskytovat ministerstvu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné pro jeho činnost podle tohoto zákona,

e) vést matriku studentů o studentech studujících na území České republiky, na kterou se § 88 použije přiměřeně,

f) poskytovat aktuální údaje do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol o docentech a profesorech, působících jako pedagogičtí nebo vědečtí pracovníci na mimoevropské zahraniční vysoké škole na území České republiky,

g) oznámit ministerstvu své zrušení,

h) informovat ministerstvo o skončení poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky,

i) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat

1. seznam zahraničních vysokoškolských studijních programů, které uskutečňuje na území České republiky, včetně jejich typu, případného členění na studijní obory, formy výuky a standardní doby studia,

2. doklady o platnosti akreditace nebo jiné formy uznání zahraničních vysokoškolských studijních programů, uskutečňovaných na území České republiky, podle právních předpisů jejího domovského státu,

3. podmínky pro přijetí ke studiu uskutečňovanému na území České republiky, způsob podávání přihlášek a informace o zápisu do studia,

4. informaci o právním postavení studenta a absolventa studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,

5. stanovené poplatky spojené se studiem,

6. popis kreditového systému, je-li používán,

7. místo uskutečňování studia v zahraničních vysokoškolských studijních programech,

8. seznam programů dalšího vzdělávání,

j) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat studijní a zkušební řád.

§ 93h

Udělování tuzemského oprávnění pobočce mimoevropské zahraniční vysoké školy

(1) Tuzemské oprávnění uděluje pobočce mimoevropské zahraniční vysoké školy ministerstvo na základě písemné žádosti dané pobočky.

(2) Žadatel o udělení tuzemského oprávnění spolu se žádostí o udělení tuzemského oprávnění předloží ministerstvu

a) doklady prokazující ustavení a působení příslušné mimoevropské zahraniční vysoké školy v domovském státě jako státem uznané vysoké školy,

b) údaje o statutárních orgánech mimoevropské zahraniční vysoké školy,

c) údaje o místu uskutečňování vzdělávací činnosti v zahraničním vysokoškolském studijním programu a podle typu studijního programu i uskutečňování tvůrčí činnosti na území České republiky,

d) informace o studiu v zahraničním vysokoškolském studijním programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, zejména o jeho obsahu, uplatnitelnosti absolventů, organizaci studia, udělovaném zahraničním akademickém nebo jiném titulu, rozsahu studia a právech a povinnostech studentů,

e) doklady o akreditaci nebo jiné formě uznání zahraničního vysokoškolského studijního programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, podle právních předpisů domovského státu příslušné mimoevropské zahraniční vysoké školy,

f) dohodu nebo dohody nebo jiné doklady prokazující a upravující spolupráci dané tuzemské právnické osoby s příslušnou mimoevropskou zahraniční vysokou školou.

(3) Ministerstvo rozhodne o žádosti do 150 dnů.

(4) V případě, že zahraniční vysokoškolský studijní program, který hodlá žadatel uskutečňovat na území České republiky, má být zaměřen na přípravu k výkonu regulovaného povolání, ministerstvo požádá příslušný uznávací orgán^{19a)} o stanovisko, zda absolvent studia v tomto studijním programu bude připraven odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto regulovaného povolání podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾. Jde-li o studijní program zaměřený na přípravu odborníků z oblasti bezpečnosti, vyžádá si ministerstvo stanovisko Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany, zda absolventi budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu povolání v této oblasti.

(5) Ministerstvo tuzemské oprávnění neudělí, jestliže

a) zahraniční vysokoškolský studijní program, který hodlá žadatel uskutečňovat na území České republiky, není dostatečně zabezpečen po stránce personální, finanční a materiální, nebo žadatel nemá vytvořeny podmínky pro řádné zajištění výuky a související tvůrčí činnosti,

b) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro udělení tuzemského oprávnění a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny,

c) doklady o vzdělání získané absolvováním studia v České republice by nebyly rovnocenné s doklady o vzdělání získanými absolvováním příslušného studia v domovském státě příslušné mimoevropské zahraniční vysoké školy,

d) absolventi studia v České republice by neměli nárok na vydání dokladů o vzdělání, jestliže ho nevydává příslušná mimoevropská zahraniční vysoká škola, ale jiný k tomu oprávněný orgán podle právních předpisů jejího domovského státu,

e) působení příslušné mimoevropské zahraniční vysoké školy na území České republiky prostřednictvím žadatele by bylo podle informací příslušného orgánu domovského státu příslušné mimoevropské zahraniční vysoké školy v rozporu s právními předpisy jejího domovského státu,

f) působení příslušné mimoevropské zahraniční vysoké školy na území České republiky prostřednictvím žadatele by bylo v rozporu s právními předpisy České republiky,

g) má studium připravovat na výkon regulovaného povolání a podle stanoviska příslušného uznávacího orgánu^{19a)} by jeho absolventi nebyli odpovídajícím způsobem připraveni k výkonu tohoto regulovaného povolání podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾, nebo

h) má studium připravovat odborníky z oblasti bezpečnosti a podle stanoviska Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany by jeho absolventi nebyli odpovídajícím způsobem připraveni k výkonu povolání v této oblasti.

(6) Rozhodnutí o udělení tuzemského oprávnění obsahuje názvy zahraničních vysokoškolských studijních programů mimoevropské zahraniční vysoké školy, které je pobočka mimoevropské zahraniční vysoké školy oprávněna na území České republiky uskutečňovat, název státu, jehož právními předpisy se poskytované zahraniční vysokoškolské vzdělávání řídí, a zahraniční akademický nebo jiný titul mimoevropské zahraniční vysoké školy udělovaný absolventům.

(7) Tuzemské oprávnění se uděluje na dobu 6 let.

(8) Pokud ministerstvo zjistí, že pobočka mimoevropské zahraniční vysoké školy nepůsobí v souladu s tuzemským oprávněním, vyzve ji, aby nedostatky odstranila ve lhůtě 90 dní. Pokud pobočka mimoevropské zahraniční vysoké školy nedostatky neodstraní, ministerstvo vydá rozhodnutí o odnětí tuzemského oprávnění. Odvolání proti rozhodnutí o odnětí tuzemského oprávnění má odkladný účinek.

(9) Ministerstvo může na základě žádosti pobočky mimoevropské zahraniční vysoké školy rozhodnout o rozšíření tuzemského oprávnění na uskutečňování dalších zahraničních vysokoškolských studijních programů; odstavce 1 až 6 se použijí obdobně. Rozhodnutím o rozšíření tuzemského oprávnění se neprodlužuje doba jeho platnosti.

(10) Tuzemské oprávnění udělené ministerstvem nelze převést na jinou právnickou osobu a nepřechází na právního nástupce pobočky mimoevropské zahraniční vysoké školy.

(11) Ministerstvo do 30 dnů od doručení oznámení pobočky mimoevropské zahraniční vysoké školy o skončení uskutečňování zahraničních vysokoškolských studijních programů v České republice rozhodne o odnětí tuzemského oprávnění.

§ 93i

Další povinnosti pobočky mimoevropské zahraniční vysoké školy

Pobočka mimoevropské zahraniční vysoké školy působící v České republice je rovněž povinna

a) poskytovat aktuální údaje o zahraničních vysokoškolských studijních programech uskutečňovaných na území České republiky do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů,

b) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky v příslušném kalendářním roce nejpozději do konce dubna následujícího kalendářního roku; na obsah výroční zprávy se přiměřeně použije § 21 odst. 2,

- c) bezplatně poskytovat ministerstvu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné pro jeho činnost podle tohoto zákona,
- d) vést matriku studentů o studentech studujících na území České republiky, na kterou se § 88 použije přiměřeně,
- e) poskytovat aktuální údaje do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol o docentech a profesorech, působících jako pedagogičtí nebo vědečtí pracovníci na pobočce evropské zahraniční vysoké školy na území České republiky,
- f) oznámit ministerstvu zrušení příslušné evropské zahraniční vysoké školy,
- g) informovat ministerstvo o skončení poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky.

§ 93j

Vztah k vymezení soustavné přípravy na budoucí povolání podle zvláštních předpisů o státní sociální podpoře a důchodovém pojištění

- (1) Stanoví-li zákon o státní sociální podpoře nebo zákon o důchodovém pojištění, že ministerstvo je oprávněno pro účely státní sociální podpory nebo důchodového pojištění rozhodnout, že vzdělávání v rámci zahraničního vysokoškolského studijního programu, uskutečňovaného na území České republiky zahraniční vysokou školou nebo tuzemskou právnickou osobou, je postaveno na roveň studia na vysokých školách v České republice, může tak ministerstvo učinit pouze v případě, že
- a) jde o vzdělávání poskytované evropskou zahraniční vysokou školou, byla-li zahraniční vysoká škola přihlášená k plnění informačních povinností podle § 93b odst. 1 v době příslušného studia,
 - b) jde o vzdělávání poskytované pobočkou evropské zahraniční vysoké školy, byla-li pobočka přihlášená k plnění informačních povinností podle § 93d odst. 1 v době příslušného studia,
 - c) jde o vzdělávání poskytované mimoevropskou zahraniční vysokou školou, měla-li zahraniční vysoká škola tuzemské povolení podle § 93f v době příslušného studia,
 - d) jde o vzdělávání poskytované pobočkou mimoevropské zahraniční vysoké školy, měla-li pobočka tuzemské oprávnění podle § 93h v době příslušného studia.
- (2) Pokud účastníci vzdělávání v rámci zahraničního vysokoškolského studijního programu, poskytovaného na území České republiky tuzemskou právnickou osobou, nemají podle právních předpisů domovského státu příslušné zahraniční vysoké školy po dobu uvedeného vzdělávání právní postavení studenta příslušné zahraniční vysoké školy, ačkoliv daná zahraniční vysoká škola absolventům uvedeného vzdělávání vydává vysokoškolský diplom nebo jiný doklad o získání zahraničního vysokoškolského vzdělání, může být studium účastníků tohoto vzdělávání podle zákona o státní sociální podpoře nebo podle zákona o důchodovém pojištění při splnění podmínky stanovené v odstavci 1 postaveno pro účely státní sociální podpory nebo důchodového pojištění na roveň studia na vysokých školách v České republice pouze tehdy, jde-li o evropskou zahraniční vysokou školu.

§ 93k

Spolupráce s domovskými státy evropských zahraničních vysokých škol

Zjistí-li ministerstvo nebo Akreditační úřad, že evropská zahraniční vysoká škola nebo pobočka evropské zahraniční vysoké školy při svém působení v České republice poskytuje při plnění svých informačních povinností podle § 93b až 93e nesprávné údaje nebo jinak závažně porušuje právní předpisy České republiky nebo domovského státu evropské zahraniční vysoké školy nebo bezprostředně závazné právní akty Evropské unie, upozorní na tuto skutečnost akreditační orgán domovského státu, vykonávající dohled nad vzdělávací činností vysokých škol domovského státu nebo jiný příslušný orgán. Obdobně ministerstvo nebo Akreditační úřad postupuje, má-li důvodné podezření, že jednání evropské zahraniční vysoké školy nebo pobočky evropské zahraniční vysoké školy na území České republiky je závažným porušením uvedených předpisů nebo že existují podstatné nesrovnalosti mezi faktickým způsobem uskutečňování zahraničních vysokoškolských studijních programů na území České republiky a podmínkami tohoto uskutečňování vyplývajícími z právních předpisů nebo příslušných rozhodnutí domovského státu evropské zahraniční vysoké školy. Rámcovou informaci o skutečnostech uvedených ve větě první nebo druhé ministerstvo nebo Akreditační úřad zveřejňuje na internetových stránkách ministerstva.

§ 93l

Ustanovení § 93a až 93k se nepoužijí na uskutečňování studijních programů podle § 47a.

ČÁST PATNÁCTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 93m

Správní delikty právnických osob

(1) Právnická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 2 odst. 3 užívá ve svém názvu označení

1. „vysoká škola“ nebo z něho odvozené tvary slov, ačkoliv není vysokou školou, nebo

2. „univerzita“ nebo z něho odvozené tvary slov, ačkoliv není vysokou školou univerzitní, nebo

b) v rozporu s tímto zákonem přiznává akademické tituly nebo koná habilitační řízení anebo řízení ke jmenování profesorem nebo používá akademické insignie anebo koná akademické obřady.

(2) Veřejná vysoká škola se dopustí správního deliktu tím, že neposkytuje ministerstvu a Akreditačnímu úřadu informace podle § 21 odst. 1 písm. c).

(3) Soukromá vysoká škola se dopustí správního deliktu tím, že neposkytuje ministerstvu a Akreditačnímu úřadu informace podle § 42 odst. 1 písm. c).

(4) Evropská zahraniční vysoká škola se dopustí správního deliktu tím, že

a) poskytuje na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu v rozporu s § 93a odst. 2, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 93b odst. 2 nebo 3 anebo § 93c.

(5) Pobočka evropské zahraniční vysoké školy se dopustí správního deliktu tím, že

a) poskytuje na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu v rozporu s § 93a odst. 4, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 93d odst. 2 nebo 3 anebo § 93e.

(6) Mimoevropská zahraniční vysoká škola se dopustí správního deliktu tím, že

a) poskytuje na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu v rozporu s § 93a odst. 3, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 93g.

(7) Pobočka mimoevropské zahraniční vysoké školy se dopustí správního deliktu tím, že

a) poskytuje na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu v rozporu s § 93a odst. 5, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 93i.

(8) Za správní delikt podle odstavce 1, odstavce 6 písm. a) nebo odstavce 7 písm. a) se uloží pokuta od 500000 Kč do 2000000 Kč; za správní delikt podle odstavce 2 nebo 3 nebo podle odstavce 4 písm. a) a b), odstavce 5 písm. a) a b), odstavce 6 písm. b) nebo odstavce 7 písm. b) se uloží pokuta od 100000 Kč do 500000 Kč.

§ 93n

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výše pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle § 93m projednává ministerstvo. V rozhodnutí o uložení pokuty je možno současně stanovit přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy, je-li správní delikt nedostatkem, který lze napravit; za opakované porušení téže právní povinnosti, k němuž došlo před uplynutím lhůty stanovené pro zjednání nápravy, se další pokuta neukládá.

(5) Pokuty vybírá ministerstvo.

(6) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(7) Pokuta je splatná do 30 dní ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty.

(8) Pokutu nelze uložit, byla-li za totéž jednání uložena pokuta podle jiných právních předpisů.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

STÁTNÍ VYSOKÉ ŠKOLY

§ 94

(1) Vojenské vysoké školy vzdělávají odborníky zejména pro ozbrojené síly³⁶⁾; vzdělávají odborníky pro oblast bezpečnosti České republiky a občany k obraně státu³⁷⁾. Mohou na nich studovat též studenti, kteří nejsou vojáky v činné službě.

(2) Policejní vysoké školy vzdělávají odborníky zejména pro bezpečnostní sbory³⁸⁾ a obecní policie; vzdělávají odborníky pro oblast bezpečnosti České republiky.^{22a)} Mohou na nich studovat též studenti, kteří nejsou příslušníky bezpečnostního sboru.

§ 95

(1) Vojenské vysoké školy jsou součástí organizační složky státu²³⁾ Ministerstva obrany financované ze státního rozpočtu, zejména z kapitoly Ministerstva obrany, policejní vysoké školy jsou organizační složky státu²³⁾ financované z kapitoly Ministerstva vnitra; vztahují se na ně ustanovení části druhé s výjimkou § 14, 15, § 17 odst. 1 písm. d), § 18, 19, 20 a v případě financování vzdělávání vojáků v činné službě § 18a. Na státní vysoké školy se nevztahuje ustanovení § 2 odst. 2. Státní vysoké školy mohou být poskytnuty prostředky podle § 18 odst. 2 písm. a) a b) a odst. 5. Ministerstvo může vojenské vysoké škole poskytnout dotaci na stipendia podle § 91 odst. 2 písm. e) nebo podle § 91 odst. 3 přiznávaná studentům studijních programů v oblasti bezpečnostních studií, kteří nejsou vojáky v činné službě, a to za obdobných podmínek, za kterých takové dotace poskytuje veřejným vysokým školám; podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu.

(2) Vojenské vysoké školy se při přijímání vojáků v činné službě ke studiu řídí požadavky Ministerstva obrany. Průběh služby a hmotné zabezpečení studentů-vojáků v činné službě se řídí zvláštními právními předpisy.²⁴⁾ Počet studentů, kteří nejsou vojáky v činné službě, je každoročně upřesňován v návaznosti na výši požadavku Ministerstva obrany na přípravu studentů-vojáků v činné službě.

(3) Policejní vysoké školy se při přijímání uchazečů ke studiu řídí požadavky Ministerstva vnitra.

(4) Vojenské a policejní vysoké školy, které mají akreditován alespoň jeden doktorský studijní program, mohou požádat o akreditaci magisterského nebo dalšího doktorského studijního programu zabezpečeného ve spolupráci s veřejnou vysokou školou. O společném zabezpečení těchto studijních programů musí být předem uzavřena mezi zúčastněnými vysokými školami smlouva vymezující vzájemné závazky. K uzavření smlouvy je potřebný souhlas ministerstva a Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra.

(5) Vojenské a policejní vysoké školy zveřejňují výsledky vědy nebo výzkumu a vývoje v souladu s obecnými předpisy o ochraně státního a služebního tajemství.²⁵⁾

(6) Vojenské vysoké školy vedou matriku studentů-vojáků v činné službě a matriku ostatních studentů; totéž platí pro policejní vysoké školy ve vztahu ke studentům ve služebním poměru a k ostatním studentům.

(7) Ministr obrany vykonává vůči vojenským vysokým školám a ministr vnitra vykonává vůči policejním vysokým školám tyto působnosti:

- a) předkládá prezidentu republiky návrh na jmenování, popřípadě odvolání rektora,
- b) rozhoduje o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení fakulty na návrh rektora,
- c) stanoví plat rektorovi,
- d) vykonává činnosti stanovené v § 21 odst. 1 písm. a) a b),
- e) předkládá prezidentu republiky návrhy vědecké rady vysoké školy na jmenování profesorem,
- f) pověřuje osoby k výkonu působností jednotlivých orgánů nově zřízené vysoké školy podle § 103 odst. 1.

(8) Ministerstvo obrany vykonává vůči vojenským vysokým školám a Ministerstvo vnitra vůči policejním vysokým školám působnost ministerstva v těchto věcech:

- a) registruje jejich vnitřní předpisy podle § 36 po vyjádření ministerstva,
- b) rozděluje finanční prostředky ze státního rozpočtu,
- c) kontroluje zákonnost a hospodárnost při nakládání s finančními a hmotnými prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu a při hospodaření s majetkem ve vlastnictví České republiky,
- d) určuje výši poplatků spojených se studiem,
- e) může prominout placení úhrad za užívání účelových zařízení,
- f) může svým rozhodnutím přiznat a vyplácet stipendia studentům a občanům České republiky studujícím v zahraničí,
- g) může přiznávat podle programů vyhlášených ministrem obrany nebo ministrem vnitra stipendium i mimo důvody uvedené v § 91 odst. 2 a 4, jestliže se student zaváže setrvat po absolvování vysoké školy po dohodnutou dobu v činné službě vojáka z povolání nebo ve služebním poměru policisty,
- h) jmenuje a odvolává další členy zkušební komise podle § 53 odst. 3,
- i) může sdružovat a využívat informace z matriky studentů v souladu se zvláštními předpisy,
- j) plní úkoly nadřízeného správního orgánu vysokých škol ve správním řízení,
- k) přijímá opatření podle § 37 a 38,
- l) vykonává činnosti stanovené v § 21 odst. 1 písm. a) až c) a v § 75,
- m) poskytuje metodickou pomoc vysokým školám ve věcech přípravy statutů a dalších předpisů vysokých škol a fakult, vedení evidence studentů, statistického výkaznictví, knihovnictví, informačních systémů a zahraničních styků.

(9) Ministerstvo obrany v oblasti vojenství a Ministerstvo vnitra v oblasti bezpečnostních služeb plní úkoly ministerstva a veřejné vysoké školy podle § 89 až 90a při uznávání

zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace a úkoly ministerstva při provádění vyššího ověření dokladů podle § 87 odst. 1 písm. z).

(10) Jsou-li místa akademických pracovníků vojenských vysokých škol obsazována vojáky v činné službě a policejních vysokých škol příslušníky Policie České republiky a dalších bezpečnostních sborů ve služebním poměru, vztahuje se na ně § 77 obdobně. Jejich služební poměr se přitom nemění. Na obsazování míst ostatních akademických pracovníků se vztahuje § 77 obdobně; akademičtí pracovníci jsou zaměstnanci státu, zařazení do příslušné organizační složky státu. Po dobu tvůrčího volna náleží akademickému pracovníku plat a v případě akademického pracovníka ve služebním poměru služební příjem; tvůrčí volno příslušníků Policie České republiky a dalších bezpečnostních sborů ve služebním poměru se považuje za výkon služby podle zvláštního právního předpisu³⁸⁾.

(11) Na studenty vojenských vysokých škol, kteří jsou vojáky v činné službě, a na studenty policejních vysokých škol, kteří jsou příslušníky Policie České republiky ve služebním poměru, se vztahují ustanovení tohoto zákona, pokud zvláštní předpisy²⁴⁾ nestanoví jinak.

(12) Studium vojáků v činné službě na vojenské vysoké škole se může ukončit též v případě, kdy voják přestane splňovat podmínky stanovené zvláštním předpisem pro službu vojáka z povolání.

(13) Před rozhodnutím o akreditaci podle § 78 až 82 a 86 týkajícím se vojenských vysokých škol si Akreditační úřad vyžádá stanovisko Ministerstva obrany; týká-li se rozhodnutí policejních vysokých škol, vyžádá si stanovisko Ministerstva vnitra.

(14) Ministerstvo projednává s Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra záměry a opatření ministerstva, která se významně týkají státních vysokých škol.

ČÁST OSMNÁCTÁ

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY Č. 586/1992 SB., O DANÍCH Z PŘÍJMŮ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 96

Zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb. a zákona č. 227/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. k) se za slovo "rozpočtu" vkládají tato slova: "a z prostředků veřejné vysoké školy".

2. V § 18 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) U poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, jsou předmětem daně všechny příjmy s výjimkou příjmů:

a) z investičních transferů,

b) z úroků z vkladů na běžném účtu."

3. V § 18 se dosavadní odstavce 5 až 11 označují jako odstavce 6 až 12.

4. V § 18 odst. 7 se za slova "obecně prospěšné společnosti" vkládají tato slova: "veřejné vysoké školy".

ČÁST DEVATENÁCTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 98

(1) Studijní obory, v nichž vysoké školy uskutečňují podle dosavadních předpisů obsahově ucelenou část vysokoškolského studia, vysokoškolské studium a postgraduální studium a jsou uvedeny v jejich statutech, se stávají studijními programy podle tohoto zákona a jsou akreditovány na dobu čtyř let s tím, že:

a) ucelená část vysokoškolského studia podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, je považována za bakalářský studijní program podle tohoto zákona,

b) vysokoškolské studium podle § 18 zákona č. 172/1990 Sb. je považováno za magisterský studijní program podle tohoto zákona,

c) postgraduální studium podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. je považováno za doktorský studijní program podle tohoto zákona.

(2) Oprávnění udělovat akademické tituly podle § 46 odst. 5 mají vysoké školy a fakulty pouze v oborech, ve kterých mohou uskutečňovat postgraduální studium na základě rozhodnutí ministerstva podle § 41 zákona č. 172/1990 Sb.

(3) Dosavadní oprávnění vysokých škol a fakult konat ve stanovených oborech habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem zanikají dnem 1. července 1999. Pokud však rektor v této lhůtě podá ministerstvu žádost podle § 82 odst. 2, zůstává do rozhodnutí ministerstva v platnosti stávající oprávnění konat habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ve stanovených oborech.

§ 99

(1) Akademicko-vědecký titul "doktor" a titul "bakalář" přiznané podle zákona č. 172/1990 Sb. se považují za akademické tituly "doktor" a "bakalář" podle tohoto zákona.

(2) Akademický titul "inženýr", který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi technických vysokých škol v oboru architektura, se nahrazuje akademickým titulem "inženýr architekt" (ve zkratce "Ing. arch." uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(3) Titul "bakalář", který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi obsahově ucelené části vysokoškolského studia uměleckých vysokých škol, se nahrazuje akademickým titulem "bakalář umění" (ve zkratce "BcA." uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(4) Akademický titul "magistr", který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi uměleckých vysokých škol, se nahrazuje akademickým titulem "magistr umění" (ve zkratce

"MgA." uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(5) Absolventi vysokých škol, kteří získali podle § 21 odst. 2 a § 43 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. akademický titul "magistr" s výjimkou absolventů uvedených v odstavci 9, mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku a získat akademický titul podle § 46 odst. 5.

(6) Absolventi univerzitních vysokých škol, kteří získali podle § 21 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. v oboru ekonomie akademický titul "magistr", mohou požádat o nahrazení tohoto titulu akademickým titulem "inženýr" (ve zkratce "Ing."). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(7) Akademické tituly podle § 21 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. mají právo užívat i absolventi vojenských vysokých škol, kteří ukončili studium přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jim nebyl přiznán akademický titul, stavovské označení nebo jiný titul absolventa vysoké školy podle dřívějších předpisů. Osvědčení o přiznání tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(8) Ustanovení odstavce 7 se nevztahuje na absolventy Vojenské politické akademie.

(9) Absolventům postgraduálního studia, kteří získali podle § 21 odst. 2, § 43 odst. 2 a § 22 zákona č. 172/1990 Sb. akademický titul "magistr" a akademicko-vědecký titul "doktor", se přiznávají akademické tituly podle § 46 odst. 5 tohoto zákona. Osvědčení o přiznání těchto akademických titulů jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(10) Absolventi postgraduálního studia, kteří získali podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. akademicko-vědecký titul "doktor", mohou požádat příslušnou vysokou školu o nahrazení zkratky "Dr." zkratkou "Ph. D.". Osvědčení o nahrazení zkratky akademicko-vědeckého titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(11) Absolventi studia v doktorských studijních programech v oblasti teologie, kteří získali podle § 47 odst. 5 akademický titul „doktor teologie“ (ve zkratce „Th.D.“ uváděné za jménem), mohou požádat příslušnou vysokou školu o nahrazení tohoto titulu akademickým titulem „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(12) Akademický titul "doktor" (ve zkratce "Ph.D." uváděné za jménem) se přiznává absolventům lékařského a veterinárního studia, kteří ukončili studium podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. Osvědčení o přiznání tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

§ 100

(1) Vědecká výchova vedoucí k udělení vědecké hodnosti "kandidát věd" (ve zkratce "CSc.") již nebude po dni nabytí účinnosti tohoto zákona zahajována. Účastníci vědecké výchovy, kteří ji zahájili podle dosavadních předpisů, mohou vědeckou výchovu ukončit podle těchto předpisů s tím, že obhajoby kandidátských disertačních prací se ukončí nejpozději do 31. prosince 2001.

(2) Účastníci vědecké výchovy mohou být na vlastní žádost přijati ke studiu v doktorském studijním programu. Při přijetí a studiu se přihlíží k dosavadnímu průběhu vědecké výchovy a vykonaným kandidátským zkouškám.

§ 101

- (1) Veřejnými vysokými školami jsou vysoké školy uvedené v příloze č. 1, vojenskými a policejními vysokými školami jsou vojenské a policejní vysoké školy uvedené v příloze č. 2.
- (2) Vysoké školy uvedené v odstavci 1 předloží k registraci vnitřní předpisy upravené podle tohoto zákona do 1. července 1999.
- (3) Platnost jmenování nebo volby akademických funkcionářů a jejich funkční období zůstávají tímto zákonem nedotčeny.
- (4) Studenti studující na vysokých školách uvedených v příloze č. 1 a v příloze č. 2 ke dni 1. ledna 1999 jsou studenty podle tohoto zákona. Vysoké školy jsou povinny zápis těchto studentů do matriky studentů provést do 1. března 1999.
- (5) Dnem 1. ledna 1999 přechází do práva hospodaření ministerstva majetek státu, ke kterému k tomuto dni příslušelo právo hospodaření vysokých škol uvedených v příloze č. 1. Ministerstvo písemně může rozhodnout po dohodě s veřejnou vysokou školou o přechodu tohoto majetku do vlastnictví příslušné veřejné vysoké školy; na žádost veřejné vysoké školy tak rozhodne vždy, jde-li o majetek potřebný k zajištění vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové, umělecké nebo další tvůrčí činnosti při uskutečňování akreditovaných studijních programů. Rozhodnutí musí obsahovat název a sídlo veřejné vysoké školy, vymezení převáděného majetku a závazků k tomuto majetku a den, kdy majetek a závazky k tomuto majetku přecházejí na veřejnou vysokou školu. Na toto rozhodnutí se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.
- (6) Na majetek, který přešel dnem 1. ledna 1999 do práva hospodaření ministerstva podle odstavce 5, a na vlastní majetek veřejné vysoké školy se nevztahují obecné předpisy upravující úpadek a způsoby jeho řešení.¹³⁾
- (7) Práva a závazky fakult, které jsou ke dni 1. ledna 1999 součástí vysokých škol uvedených v příloze č. 1 a v příloze č. 2, přecházejí na příslušnou vysokou školu.

§ 102

Akademické tituly, stavovská označení a ostatní tituly absolventů vysokých škol přiznané podle dřívějších předpisů s výjimkami uvedenými v § 99 zůstávají nedotčeny. Vědecké hodnosti "kandidát věd" (ve zkratce "CSc.") a "doktor věd" (ve zkratce "DrSc.") udělené podle dřívějších předpisů zůstávají nedotčeny.

§ 103

- (1) Nově zřízená veřejná vysoká škola a vojenská a policejní vysoká škola je povinna ustavit své orgány do dvou let ode dne zřízení. Do doby ustavení jednotlivých orgánů uvedených v § 7 vykonávají v nezbytném rozsahu jejich působnost osoby pověřené ministrem.
- (2) Nově zřízená fakulta je povinna ustavit své orgány do jednoho roku ode dne zřízení. Do doby ustavení jednotlivých orgánů uvedených v § 25 vykonává v nezbytném rozsahu jejich působnost osoba pověřená rektorem.
- (3) U nově zřízeného vysokoškolského ústavu vykonává do doby ustavení jednotlivých orgánů uvedených v § 34 v nezbytném rozsahu jejich působnost osoba pověřená rektorem.

§ 104

Do doby jmenování členů, předsedy a místopředsedy Akreditační komise podle § 83 vykonávají tyto funkce členové akreditační komise zřízené podle § 17 zákona č. 172/1990 Sb. a nařízení vlády České republiky č. 350/1990 Sb., o akreditační komisi.

§ 105

Pokud je podle tohoto zákona podmínkou pro jmenování nebo odvolání člena orgánu vysoké školy nebo její součásti předchozí souhlas jiného orgánu vysoké školy nebo její součásti, bez tohoto souhlasu ke jmenování nebo odvolání nedojde.

§ 106

(1) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(2) Pro účely tohoto zákona se za členský stát Evropské unie považuje rovněž jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarská konfederace.

§ 107

Veřejné vysoké školy uvedou své majetkové poměry do souladu s tímto zákonem do 31. prosince 1999.

§ 108

Zrušovací ustanovení

(1) Zrušují se čl. I body 5, 8 a 9 zákona č. 216/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

(2) Zrušují se:

1. § 33 až 41, 43 a 45 zákona č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků.
2. Zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 216/1993 Sb.
3. Zákon č. 232/1992 Sb., o policejních vysokých školách a o zřízení Policejní akademie.
4. Článek VI zákona České národní rady č. 26/1993 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti, a o opatřeních s tím souvisejících.
5. Nařízení vlády České republiky č. 350/1990 Sb., o akreditační komisi.
6. Vyhláška Ministerstva školství a kultury č. 96/1961 Sb., kterou se vydává statut institutů národohospodářského plánování na vysokých školách ekonomických v Praze a Bratislavě, ve znění vyhlášky Ministerstva školství a kultury č. 31/1963 Sb.
7. Vyhláška Československé akademie věd č. 55/1977 Sb., o dalším zvyšování kvalifikace a o hodnocení tvůrčí způsobilosti vědeckých pracovníků.
8. Vyhláška České komise pro vědecké hodnosti č. 144/1979 Sb., o obhajobách kandidátských a doktorských disertačních prací československých státních občanů v členských státech Rady vzájemné hospodářské pomoci.

9. Vyhláška Ministerstva školství České socialistické republiky č. 114/1980 Sb., o poskytování stipendií a příspěvků studentům, kteří po absolvování internátních středních škol pro pracující studují na vysokých školách.

10. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky č. 60/1985 Sb., o doplňujícím studiu studentů vysokých škol a absolventů vysokých a středních škol pro získání pedagogické způsobilosti.

11. § 9 vyhlášky Ministerstva školství České socialistické republiky č. 61/1985 Sb., o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků.

12. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 365/1990 Sb., o poskytování stipendií na vysokých školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (stipendijní řád).

13. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 447/1990 Sb., o habilitaci docentů a podmínkách a průběhu jmenování profesorů.

14. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 476/1990 Sb., o uznávání diplomů a jiných dokladů o studiu vydaných zahraničními vysokými školami (o nostrifikaci).

15. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 41/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení studentů vysokých škol vysílaných ke studiu do zahraničí.

16. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 67/1991 Sb., o poskytování stipendií studentům postgraduálního studia, ve znění vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 110/1995 Sb.

17. Směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky o hospodářském zabezpečení studentů vysokých škol v období praxe ze dne 30. května 1969 č.j. 19 261/69-III/5, registrované v částce 30/1969 Sb., ve znění směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 10. března 1970 č.j. 12 300/70-III/5, registrované v částce 10/1970 Sb.

18. Směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky o ubytování studentů vysokých škol v kolejích ze dne 20. července 1982 č.j. 20 797/82-34, registrované v částce 17/1982 Sb.

19. Směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky o zřizování, zrušování a provozu menz a bufetů vysokých škol ze dne 20. července 1982 č.j. 20 798/82-34, registrované v částce 17/1982 Sb., ve znění směrnic Ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 16. července 1985 č.j. 15 330/85-34, registrovaných v částce 19/1985 Sb.

(3) Zrušují se:

1. Zákon č. 53/1964 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti.

2. Zákon č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků.

3. Vyhláška Československé akademie věd č. 53/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o studijních pobytech, ve znění vyhlášky Československé akademie věd č. 5/1986 Sb.

4. Vyhláška Československé akademie věd č. 54/1977 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti o pracovněprávních vztazích účastníků vědecké výchovy a studijních pobytů a o poskytování stipendií, ve znění vyhlášek Československé akademie věd č. 40/1979 Sb., č. 125/1988 Sb. a č. 393/1992 Sb.

5. Vyhláška České komise pro vědecké hodnosti č. 64/1977 Sb., o řízení při udělování vědeckých hodností, ve znění vyhlášky České komise pro vědecké hodnosti č. 187/1990 Sb.

§ 109

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1998, s výjimkou § 1 až 82, § 84 až 99, § 101 až 107 a § 108 odst. 2, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1999, a § 108 odst. 3, který nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2001.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 147/2001 Sb. Čl. III

1. Akreditace studijních programů udělené podle dosavadního zákona o vysokých školách jsou tímto zákonem nedotčeny. Ke studiu v akreditovaných magisterských studijních programech však mohou být uchazeči přijímáni pouze do 31. prosince 2003, pokud rektor nebo orgán vykonávající působnost rektora nepodá v této lhůtě Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci nebo její prodloužení nebo rozšíření podle § 79 nebo § 80 odst. 2 a 3 dosavadního zákona o vysokých školách; v případě podání žádosti zůstává do rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v platnosti udělená akreditace.

2. Habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mohou být dokončena podle dosavadního zákona o vysokých školách nejpozději do 31. prosince 2002.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 121/2004 Sb. Čl. V

1. Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci zdravotnického magisterského studijního programu zubní lékařství do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Obsah a rozsah nového studijního programu zubní lékařství musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.¹⁾ Přijímat studenty do zdravotnického magisterského studijního programu stomatologie lze naposledy pro akademický rok 2003/2004. Pro akademický rok 2004/2005 se studenti přijímají pouze do zdravotnického magisterského studijního programu zubní lékařství. Studenti přijatí ke studiu zdravotnického magisterského studijního programu stomatologie mohou studium dokončit podle zdravotnického magisterského studijního programu zubní lékařství.

2. Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci zdravotnického magisterského studijního programu farmacie (dále jen "nový studijní program farmacie") do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Obsah a rozsah nového studijního programu farmacie musí odpovídat minimálním požadavkům

stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.²⁾ Přijímat studenty do zdravotnického magisterského studijního programu farmacie lze naposledy pro akademický rok 2003/2004. Pro akademický rok 2004/2005 se studenti přijímají pouze do nového studijního programu farmacie. Studenti přijatí ke studiu dosavadního zdravotnického magisterského studijního programu farmacie mohou studium dokončit podle nového studijního programu farmacie.

3. Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci bakalářských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a bakalářských studijních programů pro přípravu porodních asistentek do 30 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Obsah a rozsah nových studijních programů musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.³⁾ Přijímat studenty do dosavadních zdravotnických bakalářských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a porodních asistentek lze naposledy pro akademický rok 2003/2004. Pro akademický rok 2004/2005 se studenti přijímají pouze do nových studijních programů pro přípravu všeobecných sester a porodních asistentek. Studenti přijatí ke studiu dosavadních zdravotnických bakalářských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a porodních asistentek mohou studium dokončit podle nových studijních programů.

Čl. II zaveden předpisem č. 552/2005 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení k čl. I

1. Právnícké osoby uvedou svůj název do souladu s tímto zákonem nejpozději k 31. prosinci 2007.

2. Právní úkony učiněné před účinností tohoto zákona podle dosavadního zákona o vysokých školách orgánem veřejné vysoké školy nebo orgánem součásti veřejné vysoké školy zůstávají tímto zákonem nedotčeny.

3. Vyměření poplatku spojeného se studiem podle dosavadního zákona o vysokých školách provedené vysokou školou před účinností tohoto zákona zůstává tímto zákonem nedotčeno.

4. Pro studijní programy, které jsou platné ke dni účinnosti tohoto zákona, jejichž platnost byla udělena na maximální dobu platnosti přípustnou v době udílení akreditace a u nichž byla akreditace udělena bez dalších omezujících podmínek, ministerstvo prodlouží akreditaci na dobu stanovenou tímto zákonem, pokud o to vysoká škola písemně požádá ve lhůtě do dvou měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem v daném oboru zůstávají tímto zákonem nedotčeny s výjimkou akreditací, u kterých nebyla stanovena doba akreditace; akreditace u těchto oborů zaniká dnem 31. prosince 2015.

6. Osoba, která počala vykonávat funkci rektora nebo děkana na základě jmenování přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za osobu, která vykonávala nebo vykonává tuto funkci na základě jmenování podle nové právní úpravy. Délka funkčního období, na něž došlo ke jmenování přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se však posuzuje podle dosavadní právní úpravy.

Čl. IV zaveden předpisem č. 624/2006 Sb.

Čl. IV

Přechodné ustanovení k článku III

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění některých zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, se ve znění tohoto zákona použije poprvé pro rozpočtový rok 2006.

Čl. VI zaveden zákonem č. 110/2009 Sb.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Vznik, trvání, změny a skončení pracovního poměru akademického pracovníka sjednaného před účinností tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

Čl. X zaveden zákonem č. 365/2011 Sb.

Čl. X

Přechodné ustanovení

Pracovní poměry na dobu určitou podle § 70 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se až do jejich skončení řídí dosavadními právními předpisy.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 137/2016 Sb. Čl. II

1. Vnitřní předpisy upravené podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, předloží vysoká škola příslušnému ministerstvu k registraci nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne registrace statutu veřejné vysoké školy nebo jeho změny, upraveného a předloženého k registraci podle věty první a vymežujícího nově rozsah pravomocí fakulty rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu, zůstává dosavadní rozsah pravomocí fakulty, vyplývající z platného statutu a zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nedotčen.

2. Do uplynutí 1 roku ode dne nabytí účinnosti zákona upravujícího zápis statusu veřejné prospěšnosti právnické osoby do veřejného rejstříku se pro účely zákona o vysokých školách za veřejně prospěšnou právnickou osobu považuje obecně prospěšná společnost i v případech, že neprokázala status veřejné prospěšnosti.

3. Tituly „docent“ a „profesor“, získané ve Slovenské republice v době od 1. ledna 1993 do skončení platnosti Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání vydávaných v České republice a ve Slovenské republice, podepsané v Praze dne 23. března 2001, se považují za rovnocenné s tituly „docent“ a „profesor“, získanými v uvedené době v České republice.

4. Akreditované studijní programy, které uskutečňují vysoké školy podle dosavadních právních předpisů k poslednímu dni přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají studijními programy akreditovanými podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a jsou akreditovány

na stanovenou dobu, nejméně však na dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; po tuto dobu zůstává zachováno i dosavadní členění těchto studijních programů na studijní obory. Opatření přijatá na základě § 85 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají ve vztahu k uvedeným studijním programům zachována; při jejich případném rušení nebo při stanovování opatření Národním akreditačním úřadem pro vysoké školství se přiměřeně použijí ustanovení § 83c a § 86 odst. 2 a 9 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Po dni nabytí účinnosti tohoto zákona však nelze žádat o akreditaci rozšíření uvedeného studijního programu o nový studijní obor ani rozšířit uvedený studijní program uskutečňovaný vysokou školou v rámci oblasti vzdělávání, pro kterou má vysoká škola institucionální akreditaci podle § 81a a 81b zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o nový studijní obor.

5. Stanoví-li dosavadní právní předpisy, upravující odbornou způsobilost pro výkon povolání nebo činnosti, požadavky týkající se studia nebo absolvování studia určitého studijního oboru nebo určitého studijního oboru určitého studijního programu, považují se tyto požadavky za splněné, i pokud odpovídající studium bylo uskutečňováno nebo absolvováno v rámci příslušného nového studijního programu akreditovaného nebo uskutečňovaného podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nečleněného na studijní obory.

6. Oprávnění vysoké školy nebo její součásti konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem podle dosavadních právních předpisů, které měla vysoká škola k poslednímu dni přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává oprávněním konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem akreditovaným podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to na stanovenou dobu, nejméně však na dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Opatření přijatá na základě § 85 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachována.

7. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zprovozní registr vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů a registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace do 1. ledna 2017.

8. Ustanovení § 72 odst. 16 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahuje na habilitační řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Ustanovení § 74 odst. 10 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahuje na řízení ke jmenování profesorem zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Správní řízení ve věcech akreditací nebo státního souhlasu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Jmenování předsedy, místopředsedů a dalších členů Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství na funkční období počínající nejdříve dnem nabytí účinnosti tohoto zákona je možno v souladu s postupy uvedenými v zákoně č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, uskutečnit i přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdříve však po dni 30. června 2015.

12. Při prvním jmenování členů Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství určí vláda z řad osob navržených pro šestileté funkční období jména pěti členů s výjimkou předsedy Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství, jejichž funkční období skončí po 2 letech, a pěti členů s výjimkou předsedy Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství, jejichž funkční období skončí po 4 letech.

13. Za funkční období člena Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství se pro účely § 83b odst. 2 věty druhé zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje i funkční období člena Akreditační komise, jmenovaného podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

14. Nabude-li tento zákon alespoň z části účinnosti přede dnem 31. července 2016, funkční období stávajících členů Akreditační komise jmenovaných na základě zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kterým by funkční období skončilo po dni nabytí účinnosti alespoň části tohoto zákona, skončí posledním dnem přede dnem zahájení funkčního období členů Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství jmenovaných podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

15. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy upraví dosavadní registr docentů a profesorů zaměstnaných na veřejných a soukromých vysokých školách podle zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

16. Ustanovení § 90a zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevztahuje na řízení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

17. Pokud zahraniční vysoká škola nebo tuzemská právnická osoba poskytovala na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu již v den nabytí účinnosti tohoto zákona, uvede svoji činnost do souladu s § 93a až 93i zákona č. 111/1998 Sb., ve znění účinném ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, do 13 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

18. Název veřejné vysoké školy „Univerzita Karlova v Praze“ se nahrazuje názvem „Univerzita Karlova“. Název veřejné vysoké školy „Ostravská univerzita v Ostravě“ se nahrazuje názvem „Ostravská univerzita“.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Tošovský v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 111/1998 Sb.

Veřejné vysoké školy v České republice:

Univerzita Karlova

Univerzita Palackého v Olomouci
České vysoké učení technické v Praze
Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava
Akademie výtvarných umění v Praze
Vysoké učení technické v Brně
Veterinární a farmaceutická univerzita Brno
Masarykova univerzita
Mendelova univerzita v Brně
Akademie múzických umění v Praze
Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze
Janáčkova akademie múzických umění v Brně
Univerzita Pardubice
Vysoká škola chemicko-technologická v Praze
Česká zemědělská univerzita v Praze
Technická univerzita v Liberci
Vysoká škola ekonomická v Praze
Univerzita Hradec Králové
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Ostravská univerzita
Slezská univerzita v Opavě
Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem
Západočeská univerzita v Plzni
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Vysoká škola polytechnická Jihlava
Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích

Příloha č. 2 k zákonu č. 111/1998 Sb.

Vojenská vysoká škola:

Univerzita obrany v Brně

Policejní vysoká škola

Policejní akademie České republiky v Praze

Příloha č. 3 k zákonu č. 111/1998 Sb.

Seznam oblastí vzdělávání

1. Architektura a urbanismus
2. Bezpečnostní obory
3. Biologie, ekologie a životní prostředí
4. Doprava
5. Ekonomické obory
6. Elektrotechnika
7. Energetika
8. Farmacie
9. Filologie
10. Filozofie, religionistika a teologie
11. Fyzika
12. Historické vědy
13. Chemie
14. Informatika
15. Kybernetika
16. Lesnictví a dřevařství
17. Matematika
18. Mediální a komunikační studia
19. Neučitelská pedagogika
20. Politické vědy
21. Potravinářství
22. Právo
23. Psychologie
24. Sociální práce
25. Sociologie
26. Stavebnictví

27. Strojírenství, technologie a materiály
28. Tělesná výchova a sport; kinantropologie
29. Těžba a zpracování nerostných surovin
30. Učitelství
31. Umění
32. Vědy o umění a kultuře
33. Vědy o Zemi
34. Veterinární lékařství, veterinární hygiena
35. Všeobecné lékařství a zubní lékařství
36. Zdravotnické obory
37. Zemědělství

Poznámky pod čarou

¹⁾ § 5 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 117/1994 Sb.

²⁾ § 26 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 1 odst. 2 písm. a) a § 2 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 203 odst. 1 zákoníku práce.

⁵⁾ § 156 a násl. zákoníku práce.

⁶⁾ Například zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

⁷⁾ § 18 odst. 2 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

^{7a)} Zákon o podpoře výzkumu a vývoje. Nařízení vlády č. 462/2002 Sb., o institucionální podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o hodnocení výzkumných záměrů, ve znění nařízení vlády č. 28/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji.

⁸⁾ § 7 odst. 1 písm. t) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

^{8a)} § 10 odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{8b)} § 12 a 13 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- ^{8c}) Sdělení Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.
- ^{8d}) Zákon č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ^{8e}) Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů.
- ⁹) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{9a}) Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{9b}) § 14 odst. 3 písm. a), b), g) a i) zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ^{9c}) § 15 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁰) Např. zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹¹) Zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích.
- ^{11a}) § 195 až 198 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹²) § 146 až 150 občanského zákoníku.
- ¹³) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁴) Např. zákon č. 248/1995 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁵) § 10 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon).
- ^{15a}) § 10 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.
- ^{15b}) § 195, 197 a 198 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁶) § 2 písm. r) zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.
- ¹⁸) § 132 až 138 a § 150 zákoníku práce.
- ^{19a}) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{19b}) § 45 odst. 1 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 189/2008 Sb.
- ²⁰) Zákon ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.
- ^{20a}) Zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Zákon ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění zákona ČNR č. 343/1992 Sb. Směrnice Ministerstva vnitra ČSR č. 7/1975 Ú. v. ČSR, o využívání archiválií, reg. částka 24/1975 Sb., ve znění zákona ČNR č. 343/1992 Sb.

^{21a)} § 17 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ Např. vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky.

^{22a)} Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

²³⁾ Zákon ČNR č. 576/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška Ministerstva financí ČR č. 205/1991 Sb., o hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu České republiky a o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění nařízení vlády č. 48/1995 Sb.

²⁴⁾ Branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška Ministerstva obrany ČR č. 113/1996 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů. Zákon ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška Ministerstva obrany ČR č. 7/1996 Sb., o peněžních a naturálních náležitostech vojáků v činné službě a žáků vojenských škol, kteří nejsou vojáky, ve znění vyhlášky Ministerstva obrany ČR č. 310/1996 Sb.

²⁵⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády ČSSR č. 148/1971 Sb., o ochraně hospodářského a služebního tajemství, ve znění nařízení vlády ČSFR č. 420/1990 Sb. Nařízení vlády ČSFR č. 419/1990 Sb., o základních skutečnostech tvořících předmět státního tajemství.

²⁷⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ § 796, 824, 826, 928, 953 a 958 občanského zákoníku.

³⁰⁾ § 7 odst. 10 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

³¹⁾ Například zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, § 504, 2976 a 2985 občanského zákoníku.

³²⁾ § 31 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³³⁾ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

³⁴⁾ Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

³⁵⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶⁾ Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁷⁾ § 52 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁸⁾ Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁾ Směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zubních lékařů.

²⁾ Směrnice Rady 85/432/EHS ze dne 16. září 1985 o koordinaci právních a správních předpisů ohledně některých činností v oblasti farmacie.

³⁾ Směrnice Rady 80/155/EHS ze dne 21. ledna 1980 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti porodních asistentek a jejich výkonu v platném znění.

Směrnice Rady 77/453/EHS ze dne 27. června 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči v platném znění.